40. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. MÁRCIUS 8.

Ludas Matyi

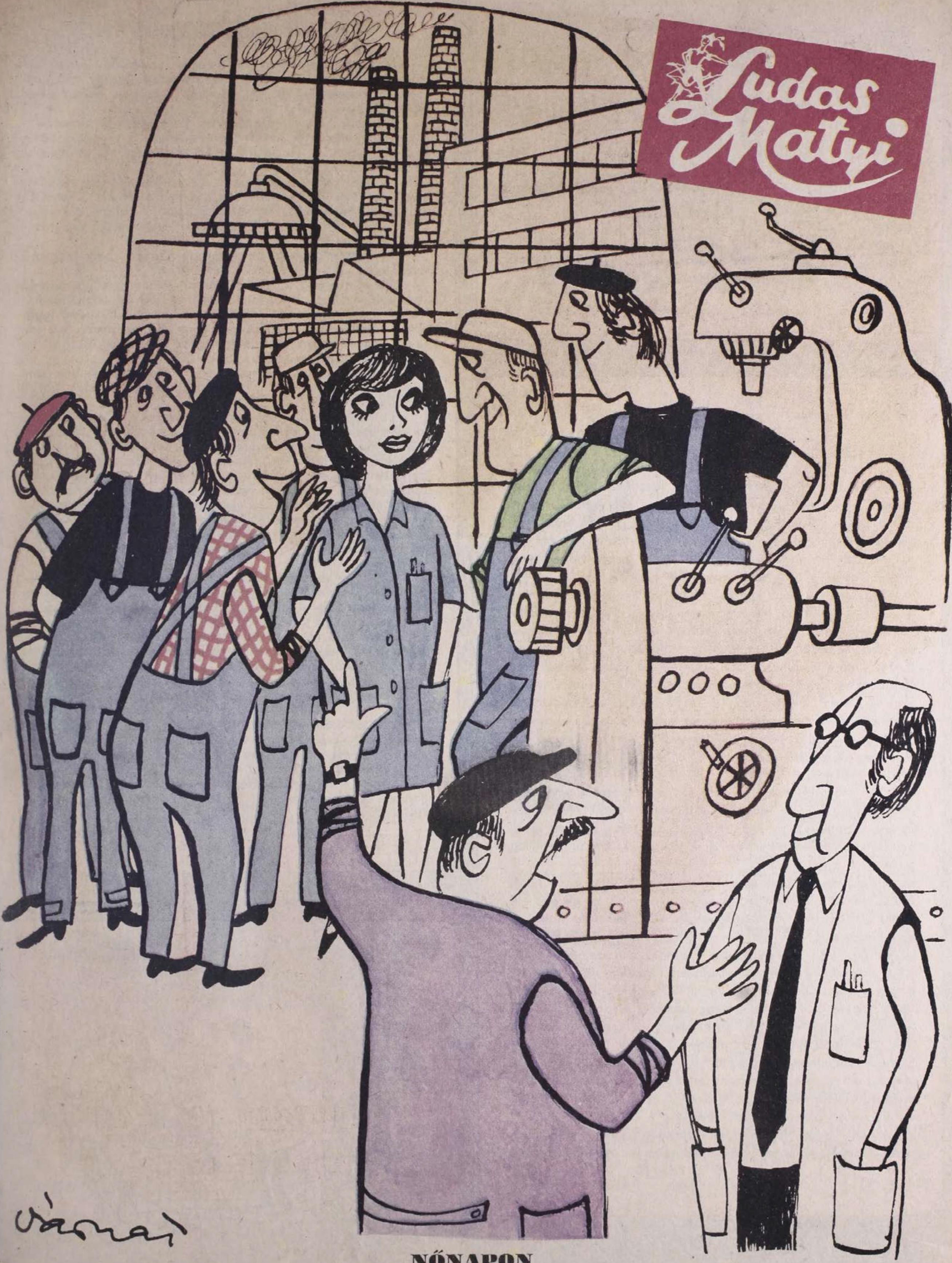

Várnai György rajza

NŐNAPON

– Egyhangúlag megszavazták, hogy a mai műszakra kivételesen annyi bért kapjon, mint a férfiak...

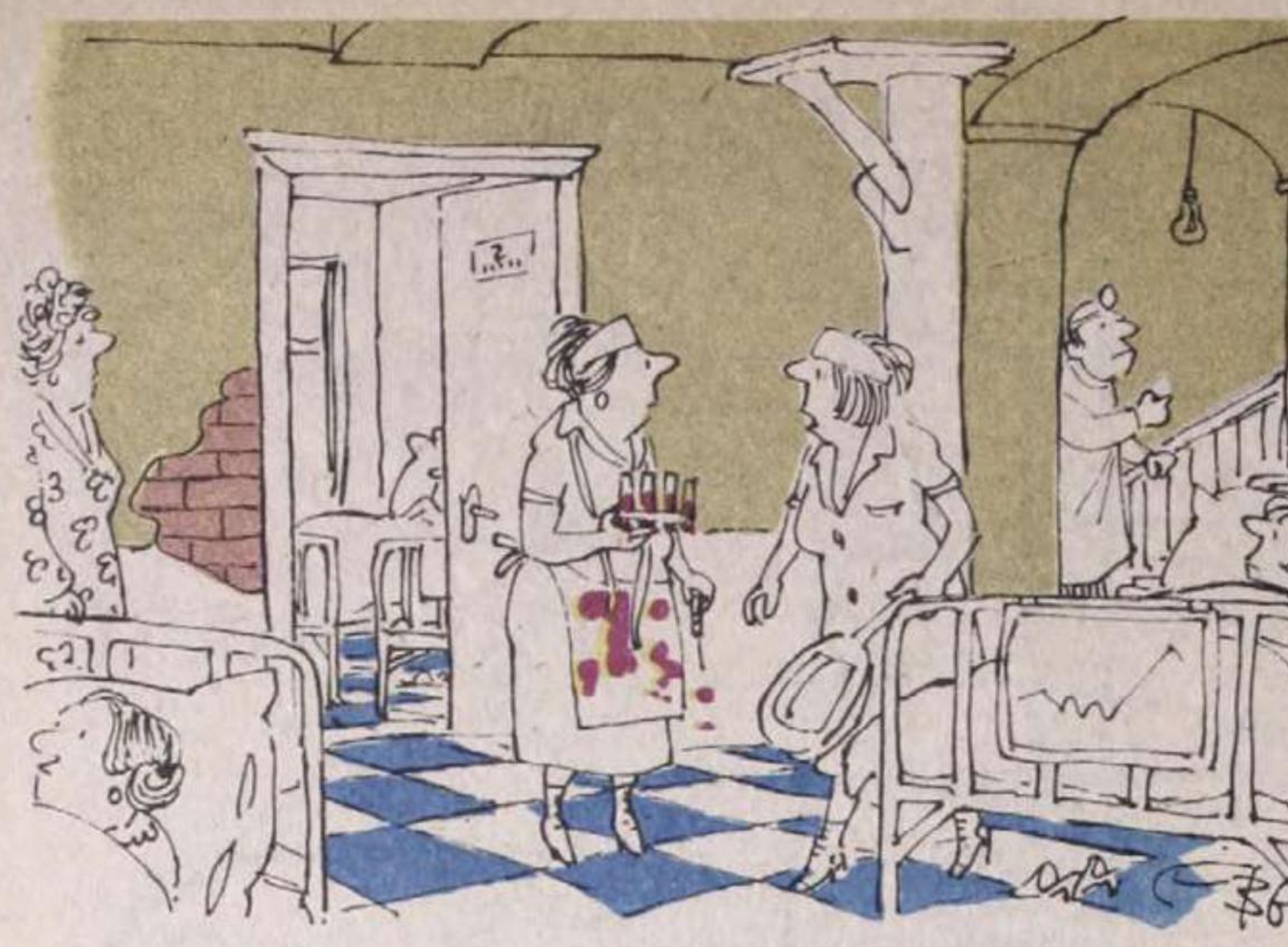

– Lassan szinte mindegy, hogy ápolóként vagy betegkent kerülünk kórházba

Egy tányér bab

Viszem haza az ebédemet **február hó 18-án:** egy zacskó mélyhűtött sóletet tarjával. Készítette: Kiss Róza, **1984. február 21-én;** vagyis amit itten cipelek, kérem, az mégcsak három napnak elmúltával készülend el, s majd még csak aztán fogják fogyasztani, üzletbe szállítani, nekem eladni. No, aki ennél frissebb táplálékot vesz magához, az – egyik néhai tanárom szavajárásával – „csal vagy fösti magát".

Örömöm azonban csupán addig tart, míg elmémbe nem ötlik, milyen is az a péntek reggeli kenyér, melyet szombati címkézéssel szombaton szállítanak a boltokba. Még inkább redőkbe gyűrődik már amúgy is felhős homlokom, amidőn megpillantom a fonnyadt, színére nézvést pedig penész-zöld tarjadarabot, mely a három nap múlva megfőzendő babot ékesíti. A zöld tarjától magam is tarjagosra színesedvén, a viszolyogtató húsféleséget nyomban a szemétbe hajítom. Ezenközben mellékesen megállapitom, hogy ez a sólet, ez voltaképpen **ricset,** tekintve, hogy árpagyönggyel készült, de ez zavar a legkevésbé.

Annál inkább zavar, hogy a fonyódi ásványvíz, mellyel a sólet névre hallgató ricsetet leöblíteném, törött nyakú, szilánkos üvegben pözsög, minélfogva a vizet – életem megóvása céljából – buborékostul a lefolyóba öntöm, az üveg pedig mén a tarja után.

Itt az ideje, hogy számolni kezdjek. A sólet nevű ricset ára 32 Ft 30 fillér volt, a fonyódi vízé 4 Ft 50, az üvegbetété pedig 5 Ft 50 fillér. Ez mindösszesen 42 Ft 30 fillér: ennyibe került nekem a mai egy tányér bab. A nagy érzésről, hogy kis konyhámban néhány percig a Hiltonba képzelhettem magam, szívesen lemondtam volna, utóvégre ha kikalkulálom, hogy egyetlen étkezésre körülbelül 30 forintom ment pocsékba, s hogy egy hónapra harminc napot és egy-egy napra két főétkezést számolva 1800,– Ft-ot lopnának így ki a zsebemből, az említett nagy érzés amúgy is elillan, akár a kámfor. És nem tudok nem arra gondolni, hány nyugdíjas engedhet meg magának havi 1800 forint borravalót; meg, hogy az élelmiszeripar különféle ágazatai szerint az élet nem épp elég nehéz-e e kis alamusziságok nélkül is.

Néhai kedves tanárom szavajárását némileg módosítva, nem szeretem, ha valaki csal, s azt sem, ha **átfösti** magát...

Timár György

Az utolsó mohikánnő

Március nyolcadika alkalmából szeretettel köszöntöm Önt dr. Selmeci Lajosné miniszterhelyettes-asszony, sok nemzetközi nőnapot érjünk, ezt is töltsük el erőben, egészségben, szívemből kívánom!

Honunk hölgyei, szorgos és szépséges asszonyaink – leányaink, megértik és megbocsátják ezt a megkülönböztetett tiszteletet, a személyre szóló köszöntőt, ha átfutják az alanti kis statisztikát:

A Minisztertanácsnak van egy elnöke és négy elnökhelyettese; van 13 miniszterünk, 14 minisztériumi államtitkárunk, 44 miniszterhelyettesünk. Ez, ha jól adtam össze: 76.

Tessék kitalálni: hány nő van közöttük? Könnyítésül annyit elárulok, hogy a férfiak száma 75.

Hogyan alakult ki ez az arány? Számos oka, magyarázata lehet:

Például a begyűrűzés, a nyugati eszmei-politikai áramlatok hatása hazai viszonyainkra. Ennek rögvest ellentmondani látszik az a tény, hogy külhonban – meglepő módon leginkább azokban az országokban, ahol jóval kevesebb szó esik a nők egyenjogúságáról, mint nálunk –, számos asszonyt találunk miniszteri, mi több: kormányfői, államfői poszton. De ott bizonyára sokkal alacsonyabb a kormányzati munka színvonala, annyira alacsony, hogy még a nők is meg tudják tanulni...

És ott nincsen gyes! Nálunk már azért is nehéz fontos posztra állítani a nőket, mert szülési szabadságra szaladnak, három évig gyermekgondozási segélyen otthon maradnak. Tessék végiggondolni: a gyesen levő miniszter vagy miniszterhelyettes asszony posztjára más személyt kell felvenni, de csak ideiglenesen, hiszen ha lejár a gyes, vagy menetközben meggondolja magát, vissza kell venni a régi munkakörébe. Mennyi macera! Halovány ellenvetésként itt is elő lehetne hozakodni kormányzati férfiaink átlagéletkorával, köztudottan elég érett korban jutnak el nálunk az emberek a bársonyszékig.

Jogos érvnek tűnik viszont a következő: ha már egyes pályák – oktatás, egészségügy, könnyűipar – teljesen elnőiesedtek, legalább a velük foglalkozó minisztériumok maradjanak meg nemünk védbástyájául.

Hátra van még egy megfontolandó magyarázat: a hagyományok hiánya. Hányszor hallottam gyermekkoromban a rémült, rosszalló felkiáltást, ha nő-hajtotta szekér ment az úton: „Asszony ül a bakon, szél lesz!" Még a lovak gyeplőjét sem látták szívesen asszonykézben, nemhogy az országét.

Persze, mára ez már idejét múlta, babona, áligazság, falvédő-bölcsesség. Bár a falvédőket sem kell teljesen lebecsülni! Anyám konyhájában is lógott egy, ezzel a szöveggel: „Nehezebb főzni mint enni – könnyebb beszélni mint tenni."

A nők egyenjogúságáról, vezetőképességéről minden bizonnyal az idei nőnapon is sokat és szépen fogunk beszélni...

Radványi Barna

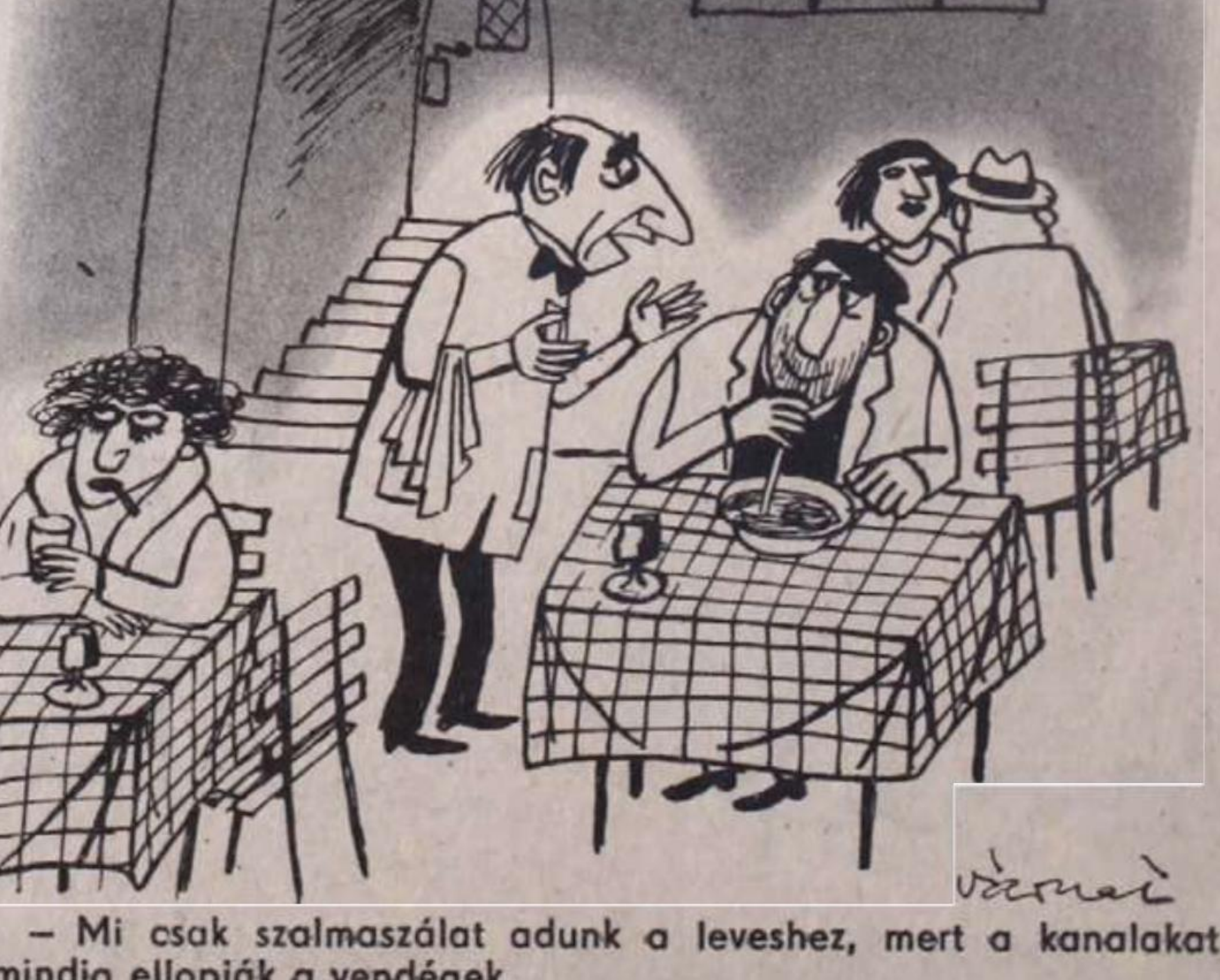

– Mi csak szalmaszálat adunk a leveshez, mert a kanalakat mindig ellopják a vendégek.

Itt és most...

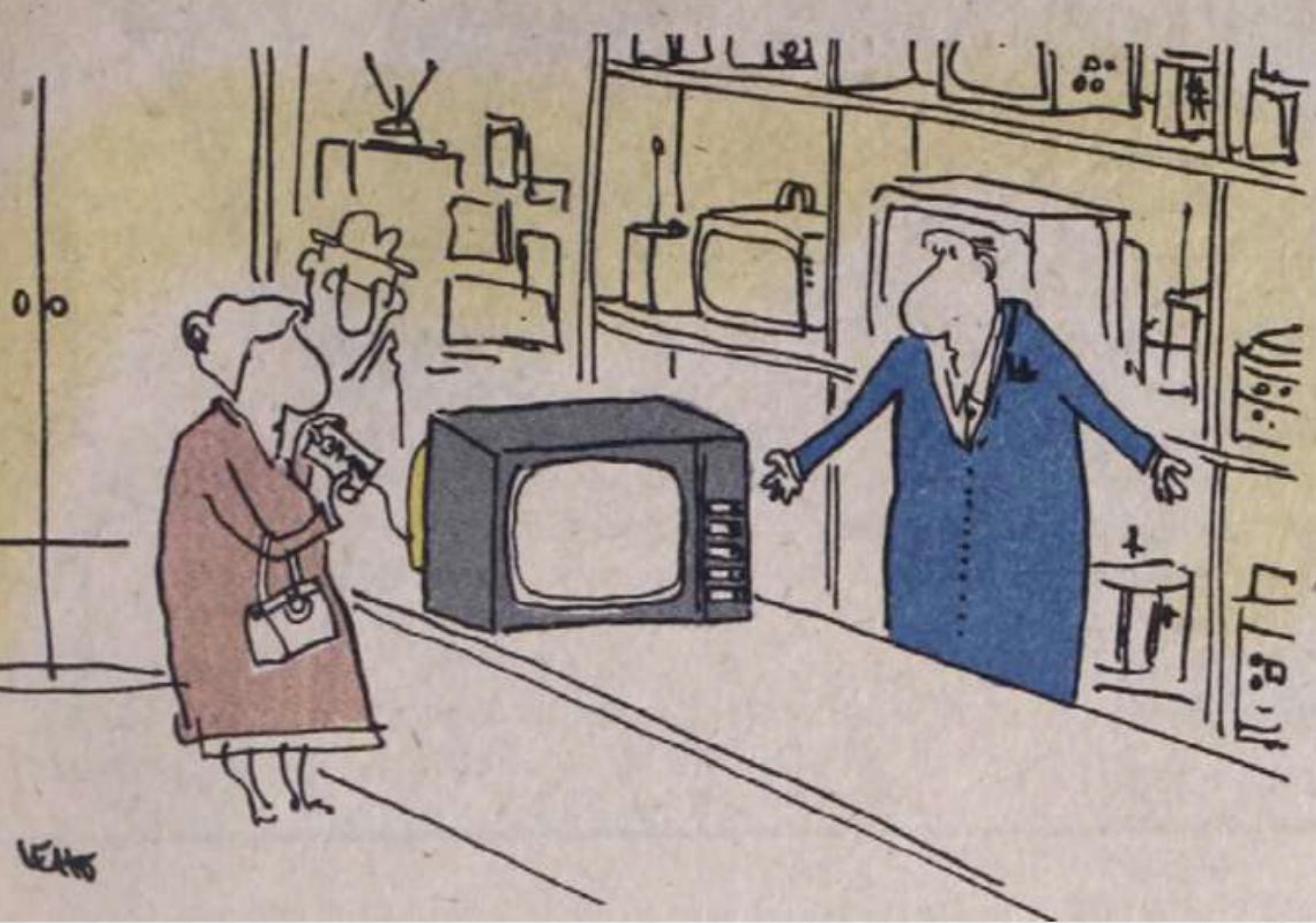

– Az aszály, asszonyom, az aszály ...

TÜRELMETLEN TAVASZVÁRÓK

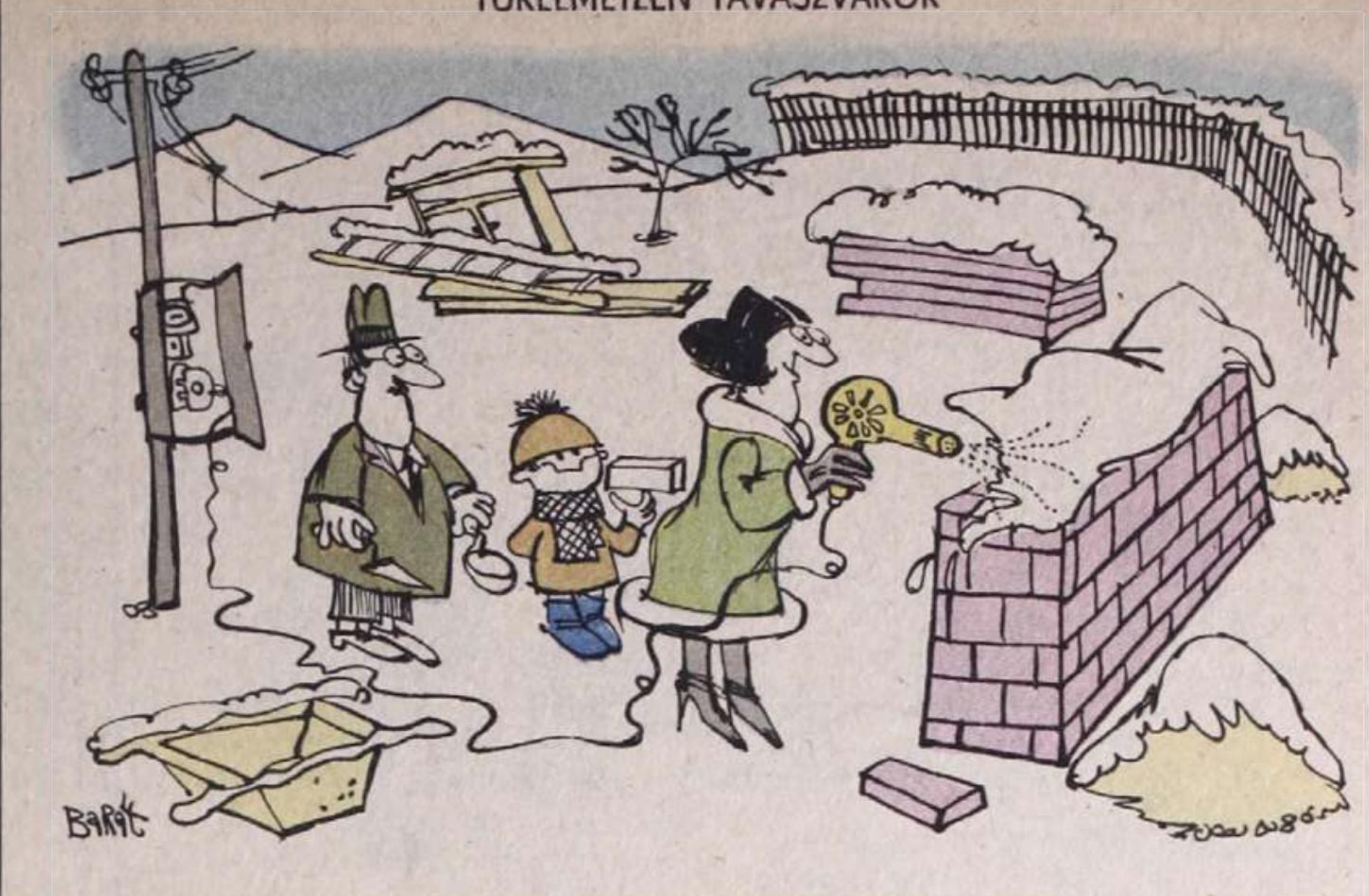

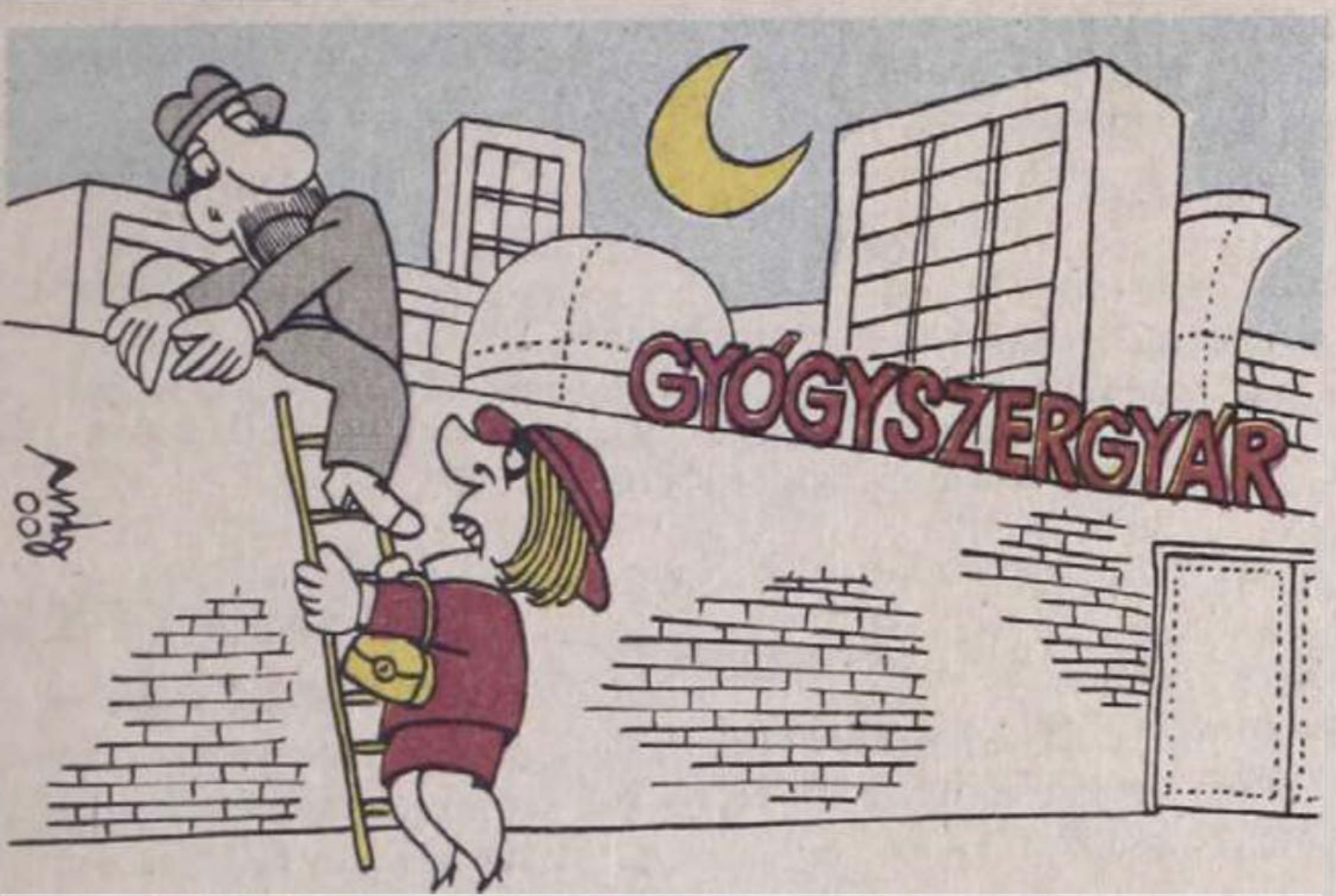

– Bátorság, apukám, valahogy csak hozzá kell jutnunk azokhoz a nem kapható gyógyszerekhez ...

KORÁN KELL KEZDENI

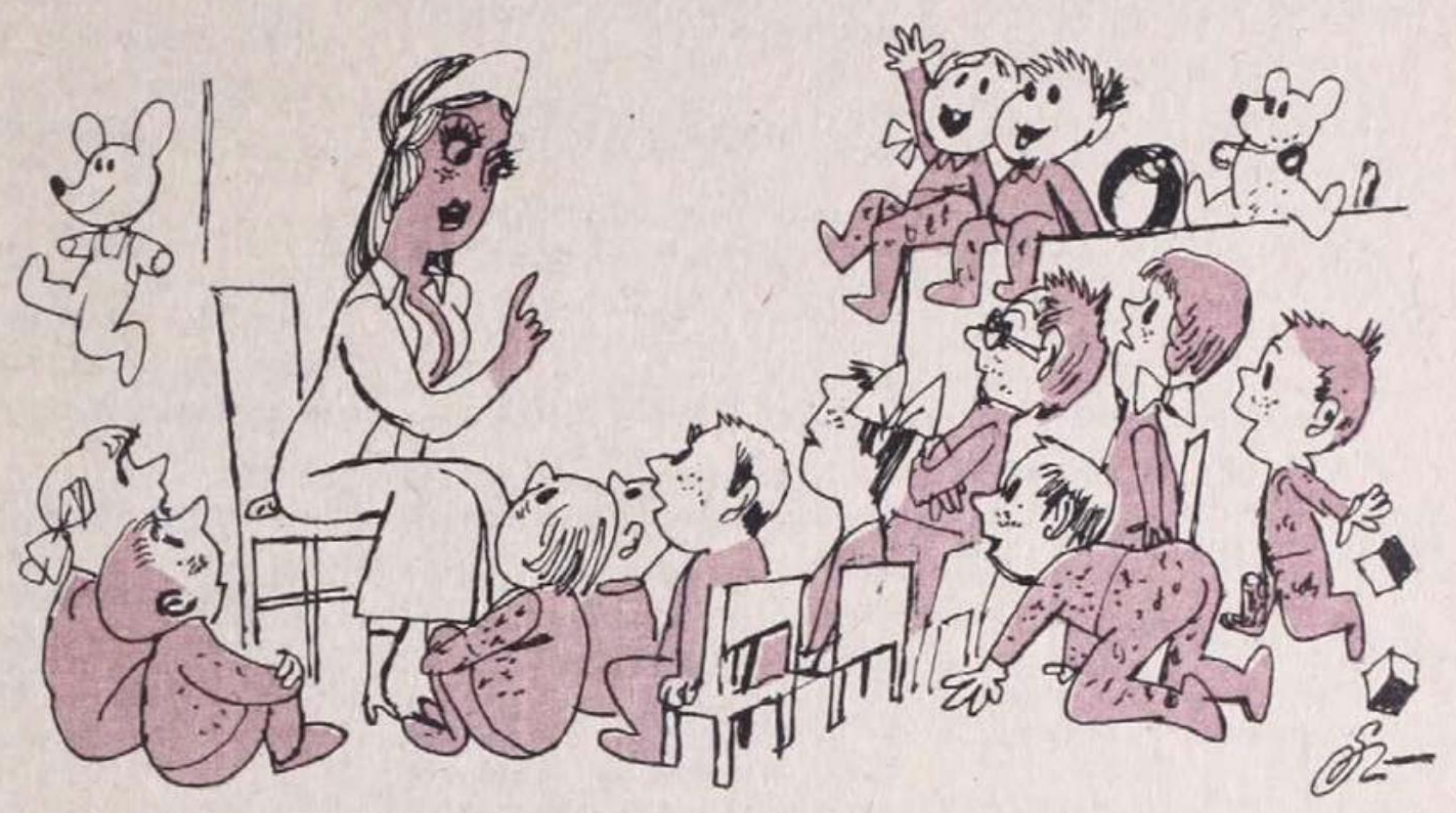

– Ha jók lesztek, mesélek nektek az ötvenes évekről!

A MEGELŐZÉS MÓDJA

Az Építészeti Számonkérő Szervezet ülését megnyitom. Vádlott, álljon fel! Neve?

— Schickedanz Albert.

— Kérem, feleljen őszintén, nyíltan és világosan a következő kérdésre: ön építette a Szépművészeti Múzeumot? Figyelmeztetem, hogy tagadással nem megy semmire.

— Én építettem kérem.

— Mikor?

— 1905-ben.

— Tehát bevallja?

— Bevallom, kérem.

— Na nézze csak, Schickedanz Albert, ön ellen súlyosan terhelő adatok merültek fel. A nevezetes képrablás nyomán kiderült, hogy a Szépművészeti Múzeum épülete szánalmas állapotban van. Ha nincs a nevezetes képrablás, Garas Klára esetleg már jövőre a romok alól írogatja panaszos leveleit. Nos, minek tulajdonítja, hogy az ön által 1905-ban emelt épület alig nyolcvan évvel később már düledezik?

— Hát kérem szépen, ugyebár ...

— Ne kerteljen, Schickedanz Albert, ne beszéljen mellé. Vallja be, hogy már a tervezés hibás volt ...

— Hát, ha már így ki tetszett találni ... a két világháborúra valóban nem számítottam. És az ilyesmi ugyebár nem mindig használ egy épület állagának. Bocsássanak meg kérem, ez a modern bírósági épület mikor készült el?

— Itt nem maga kérdez, Schickedanz Albert, itt mi kérdezünk, Schickedanz Albert ...

— Merthogy igencsak rogyadozik, tisztelettel. Egyébként, ha meg nem sértem, láttam odakinn egy márványtáblát: „Épült 1973-ban, a főváros fennállásának századik évfordulóján" ...

— Nem jelent semmit. Azt a táblát mi műemléknek tekintjük. Még az előző épület romjaiból maradt.

— Aha!

— Hiába aházik itt, Schickedanz Albert, mi is emberek vagyunk, a mi számításunkba is hiba csúszott.

— Mire nem számítottak, ha meg nem sértem?

— Hogy a kivitelező lopja a betont. Nos, elég ebből ... Schickedanz Albert, ön ismeri Bécsben a Kunsthistorisches Museumot.

— Hogyne ismerném kérem. Az én Hasenauer barátom építette.

— Nos, az az épület húsz évvel még a Szépművészeti Múzeumnál is idősebb, a két világháború Bécset sem kerülte el, és a Kunsthistorisches Museum mégsem düledezik.

— Lehet, hogy düledezik kérem, csak ott még nem volt nevezetes képrablás, amitől kiderült volna.

— Nem düledezik, Schickedanz Albert! Személyesen győződtem meg róla, hogy nem düledezik. Költséget és fáradságot nem kímélve külön e célból látogattam el a dicső császárvárosba. Ah, die süssen wienerischen Mädeln ... Wein, Weib, Gesang ... Wien, Wien, nur du allein ...

— Kétségkívül, uram. E tekintetben messzemenően egyet értünk.

— Ne ködösítsen, Schickedanz Albert, hanem feleljen a kérdésemre: miért düledezik a Szépművészeti Múzeum és miért nem düledezik a Kunsthistorisches Museum?

— Lehetséges, hogy az osztrákok jobban vigyáznak rá.

— Ez nem érv, Schickedanz Albert. Az efféle kapitalista szőrszálhasogatás merőben idegen a mi nemzeti nagyvonalúságunktól. Mi történelmi távlatokban dolgozunk és az örökkévalóságnak építünk.

— Csak egy példát, ha lenne olyan szíves ...

— Kérem, Árpád apánk ezer éve vetette meg az ország alapjait ...

— És azóta?

— Nos, lehet, hogy itt-ott hullik a vakolat ... lehet, hogy időnként egy-egy márványtáblát ki kell cserélnünk, de düledezésről szó sincsen. Nos, még egy szakmai kérdést, Schickedanz Albert: hogyan előzhettük volna meg a Szépművészeti Múzeum állagának romlását?

— Nagyon egyszerű kérem. Húsz évvel előbbre kellett volna időzíteni a nevezetes képrablást.

Peterdi Pál

Március 8-án

KÖSZÖNTJÜK A VIRÁG ÁRÁT — MERT AZ IS NŐ

MASZEK SZOLGÁLTATÁS

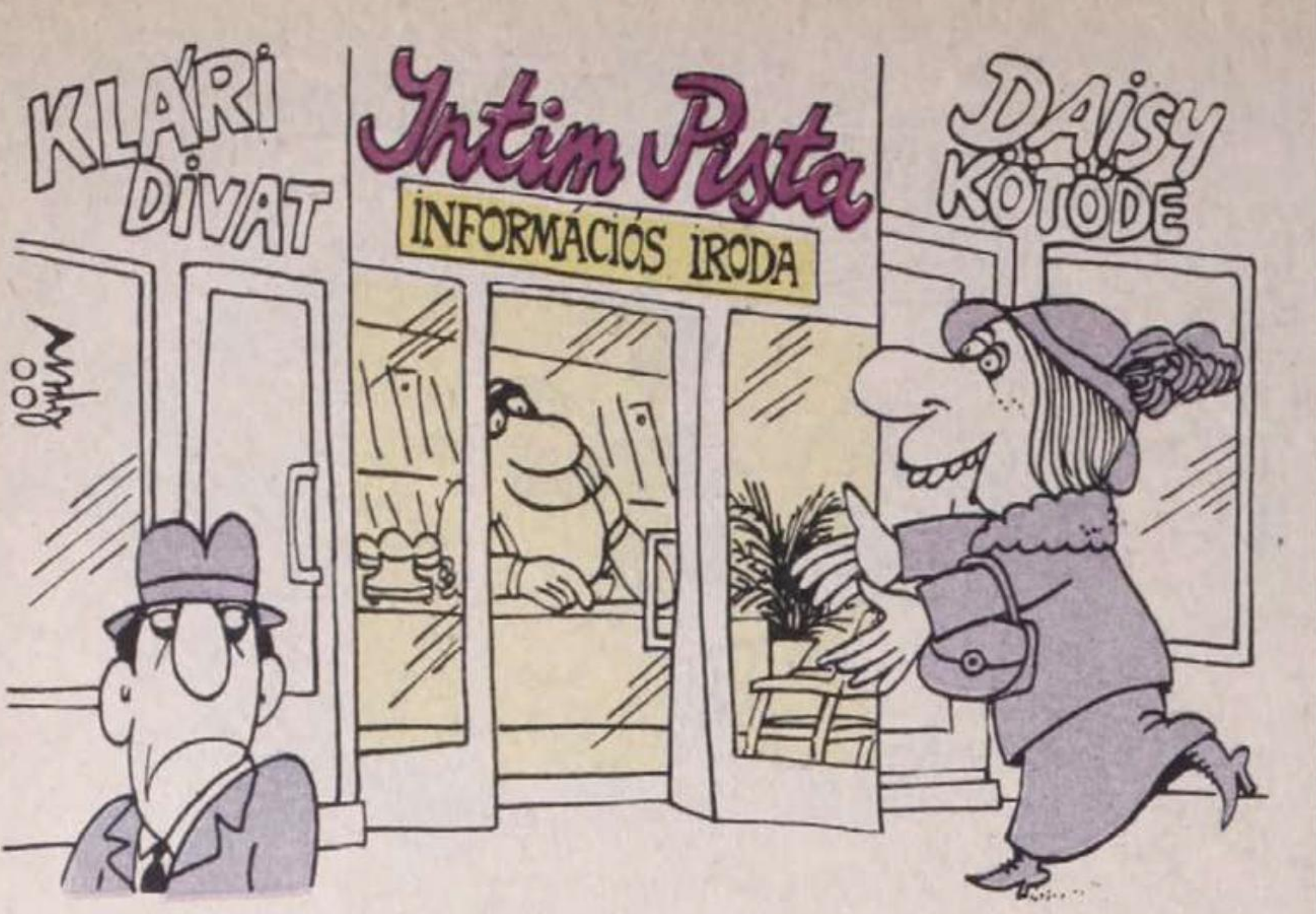

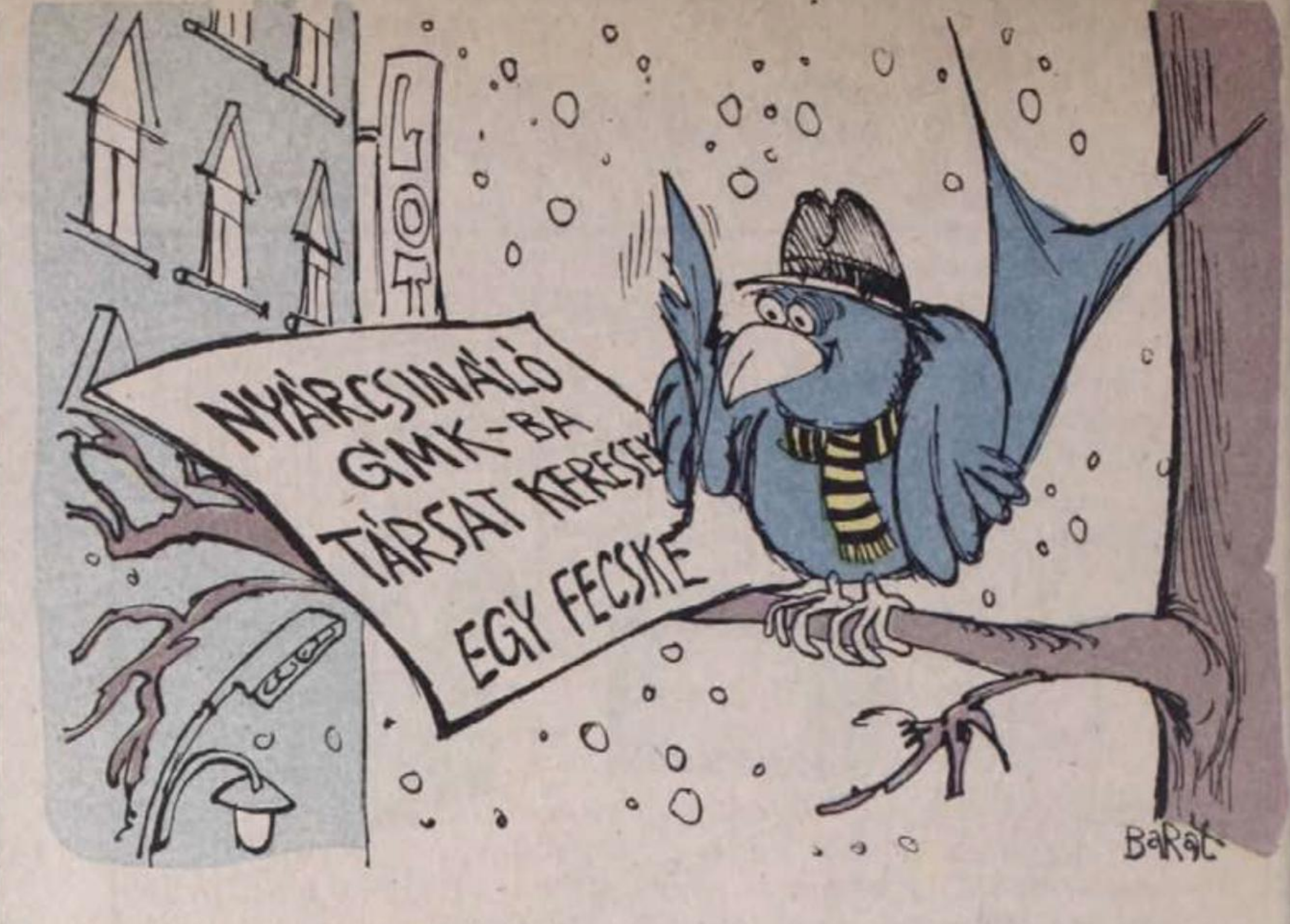

SZILÁNKOK

FIGYELMEZTETÉS

— Gyakran látom csókolózni a feleségét idegen férfiakkal.

— A munkáját végzi. Minőségi ellenőr a Rúzsgyárban.

OKOS EMBER

— Vagyok olyan okos, hogy elismerjem: kettőnk közül te vagy az okosabb.

SZÉGYEN

— Nem szégyenli magát? Ilyen izmokkal maga értelmiségi?!

VENDÉGKÖNYV

— Ma az éttermükben ebédeltem, hálásan köszönöm a goromba, udvariatlan kiszolgálást. Ugyanis nem szeretem, ha kivételeznek velem.

MEGÁLLAPÍTÁS

— Önnek nincs semmi humorérzéke, ha az én vicceimen is nevetni tud.

MAKACS LÁNY

— Az apám beleegyezett a házasságomba, de én még nem.

BABONA

— Ma jobb lábbal keltem fel. Napközben rengeteg pech, baj ért. Persze, az én szerény iskolai végzettségemmel lehet, hogy összetévesztettem a bal lábamat a jobb lábammal.

MAI IDŐK

— Ki az a fiatalember, akivel csókolózni láttalak a villamoson?

— Nem ismerem.

ÍRÓ

— Hála az égnek, az új könyvem kultúrbotrány. Rengetegen vásárolják.

NEHÉZ FELADAT

— Magyarázd el nekem logikusan, meggyőzően, kristálytiszta érveléssel, hogy miért nem szeretsz?

ELÉGEDETLENSÉG

— Fél óra ebédidő még a fogyókúrámhoz is kevés.

KÜLÖNC

Y. a tízparancsolatból semmit sem tart be. Esetleg, ha volna egy tizenegyedik...

PECH

— Imádom a gyomromat. Elvettem feleségül egy jól főző özvegyasszonyt. Az orvos másnap szigorú diétára fogott.

UDVARIAS SPORTEMBER

— Parancsoljon, úgy illik, hogy csak ön után érjek be a célba.

FANTASZTIKUS

— Népművelő szeretnék lenni.

— De hiszen ön nem tud sem írni, sem olvasni.

— Na és? Majd az analfabétákkal foglalkozom.

PARAGRAFUS

L. olyan jól ismeri a paragrafusokat, hogy elmehetne védőügyvédnek, ha nem lenne állandóan vádlott.

FURFANGOS EMBER

— Némi készpénzért elárulom önnek azt a titkos aranylelőhelyet, ahol egyetlen gramm aranyat sem talál. Így rengeteg felesleges ásástól kímélheti meg magát.

Galambos Szilveszter

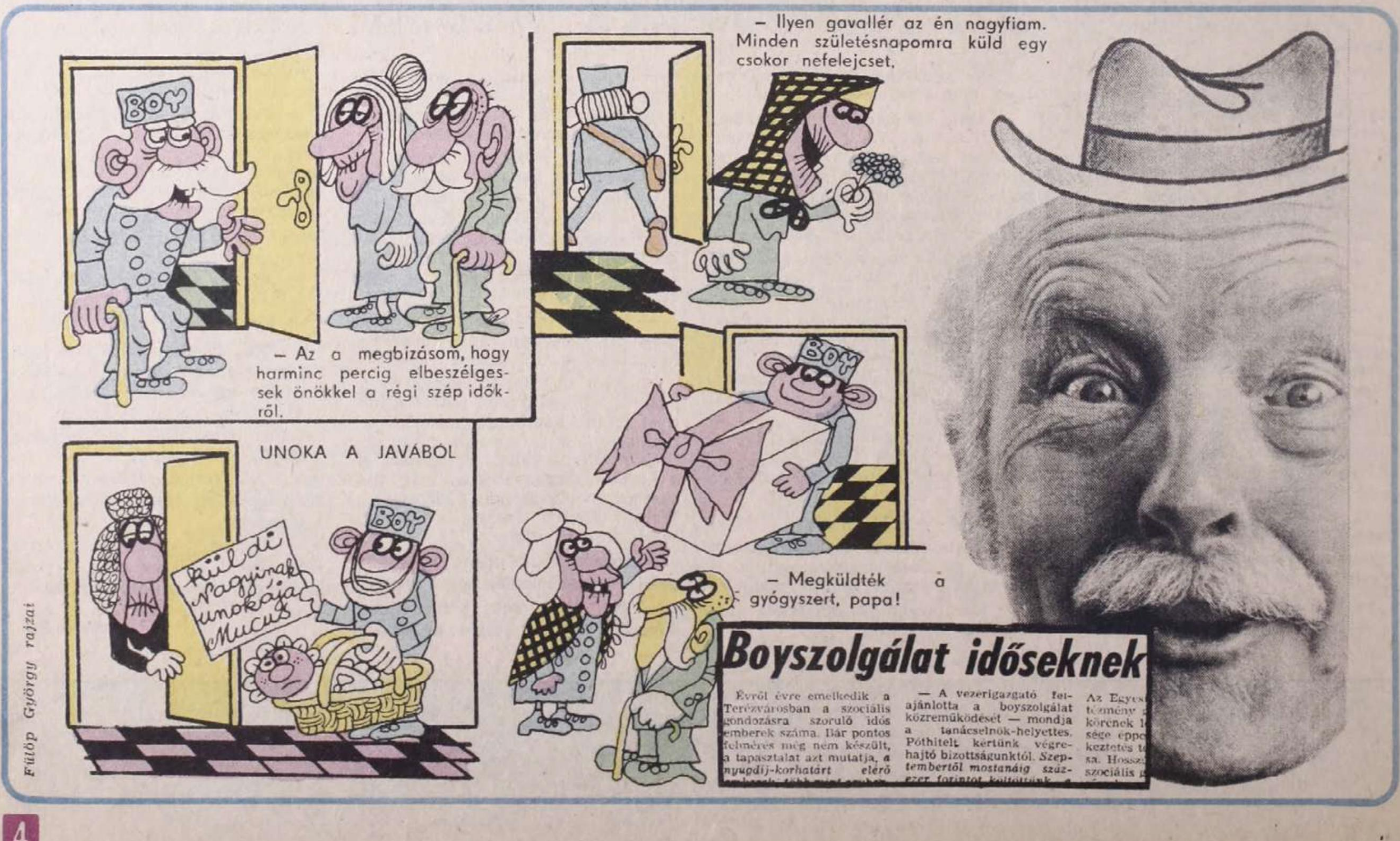

– Az a megbízásom, hogy harminc percig elbeszélgessek önökkel a régi szép időkről.

– Ilyen gavallér az én nagyfiam. Minden születésnapomra küld egy csokor nefelejcset.

UNOKA A JAVÁBÓL

– Megküldték a gyógyszert, papa!

Boyszolgálat időseknek

Évről évre emelkedik a Terézvárosban a szociális gondozásra szoruló idős emberek száma. Bár pontos felmérés még nem készült, a tapasztalat azt mutatja, a *nyugdíj-korhatárt elérő*

— A vezérigazgató felajánlotta a boyszolgálat közreműködését — mondja a tanácselnök-helyettes. Póthitelt kértünk végrehajtó bizottságunktól. *Szeptembertől mostanáig százezer forintot költöttünk*

Az Egyes
tézmény
körének l
sége éppe
keztetés t
sa. Hossz
szociális

Fülöp György rajzai

Valamikor, az 1950-es évek elején történt Ludas község vasútállomásán. Az állomásfőnök egy nagyobb mozgalmi ünnepen kitette az épület homlokzatára Rákosi Mátyás képét — épp az állomás neve fölé. A vonatból kitekintők azt láthatták, hogy „Rákosi Ludas" — vagyis ő felelős a bajokért. Az állomásfőnök aztán két évig tűnődhetett ezen az ötletén.

Attól félek, hogy a bajokért ezentúl én leszek a ludas, legalábbis ezeken a hasábokon, ugyanis a szerkesztőség súlyos gondatlansága folytán gyakran jelentkezem majd, mint a lap belső munkatársa. Írásaimat előre is az olvasó jóindulatába ajánlom.

Moldova György

LUDAS MATYI
-K-

A RAFFAEL-LÓ AKCIÓ

Álmomban — hangsúlyozom: álmomban, mert jobb a békesség — a rendőrség Főilletékese épp a helyettesét fogadta.

— Van valami jelentenivalója, Béla?

— Egy rendőrvicc, főnök.

— Mondja, Béla.

— A rendőr felesége sétál az utcán a barátnőjével...

— Az is rendőrfeleség, Béla?

— Az is, főnök.

— A fal mellett mennek, mert dörzsöltek akarnak lenni?

— Nem, főnök, rendesen középen. Jön velük szemben a rendőr kezében egy csokor virággal. A feleség felsóhajt:

— A Jenő virágot hoz! Megint szét kell majd tenni a lábamat!

Mire a másik megkérdezi:

— Miért? Vázátok nincs?!

— Már hallotta, főnök?

— Hallottam, Béla. Nem találja különösnek, hogy egy egész ország egyetlen dologra büszke, arra, hogy okosabb, mint a saját rendőrei?! Valamit kellene csinálni, Béla, hogy a tekintélyünk ne romoljon tovább.

— Nem fog, főnök.

— Biztos ez, Béla?

— Biztos, főnök, nincs hová.

A Főilletékes tűzbejött:

— Egy szakmai siker kellene, Béla, egy nagyszabású felfedezés.

— Nehéz lesz, főnök, a bűnözők technikailag egyre fejlettebbek, erősebbek a nemzetközi kapcsolataik is. Szerintem csak egyetlen esetben lehetünk biztosak, hogy fel tudunk göngyölíteni egy bűnügyet.

— Mikor, Béla?

— Ha mi magunk követjük el, főnök.

A Főilletékes eltűnődött.

— Látja, ez nem rossz. Konkrétan mire gondol, Béla?

— Mondjuk, főnök, kiterveltnénk egy politikai gyilkosságot, aztán meghiúsítanánk.

— Hol kap maga egy bérgyilkost, Béla, 31 forintos napidíjért? És még a taxiszámláját sem tudnánk kifizetni, menekülhetne triciklivel, Béla.

— És mit szólna, főnök, egy túszdrámához? Elrabolnánk valakit egy minisztériumból, a legfontosabb embert.

— Azt sajnos nem lehet, Béla.

— Miért nem, főnök?

— Mert akkor ki söpri fel a folyosót?! Vagy maga nem a takarítónőre gondolt, Béla?

— Repülőgép-eltérítés, főnök?

— Az jó, csak senki sem venné észre. A gépek már most sem ott szállnak le, ahová indultak, Béla.

Töprengve néztek egymásra.

— Akkor csak egy marad hátra, főnök.

— Mi, Béla?

— Műkincseket rabolni, aztán megtalálni, főnök. Én a Halászbástyára gondoltam.

— Nem, Béla, van itt azért más is. A múltkor külföldieket biztosítottunk a Városligetben, ők mondták, hogy errefelé van az a híres és értékes Raffaelló.

— A Raffael-ló? Szerintem az az Állatkertben van, főnök.

— Á, dehogy. Ez a Raffaelló egy kép. Szóval arra gondolt, Béla, hogy lopjuk el ezt a Raffaellót és szerezzük vissza?

— Csak szerintem *egy* kép kevés. Több kellene. Mi a véleménye, főnök, Toulouse-Lautrecről?

— Toulouse-Lautrec bent van a totóban? Szerintem győz a Toulouse, legföljebb iksz.

— És az Esterházy Madonna, főnök?

— Rosszul mondja, Béla. Maradona! Ő is a Toulouse-ban játszik?

— Nem, főnök, Esterházy Madonna, az is egy festmény.

— Szemét Esterházyak. Nem elég, hogy volt nekik 200 ezer holdjuk, még külön Madonnát is tartottak! Különben ez az egész képügy a részemről oké, Béla.

— De mit gondol, főnök: mit szól majd hozzá a Szépművészeti Múzeum igazgatónője?

— Szerintem nem lesz vele zűr, Béla, legföljebb kell adni neki egy ingyenes külföldi utat. Mondjuk menjen el Görögországba megnézni a propoliszt, vagy hogy is hívják azt a nagy bejzlit a hegyen?

— Honnan tudja, főnök, hogy épp oda akar utazni?

— Tuti, Béla, nálam van két éve az útlevélkérelme.

— Így biztos, hogy belemegy majd, főnök.

— Két rendőrtiszt majd elkísérheti, Béla, úgy sem tudunk mit osztani június 22-én.

— Június 22-én? Akkor milyen ünnep van, főnök?

— Ezt sem tudja, Béla? Június 22-én lesz a 15. évfordulója annak, hogy nem találjuk a Hungária körúti postarablókat.

— És a biztonsági berendezések a múzeumban, főnök?

— Jó, hogy figyelmeztetett, Béla, majd idegcsillapítót kell adni azoknak, akik az akciót végrehajtják.

— Olyan félelmetesek a zárak, főnök?

— Nem, csak a röhögés nagyon visszhangzik az üres termekben, Béla.

— Igaz-igaz, főnök, egy *garast* sem költöttünk rá.

— Most már csak egy felbújtó kellene, Béla, akire rá lehetne kenni az egészet.

— Időjárás, főnök, begyűrűzés, főnök, izraeli megszállók, főnök?

— Nem jó, Béla. Valami olyan külföldi állampolgár kellene, akivel meg tudunk egyezni. Például egy gyáros. Legyen görög, ha már az igazgatónő oda akar utazni... Áruljon valami olyat, amit senkinek sem tud eladni. Mondjuk olajbogyót, átveszünk tőle egy pár vagonnal, ő meg elviszi a balhét, Béla. Aztán jövünk mi és kiássuk a Raffaellót.

— Hol, főnök?

— Törökbálinton, Béla.

— Miért pont ott, főnök?

— Mert ott van telkem, Béla, és meg kellene forgatni a talajt.

A helyettes még mindig tétovázott.

— Én csak egytől félek, főnök: a nagyfőnököktől.

— Nekik tetszeni fog az ügy, Béla.

— Miért, főnök?

— Mert elvonja a figyelmet az áremelésekről. Csak rá ne szokjanak az ötletünkre, Béla.

— Ettől nem kell félni, főnök: nincs annyi kép, ahány áremelés.

— Itt a jegyzék, Béla, a szükséges kellékekről: egy csavarhúzó, pár zsák, néhány cigány — legalább egy legyen közülük zöldségkereskedő, mert azokra haragszik a nép...

— Nagyszerű, főnök, akkor indulhatunk?

— Igen, csak előbb meg kell nézni, Béla: megvannak-e még a képek?

— Hogy-hogy, főnök?

— Nekem gyanús, hogy tavaly csökkentettük az államadósságot. Miből, Béla? Lehet, hogy az állam már rég ellopta és eladta ezt a Raffaellót?

(Elhangzott a Belügyminisztérium klubjában, a rádiókabaré márciusi műsorának felvételén.)

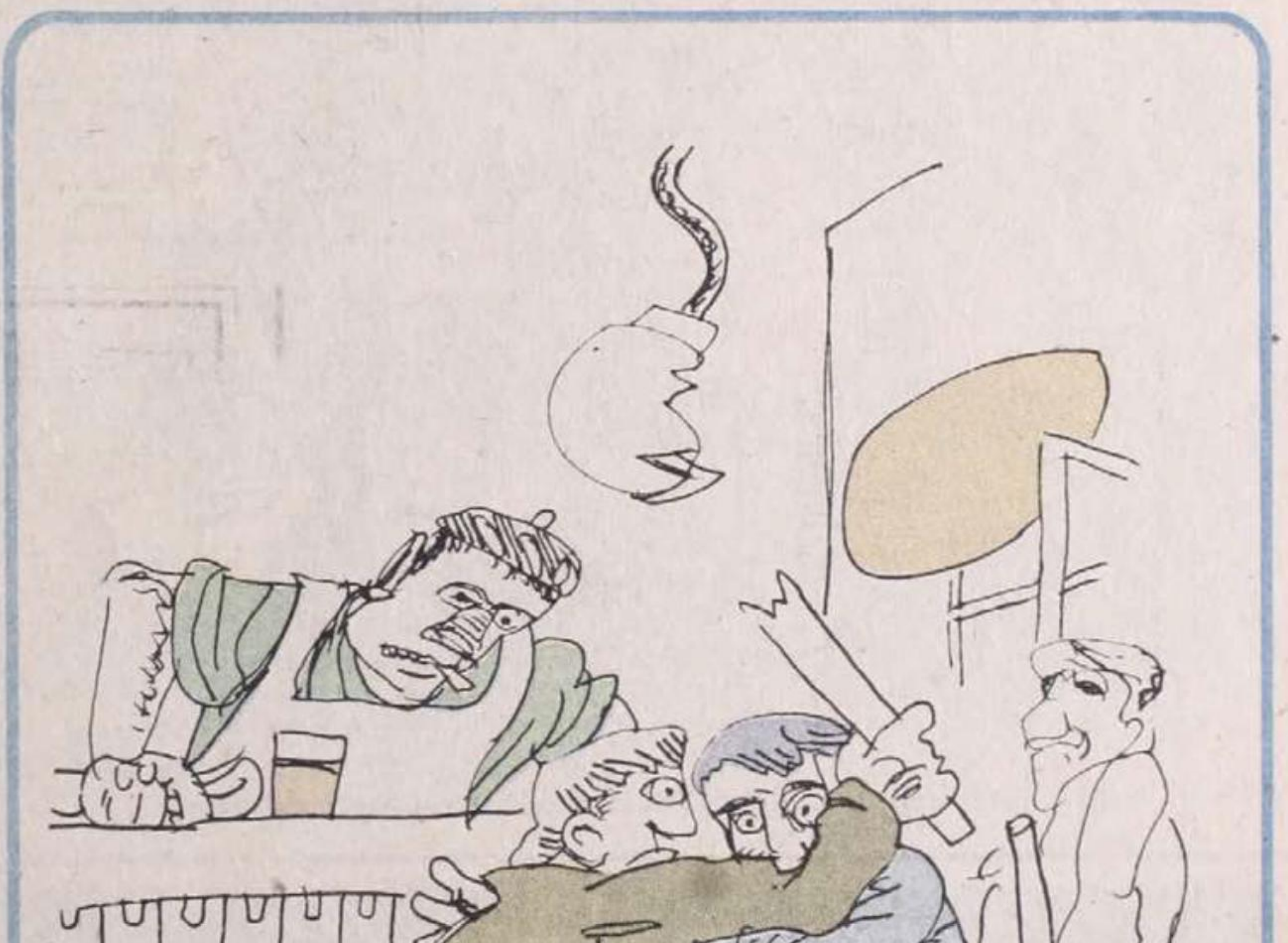

– Ne, fiúk, hol vagyunk, Libanonban?

VILMA NÉNI

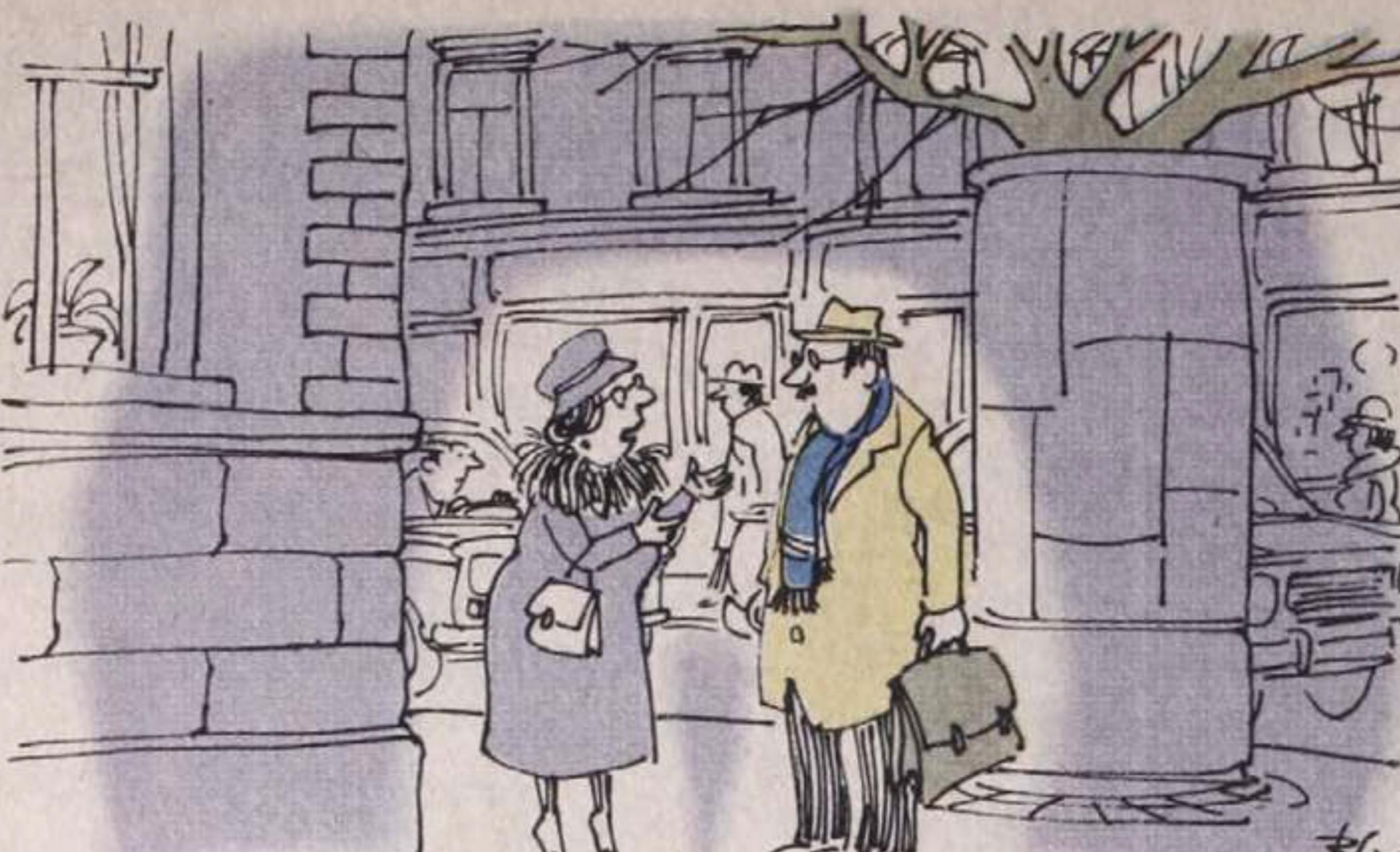

– Mi lesz a világból, Jenőke, nemsokára a minisztereket is pályázat útján keressük...!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Azt mondja a kisfiú:
— Ha én nagy leszek, olyan sok pénzt fogok keresni, mint a papám.
Erre azt mondja a kislány:
— Ha én nagy leszek, olyan sok pénzt fogok költeni, mint a mamám.

*

— Tudod te, milyen borzasztó az, ha az embernek fiatal felesége van és mindig beteg?
— És mit gondolsz, az milyen, ha egészséges, de öreg?

ÖNKISZOLGÁLÁS

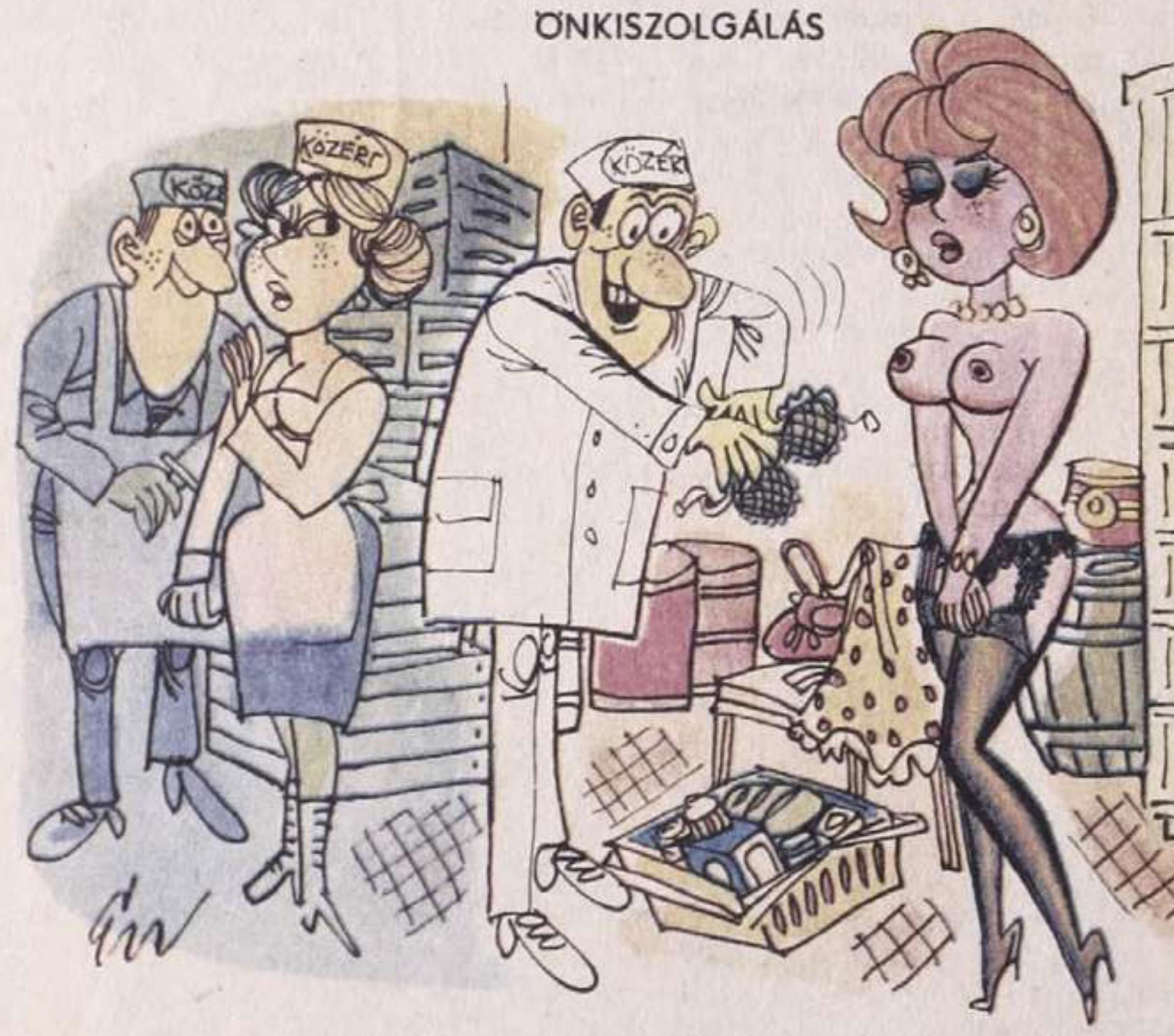

– Az új főnök minden csinos fiatal nőt lopással gyanúsít!...

Színház a fél világ

Ahhoz, hogy megnézhessük a *Kacsák méltányossági alapon* című világhírű színdarabot, a Szájzár és Agylakat Művek közönségszervezőjétől még három másik műalkotásra is jegyet kellett vásárolnunk.

— Nem baj, fő, hogy kapni lehet — jegyezte meg Vas Trezor, miközben háromnapos körszakállát birizgálta.

— Meccs van a tévében — mondta Halász Lamantin. — Ha nem nézem meg, másnap kicsúfolnak a srácok a műhelyben és pirosra festik a fogaimat.

A színház szentélyéhez közeledve, többünkön rossz előérzetek vettek erőt. Lehet, hogy az árukapcsolás odáig fajul, hogy a szünetben a nézőtéri büfében még szivacskabátot és nylonharisnyát is kell majd vásárolni?

— Vigyázat! — óvott a jegyszedő néni. — Ez mai darab, mai témákkal, de kissé modern felfogásban.

A mai felfogás már a darab első perceiben éreztette a hatását. Azt még valahogy bevette volna edzett gyomrunk, hogy a függöny a kezdés után még majdnem tíz percig nem ment fel, de hogy miként került egy komplett állatóvoda a színpadra, azt senki sem tudta. Szerencsére a második felvonás vége felé egy-két dolog megvilágosodott; feltűnt például Homály Beléndek és nagy átéléssel egy kopott széklábat alakított.

Ekkor történt, hogy Halász Lamantin oldalba lökte Vas Trezort.

— Mi az a kézi meghajtású olajkútfúró a színpad közepén? Ott, a kiselefánt ormánya fölött?

— Képi kifejeződés — pisszegte hátulról egy néző, egy zacskót zörgető néni viszont egészen szigorúan rájuk szólt.

— Nem hallom a zacskóm zörgését! — intette őket a helyes viselkedés szabályaira.

Az ötödik felvonás elején patkányok lepték el a színpadot, majd retardált napközisek jelentek meg és minden patkány mellére egy darab jelvényt tűztek.

— Ez mi? — riadt fel Halász Lamantin.

— Közjáték — nyugtatta meg a mellette ülő Vas Trezor.

Néhány felvonással később valóban megkezdődött a cselekmény. Az addig meglehetősen visszafogottan viselkedő királytigris megevett egy arra járó asztali ugrócsoportot — a jóízű csámcsogás még a következő jelenetben is hallatszott, pedig ott már egészen másról esett szó.

— Most jön a konfliktus — állapította meg Vas Trezor, akinek volt érzéke az ilyen dolgokhoz.

— A nagyapámnak is volt konfliktusa, de államosították — tette hozzá Halász Lamantin, ezzel is igazolva, hogy érdemes színházba járnia.

Rövidesen már a negatív hős, Harapós Menyhért is a színpadon volt, s nem sokkal később kiderült róla, hogy eléggé el nem ítélhető módon rosszul töltötte ki az előfizetéses lottószelvényét. Ekkor már olyan nagy volt a feszültség, hogy félő volt: valakit áramütés ér. A zacskóját zörgető néni például ijedtében szájába vette az öklét, de ettől sem lett sokkal jobb a helyzet.

— Hol van itt a dán királyfi apjának a szelleme? — kötötte az ebet a karóhoz Vas Trezor.

— Itt — mondta egy hang a hátuk mögött. A jegyszedő néni volt, ezúttal civilben, koponyának öltözve.

— Ez rendezői színház, nem nézői — mondta a koponya. — Akinek nem tetszik, az szelídítsen zsákbamacskát! Egyébként, ha már itt tartunk, elárulhatom, hogy tavaly ilyenkor még a mostaninál is szellemesebb voltam, de idén csak ennyi a keret.

Amikor az előadás végén a vastaps felriasztotta őket, Halász Lamantin álmosan törölgette a szemét.

— Jó darab volt — jegyezte meg Vas Trezor és előjegyzési naptárában kipipálta a jó darab megjegyzést.

— Legközelebb majd egy rosszat nézünk meg — tette hozzá a barátja. — Nehogy azt mondhassák, leeszegetjük a húst a szendvicsről, a mócsingot meg otthagyjuk.

Ebben azután tökéletesen egyetértettek. Ha jobban belegondolunk, egyáltalán nem mindegy, mit gondolnak az emberek a húsról meg a mócsingról.

Föld S. Péter

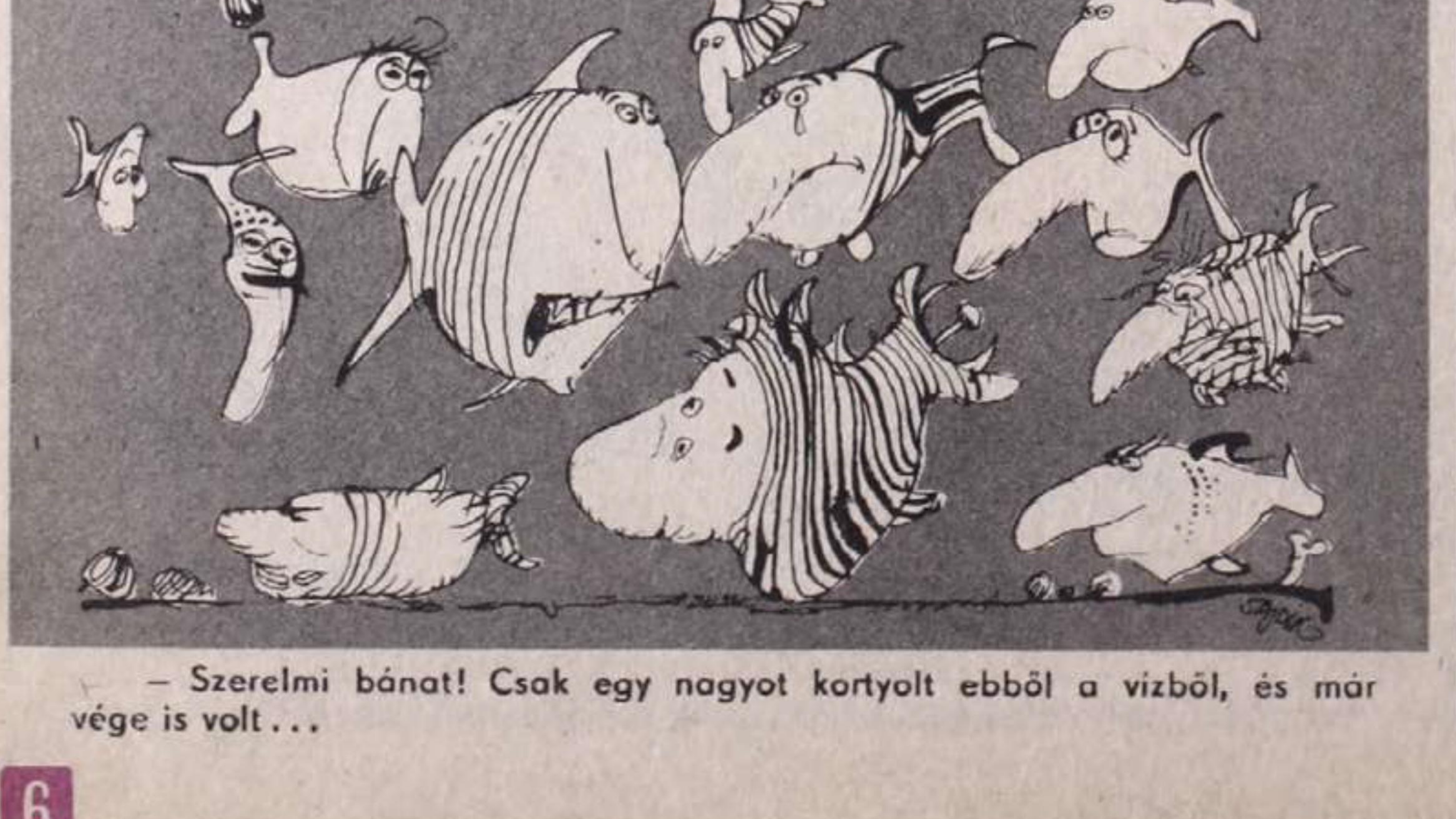

– Szerelmi bánat! Csak egy nagyot kortyolt ebből a vízből, és már vége is volt...

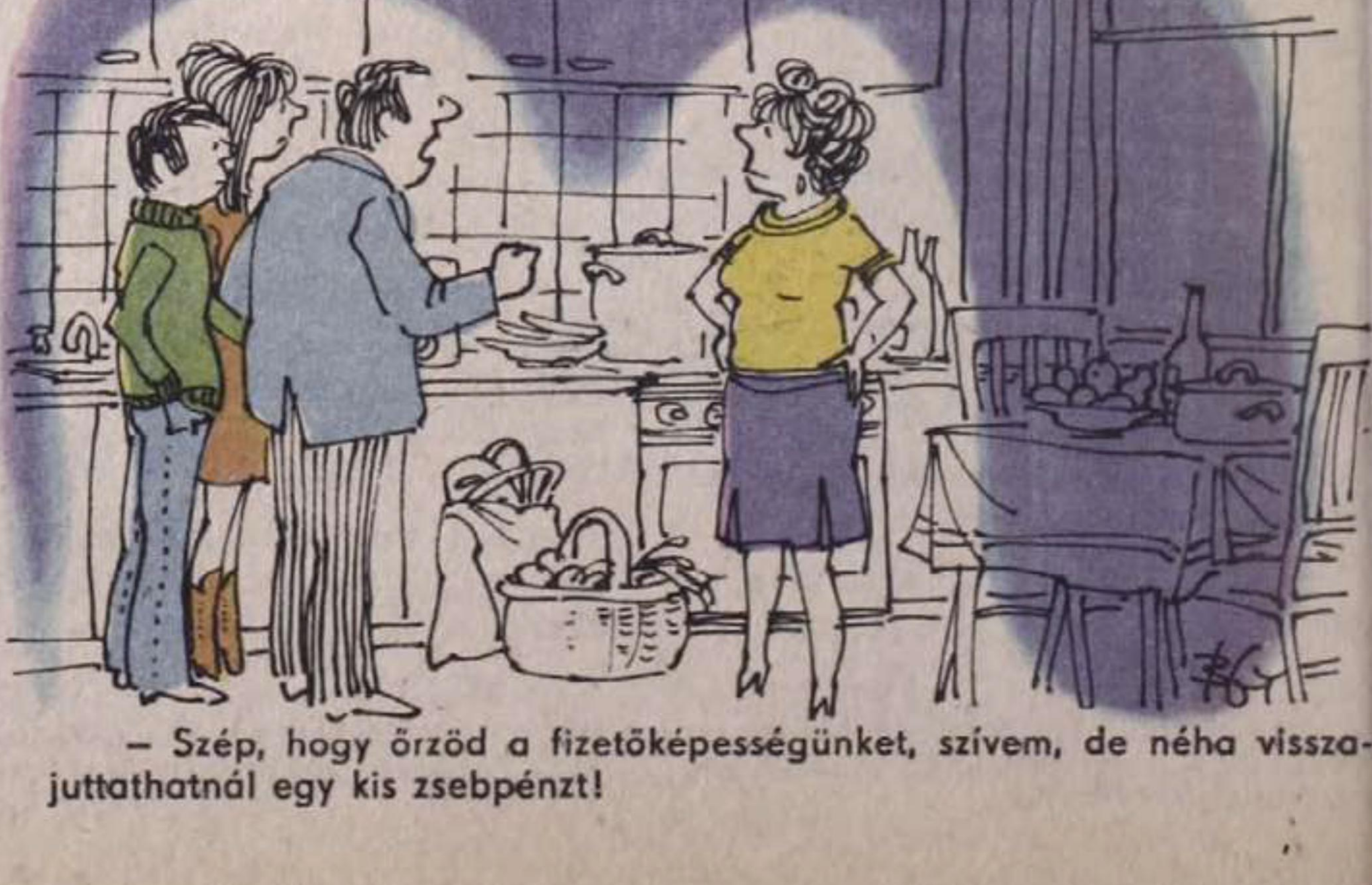

– Szép, hogy őrzöd a fizetőképességünket, szívem, de néha visszajuttathatnál egy kis zsebpénzt!

ENSZ-javaslat: 1986 békeév

FŐTITKÁR ÚR, NEM KAPHATNÁNK EGY KIS ELŐLEGET?

CSENDÉLET

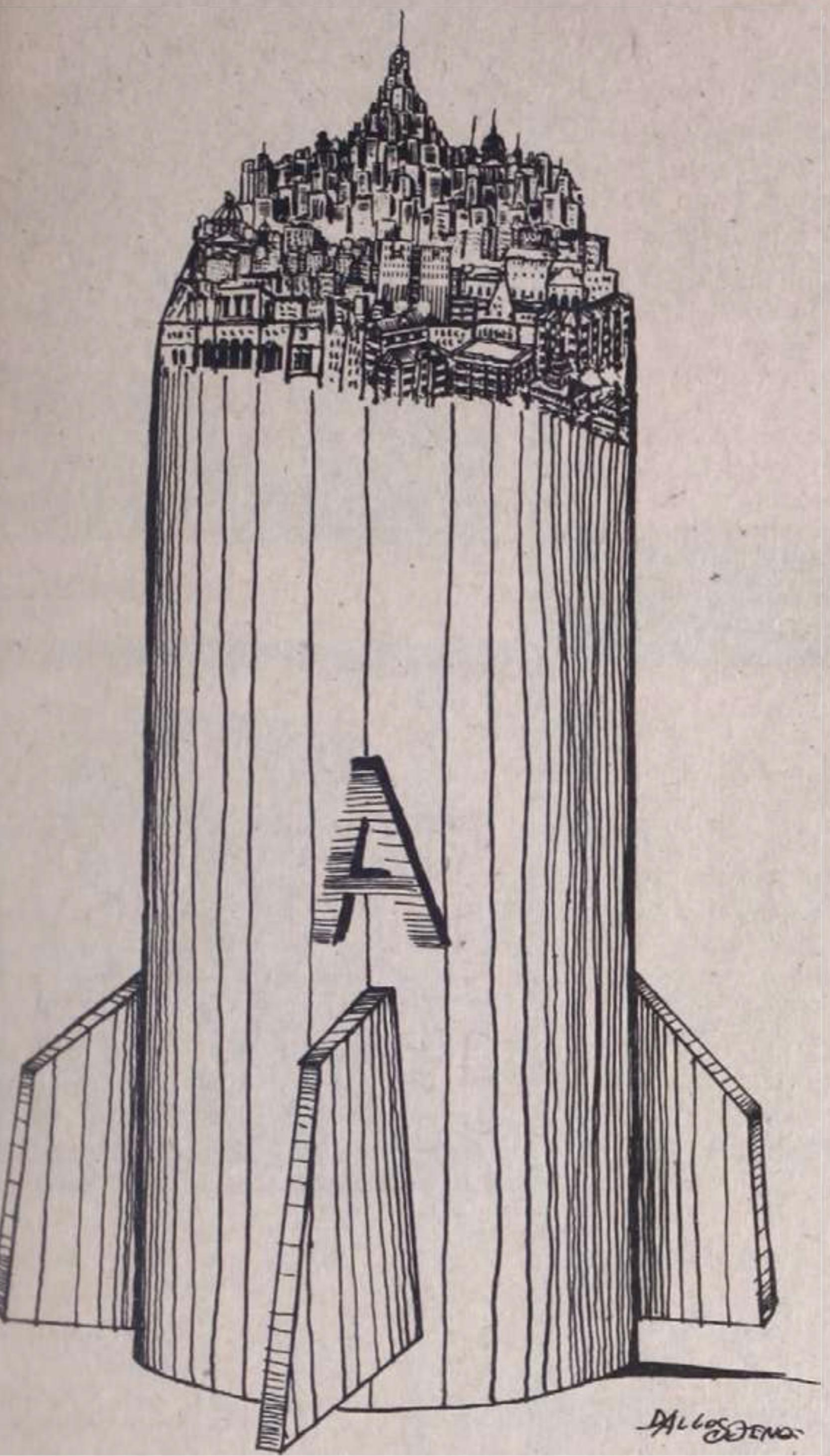

VADÁSZ-SZEZON

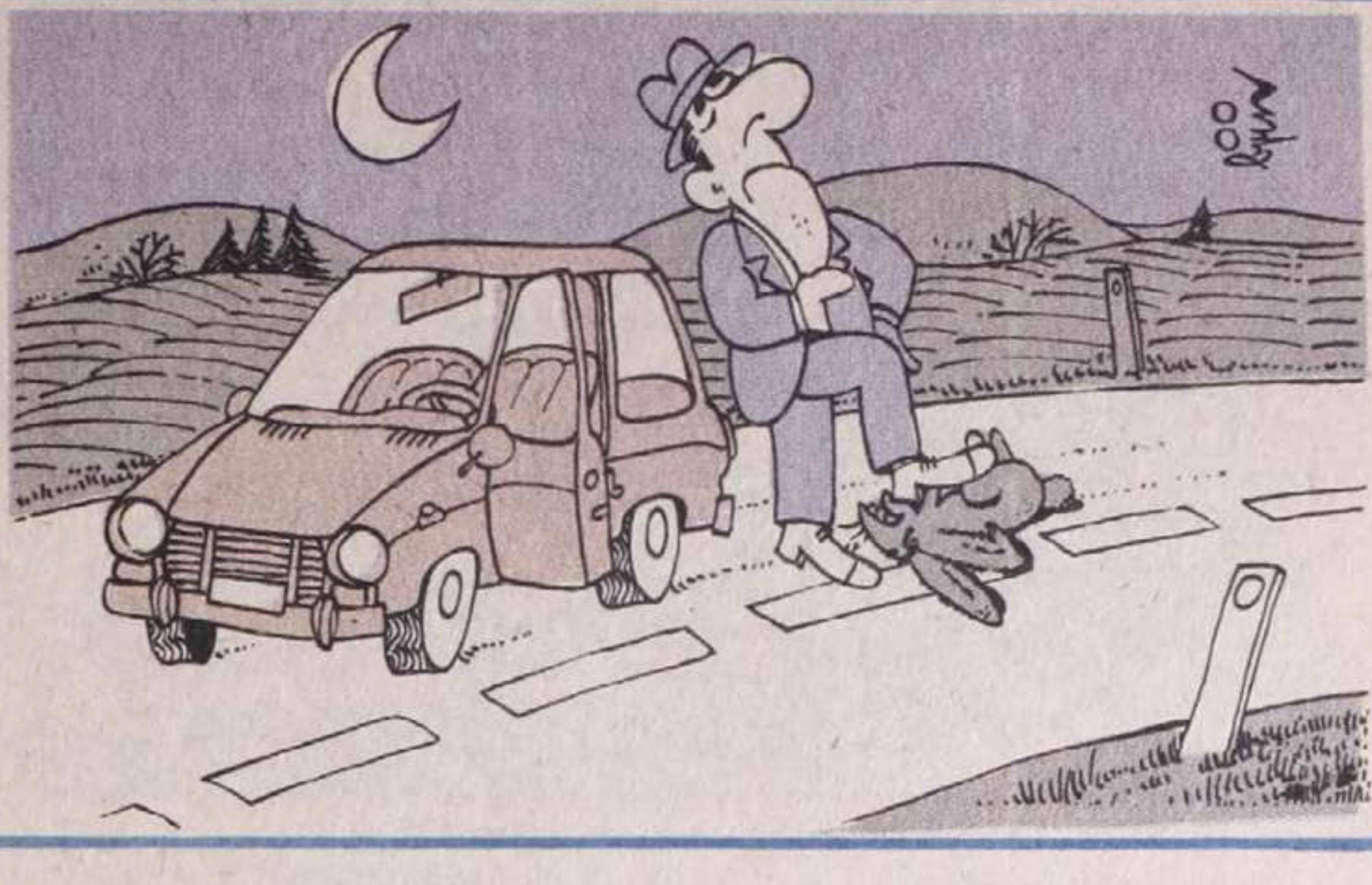

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy fiatalasszonytól megkérdezte valaki, mi a véleménye a házaséletről?

— Nem sok különbséget találok lánykori életem és a mostani életem közt. Lánykoromban hajnalig vártam, hogy a vőlegényem elmenjen, most hajnalig várok, hogy a férjem hazajöjjön.

FOROG AZ IDEGEM

X. Y. külügyminiszter, aki négynapos hivatalos látogatáson hazánkban tartózkodott, vasárnap különrepülőgépen nem indult vissza országába. Úgy határozott, itt marad, mert itt jobb.

*

Gomez M. Martinez államfő hivatalos látogatásra a Mandula szigetekre érkezett, hogy tárgyalásokat folytasson a két ország közötti nézeteltérésekről. A repülőtéren a magas rangú vendéget 24 löveg díszsortüze fogadta. A legtöbb talált.

*

„Dabutonia felett átrepülve üdvözletemet küldöm...”-fogalmazta meg a táviratot az elnök a repülőgép mosdójában ülve.

*

Két malac a nádudvari Vörös Csillag téeszben:

— Asszem Röfi szomszéd megint államfői látogatás lesz...

— Miből tudja?

— Jön az állatgondozónk a csutakolóval.

*

Barátságos labdarúgómérkőzést rendeztek Cipruson az ottani görögök és törökök. A hagyományosan szívélyes találkozó magas színvonalú, szép játékot hozott. A törökök sokkal többet lőttek, viszont a görögök szívósan védekeztek. A találkozót nagyszámú közönség nézte végig. Ankarából 30 ezer mohamedán Schlachtenbummler érkezett a helyszínre. A légkör sportszerű volt, csupán szórványos rendzavarásokra került sor: görög szektorban öt török öt görögöt dögönyözött, míg a török szektorban egy görög szurkolót félholdra vertek.

*

Khomeini ajatollah és Szaddam Husszein elnök tegnap közös sétahajózáson vett részt. A két államfő a meghatottságtól annyira könnyezett, hogy a Tigris és az Eufrátesz összefolyt a szemük előtt. Alig vették észre, hogy már a Shatt el Arabon járnak. Khomeini, hogy jókedvre derítse útitársát, szakállas vicceket mesélt. („... két perzsa tevegel a vonaton...”). Szaddam Husszein pedig sahpartit kezdeményezett. Az iraki elnök huszárcsellel betört Khomeini állásaiba, de időzavarba került. Mindketten parasztokat áldoztak a vezérekért. Közben a kormányos megfordította a hajót és kiadta a jelszót: Irán—Irak! A partit a felek valószínűleg döntetlenre adják. Pohárköszöntőikben hangoztatták: a két ország barátsága a jövőben olyan szoros lesz, mint a Hormuzi.

*

A rendőrminiszter hullafáradtan került ágyba. Ezen a napon három emlékművet és négy kémet leplezett le.

*

A Tavaszi Fesztivál előzetes hírei:

— Sok külföldi vendég érkezik. A nyugati turistákat a (De)Vizafogó pályaudvaron fogadják.

— A Fesztivál a hagyományos turistaprogramok helyett művészi attrakciókkal szolgál. Jelszava: Túraparty helyett partitúra!

Novobáczky Sándor

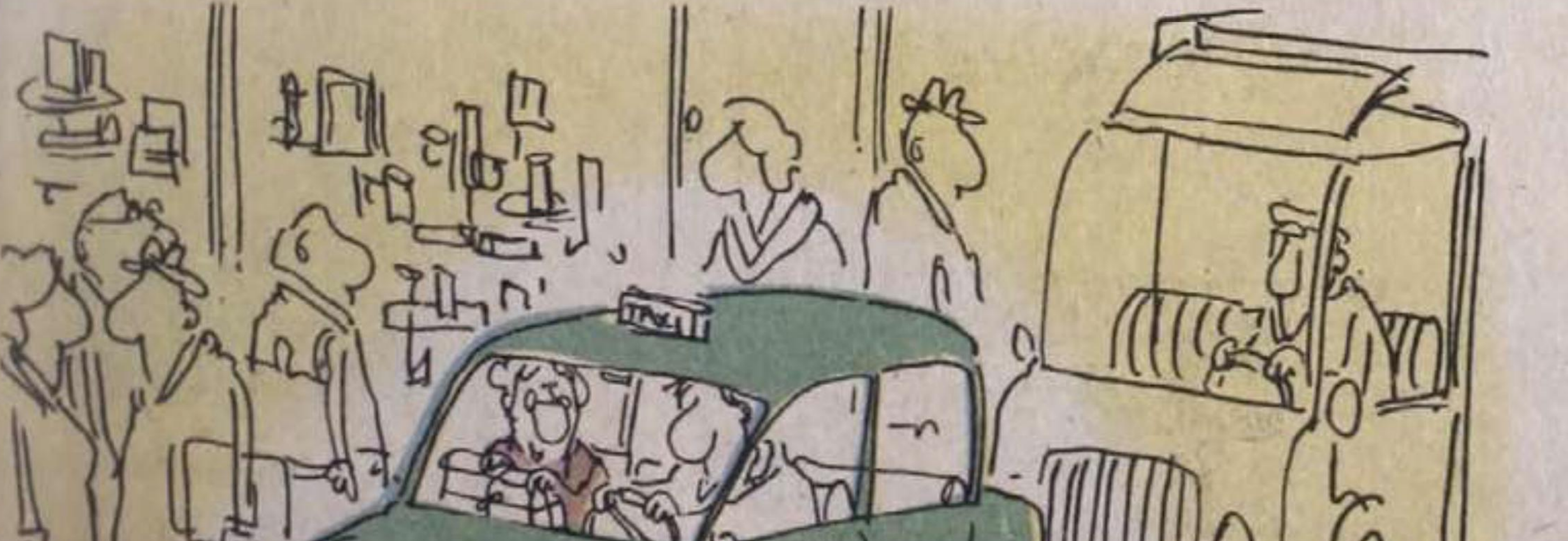

– Ilyen szerencsét! Tudja, lelkecském, a diplomásokhoz valahogy nagyobb bizalmam van!

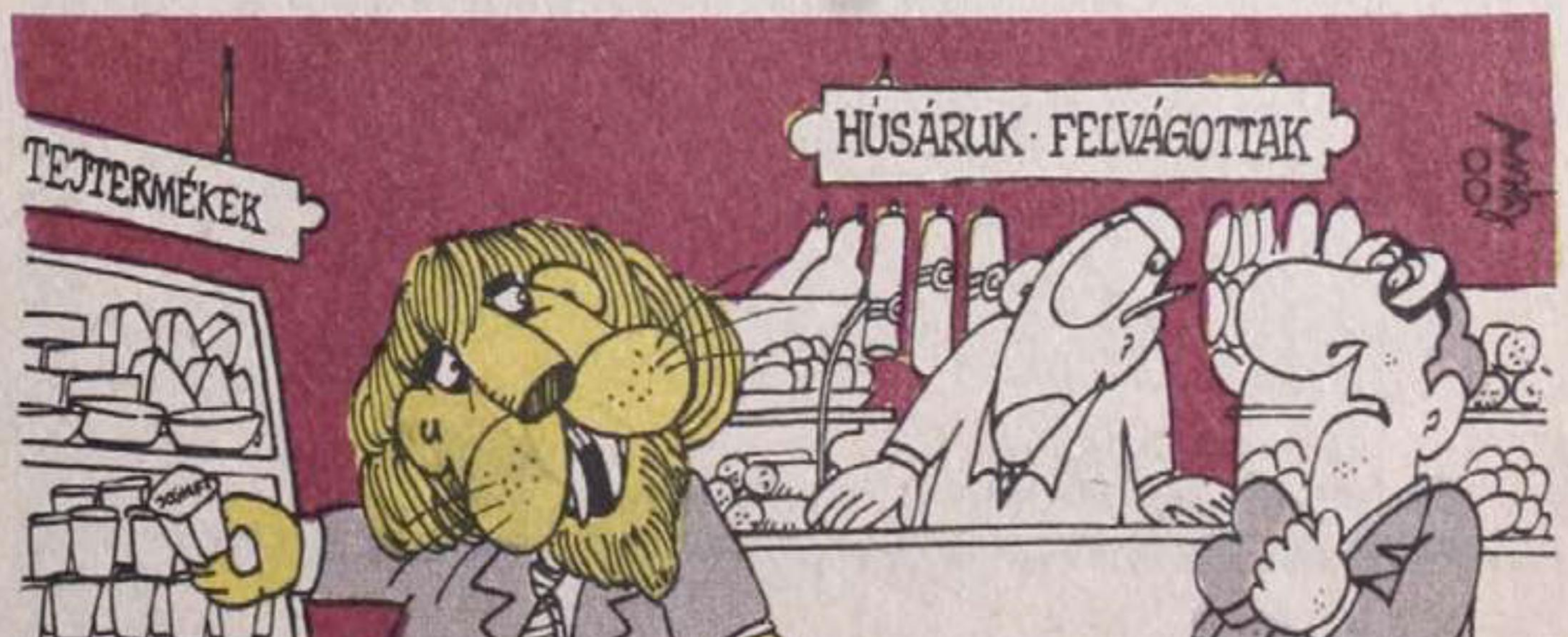

– Téved, kedves uram! Én csak voltam húsevő, csak voltam!

LUDAS FÓRUM

KERTÉSZ ZSUZSA
tévébemondónő kérdezi:

SZOKTAK-E KERTÉSZKEDNI?

Balázs-Piri Balázs:

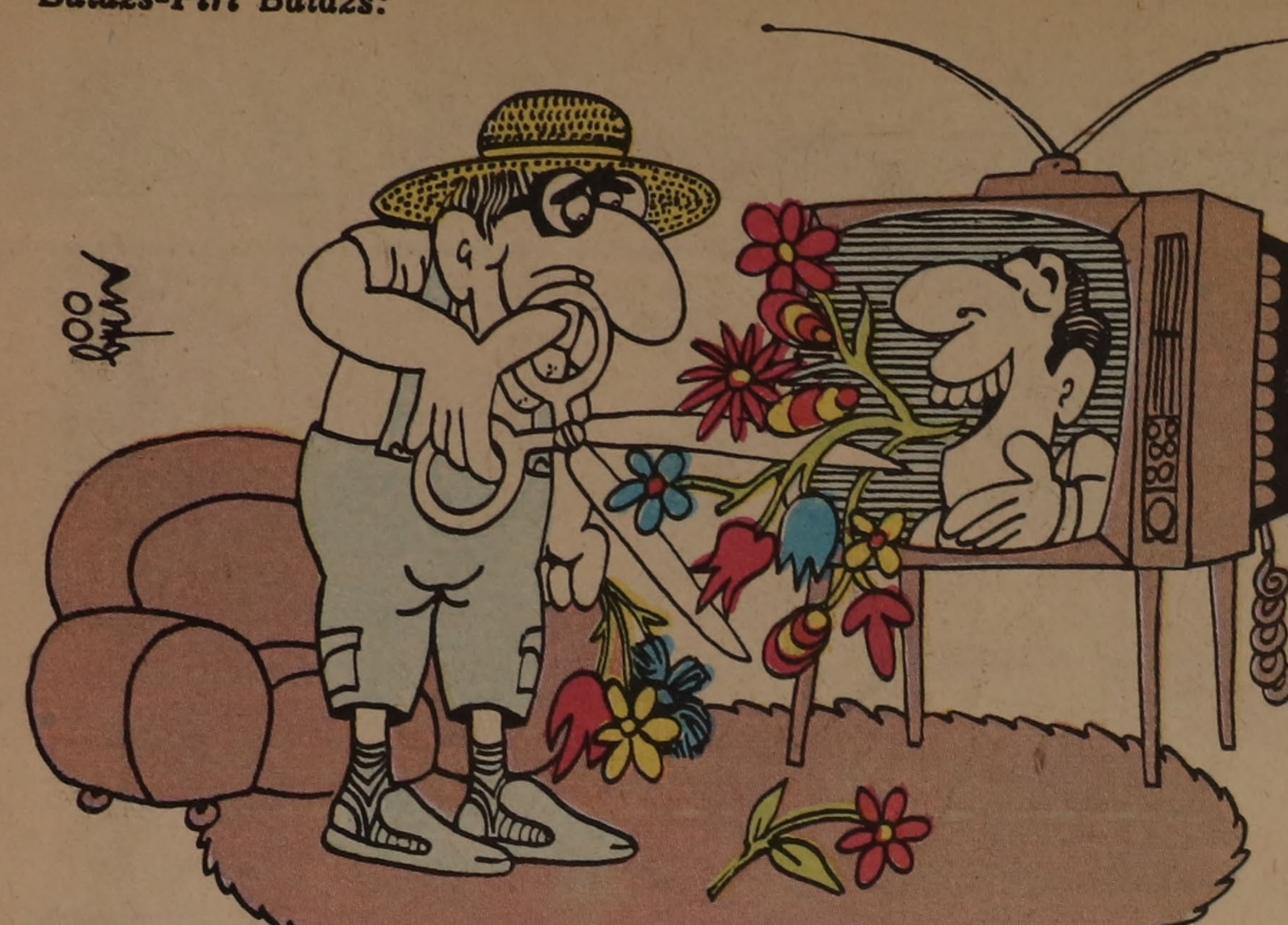

– Szóvirágokból szoktam csokrot kötni.

Árkus József:

Valamikor úgy gondoltam, hogy holnapra megforgatjuk az egész világot. Ma beérem a kiskertem földjének megforgatásával is.

Hegedűs István:

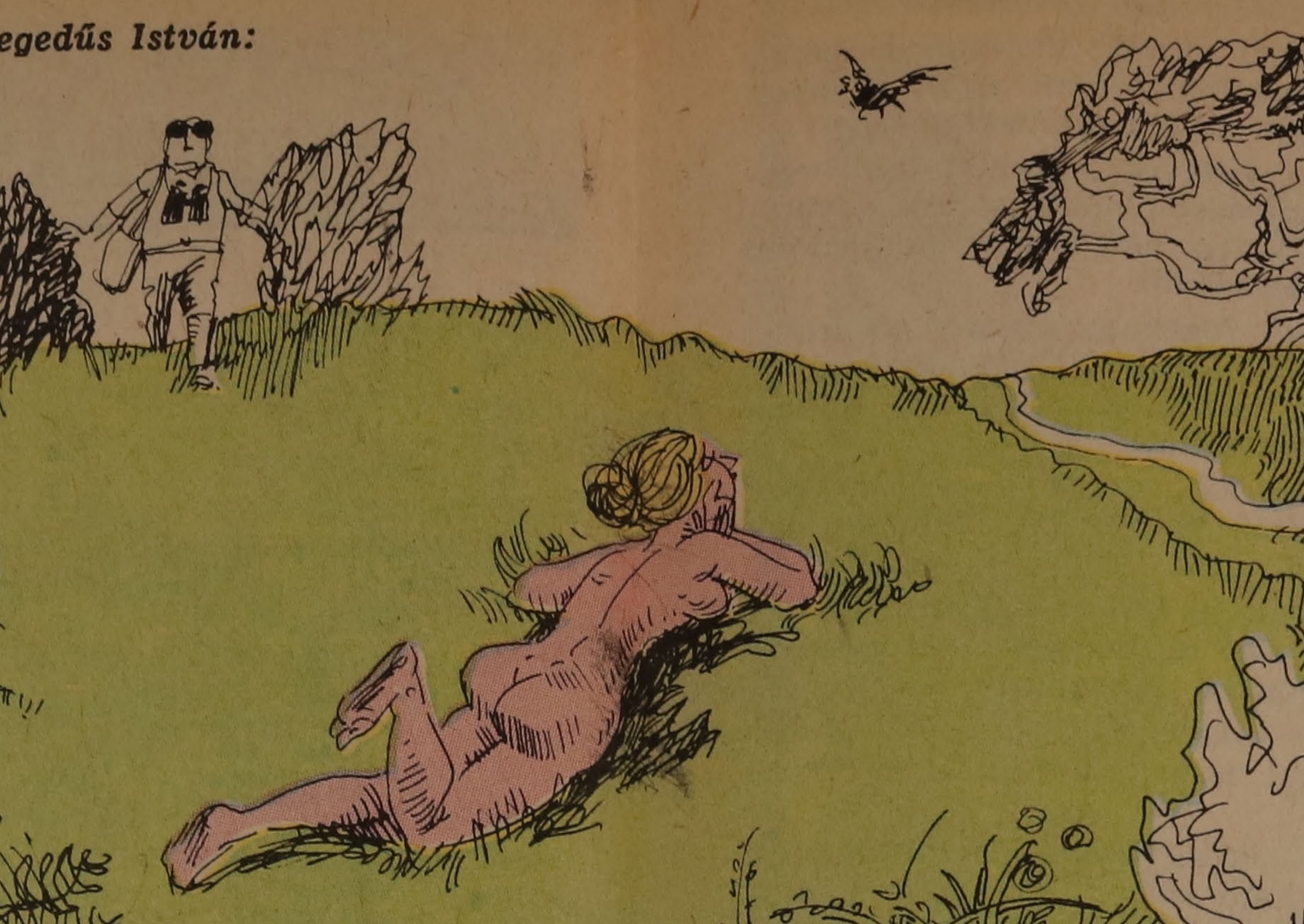

– Minek? Mikor ott vannak a szabad mezők.

Mikes György:

Az én melegházamban egész télen van cseresznye. Feketecímkés, ötdecis üvegben.

Dallos Jenő:

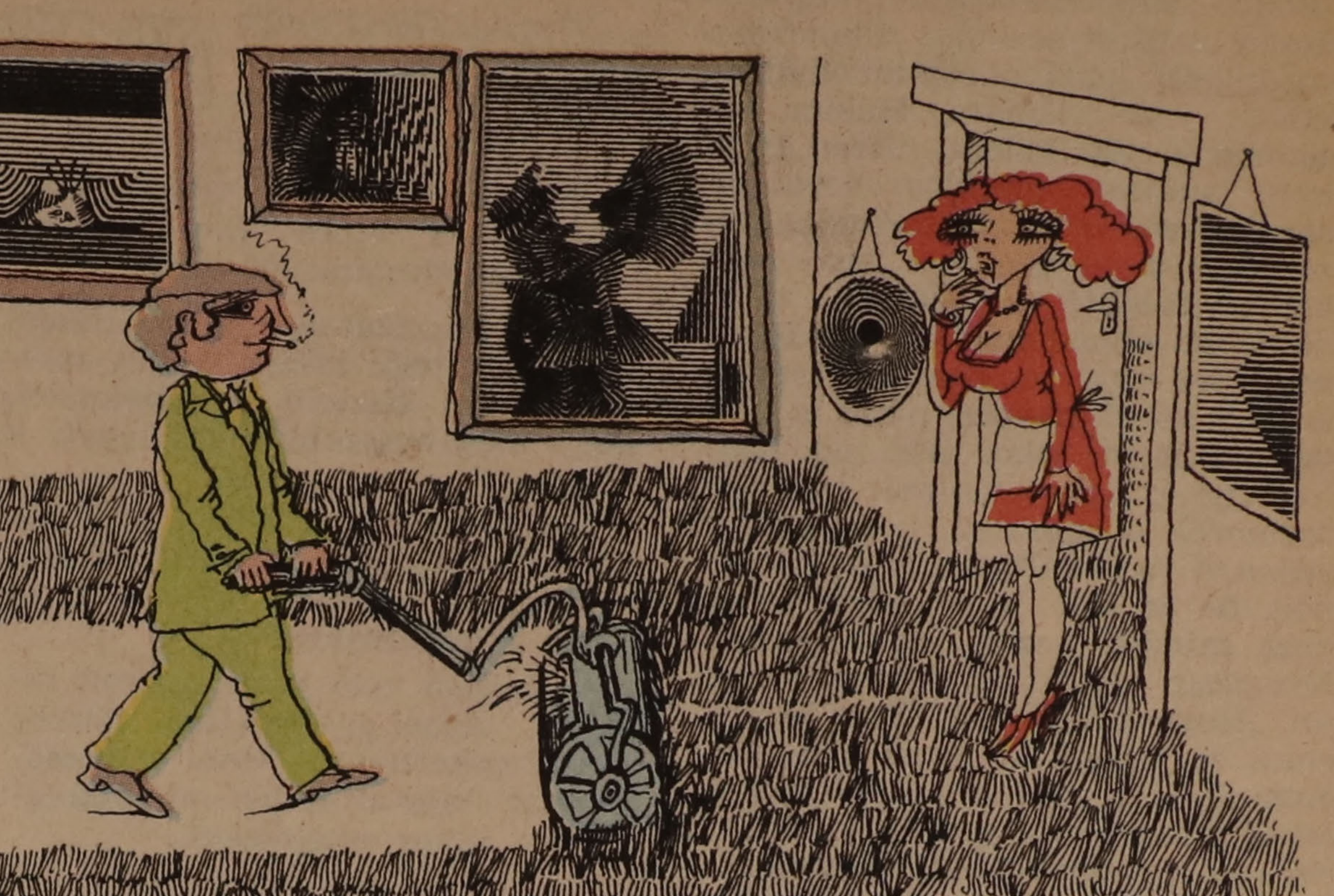

– Minden hónap végén lenyírom a subaszőnyegünket.

Lehoczki István:

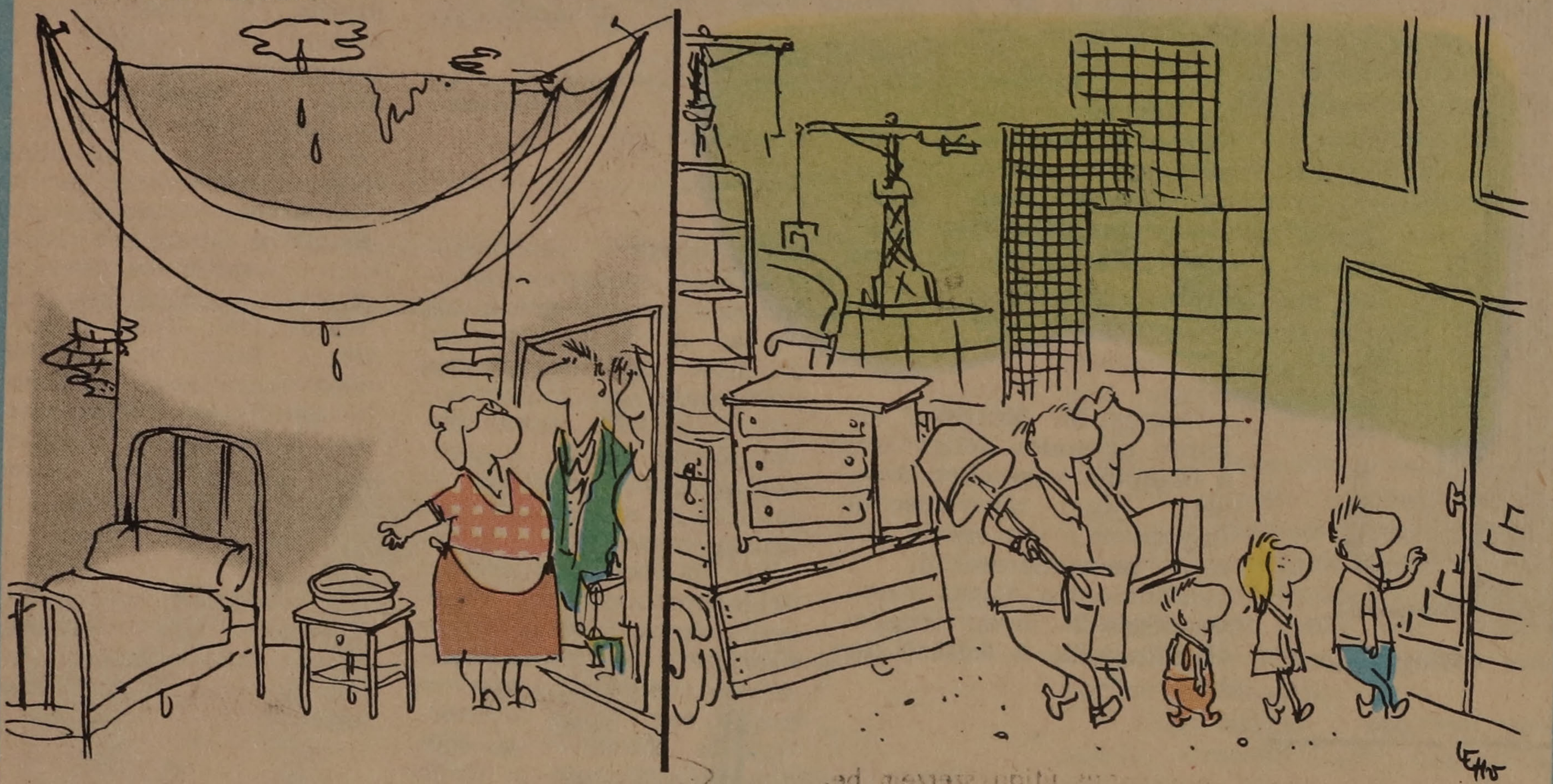

– Egy fóliasátorral kezdtünk

de aztán palántáztunk...

Sajdik Ferenc:

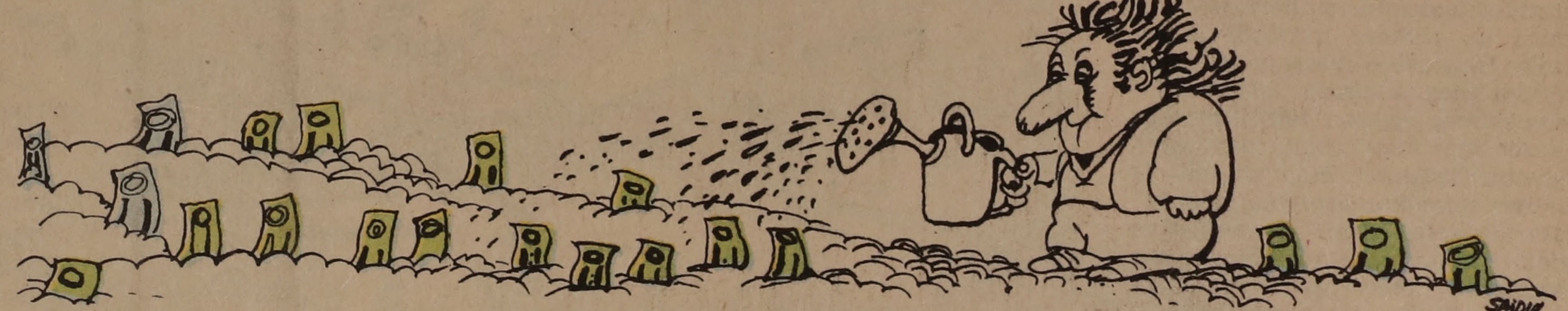

– Amennyire szerény tehetségemből telik...

Radványi Barna:

Ásó-kapa választ el tőle.

Peterdi Pál:

Nem szoktam. A lumbágómat kocogás útján szerzem be.

Krenner István:

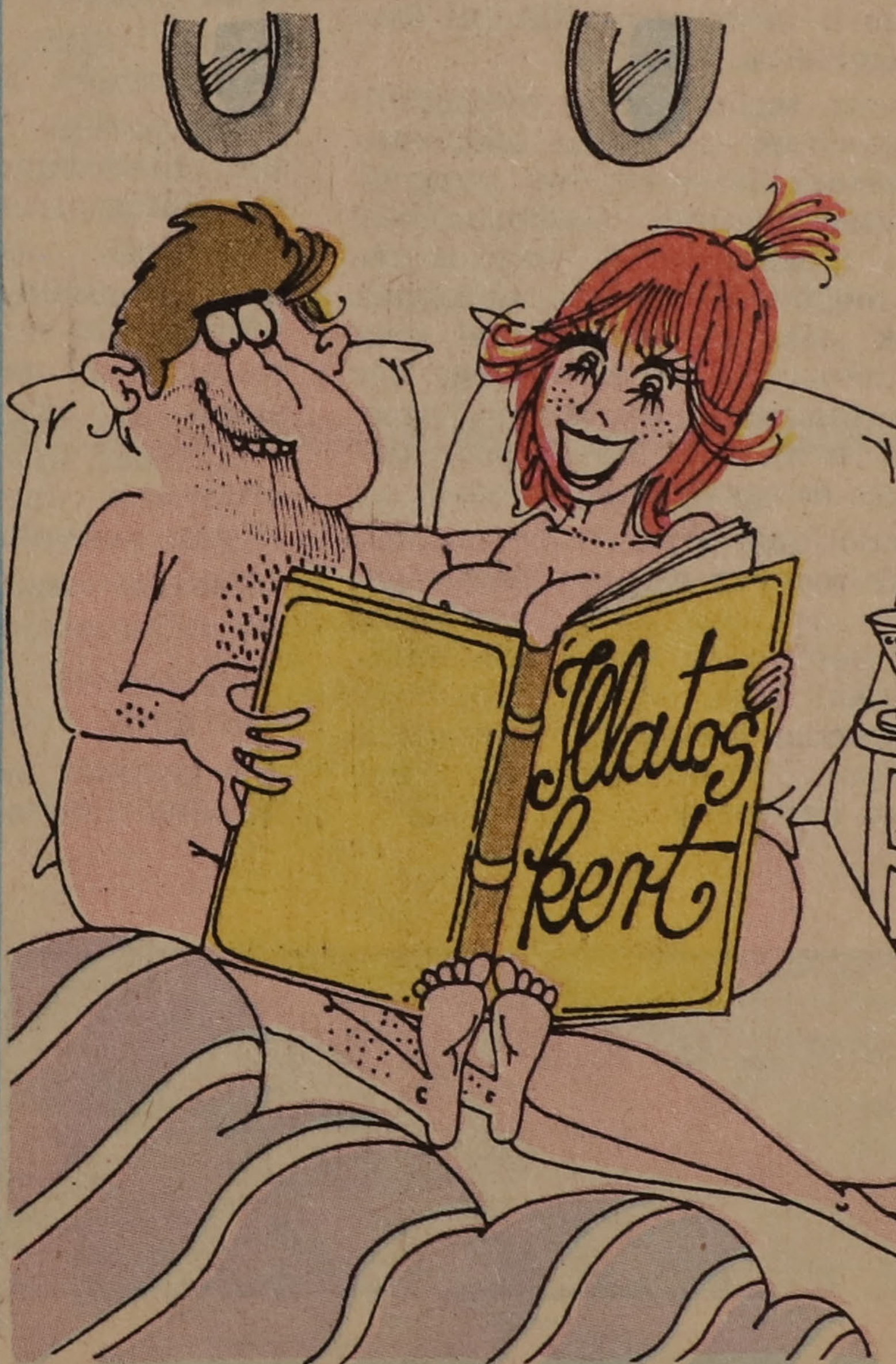

– Nagyon szoktam.

Fülöp György:

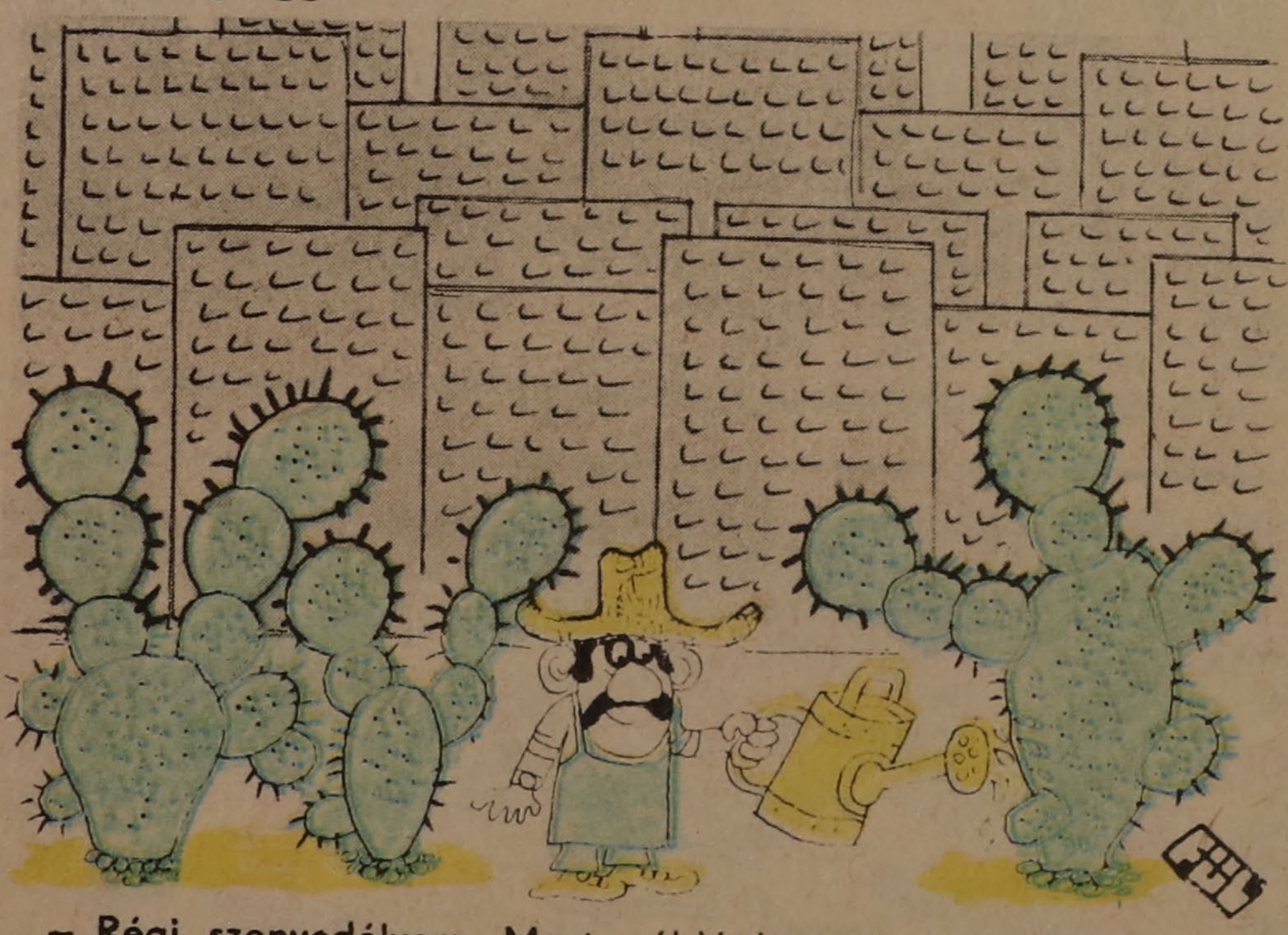

– Régi szenvedélyem. Most például sivatagi kaktuszokat termesztek egy lakótelepen.

Tormai László:

Ehhez nekem két dolog kellene: kert és ész.

Föld S. Péter:

Igen. Időnként elvetem a sulykot.

Szűr-Szabó József:

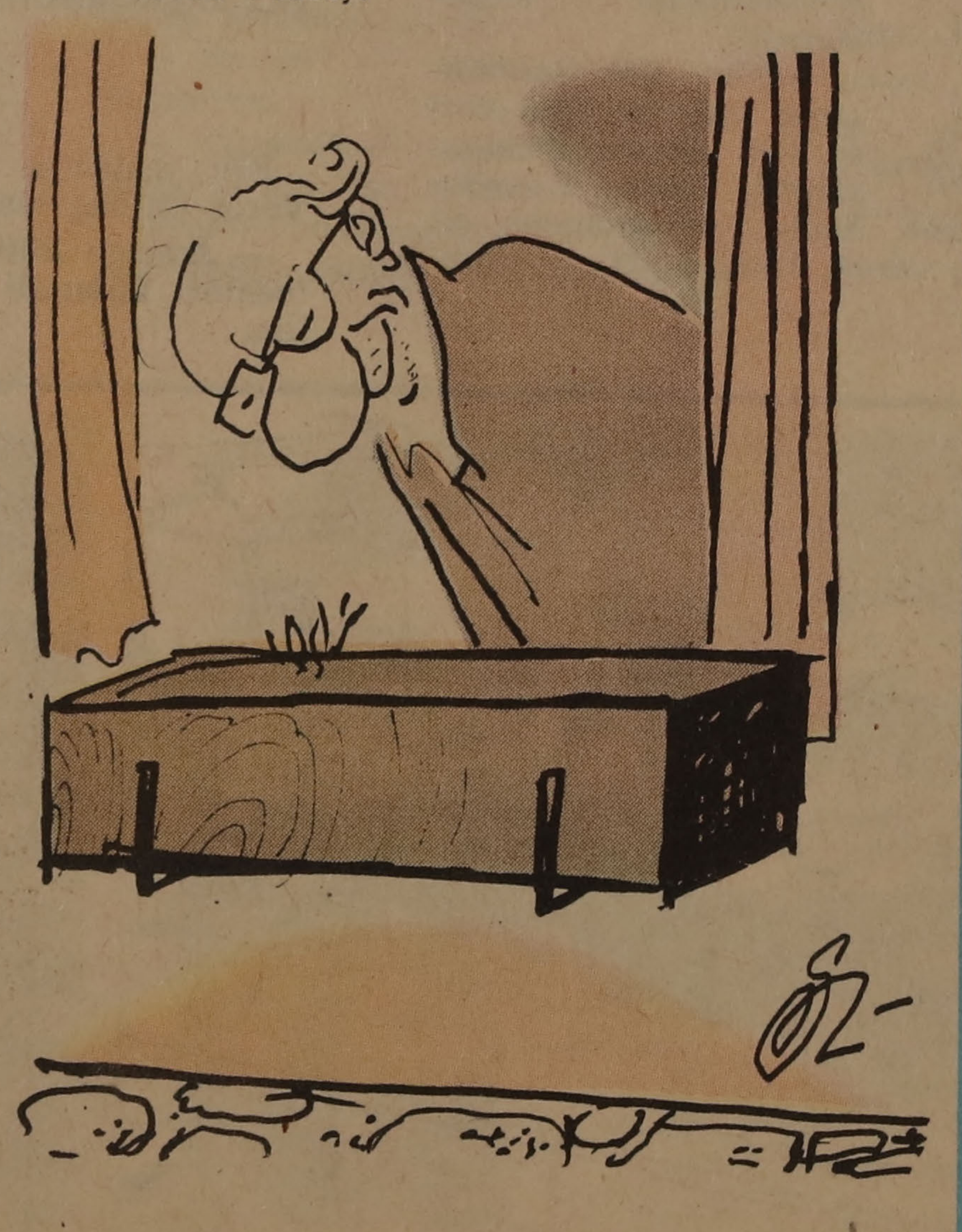

– Ennek a terméséből telket veszek!

Barát József:

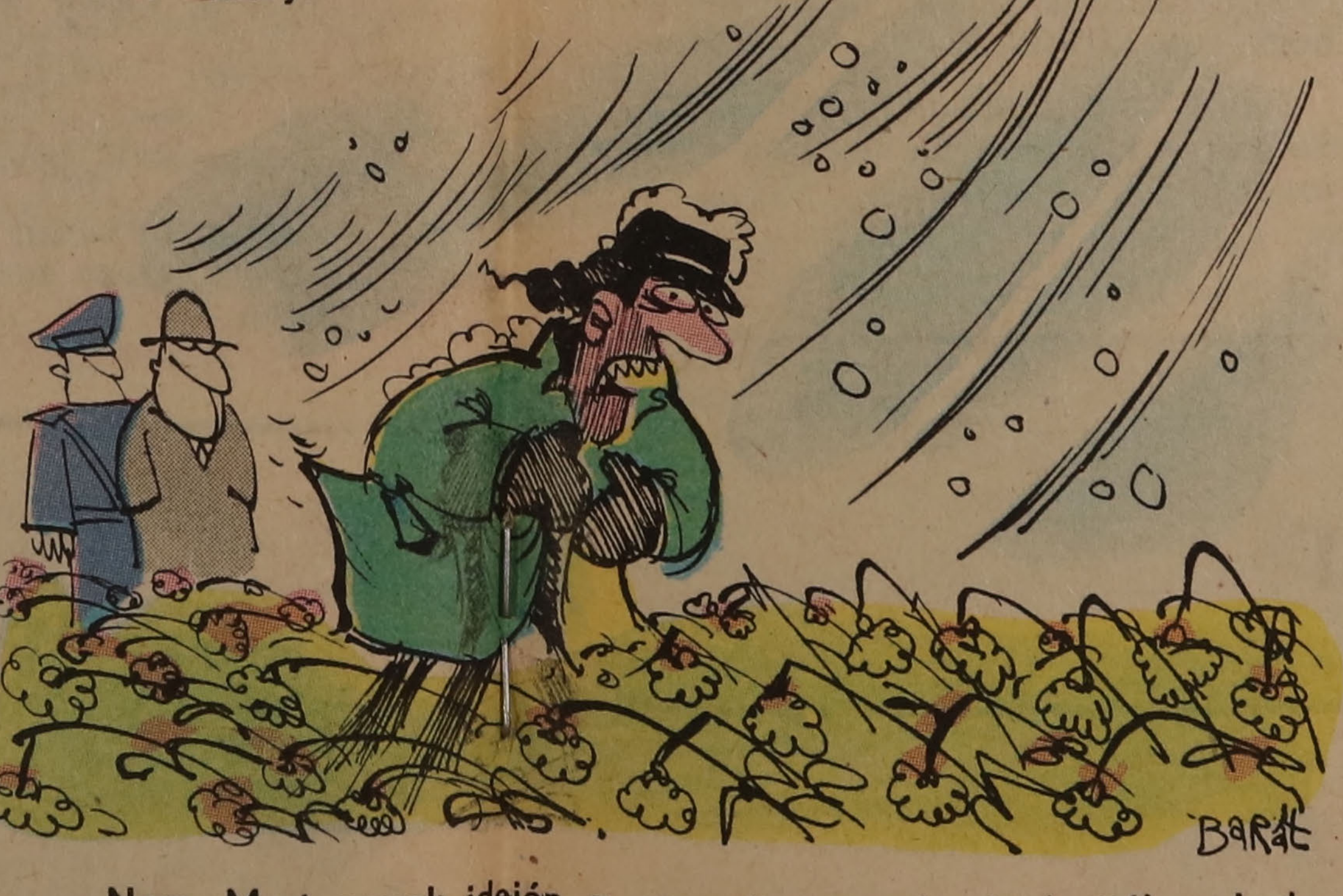

– Nem. Mert annak idején a gyapottermesztéssel elvették a kedvemet.

Galambos Szilveszter:

Van egy kis szőlőm Zalában. Másfél kiló.

Brenner György:

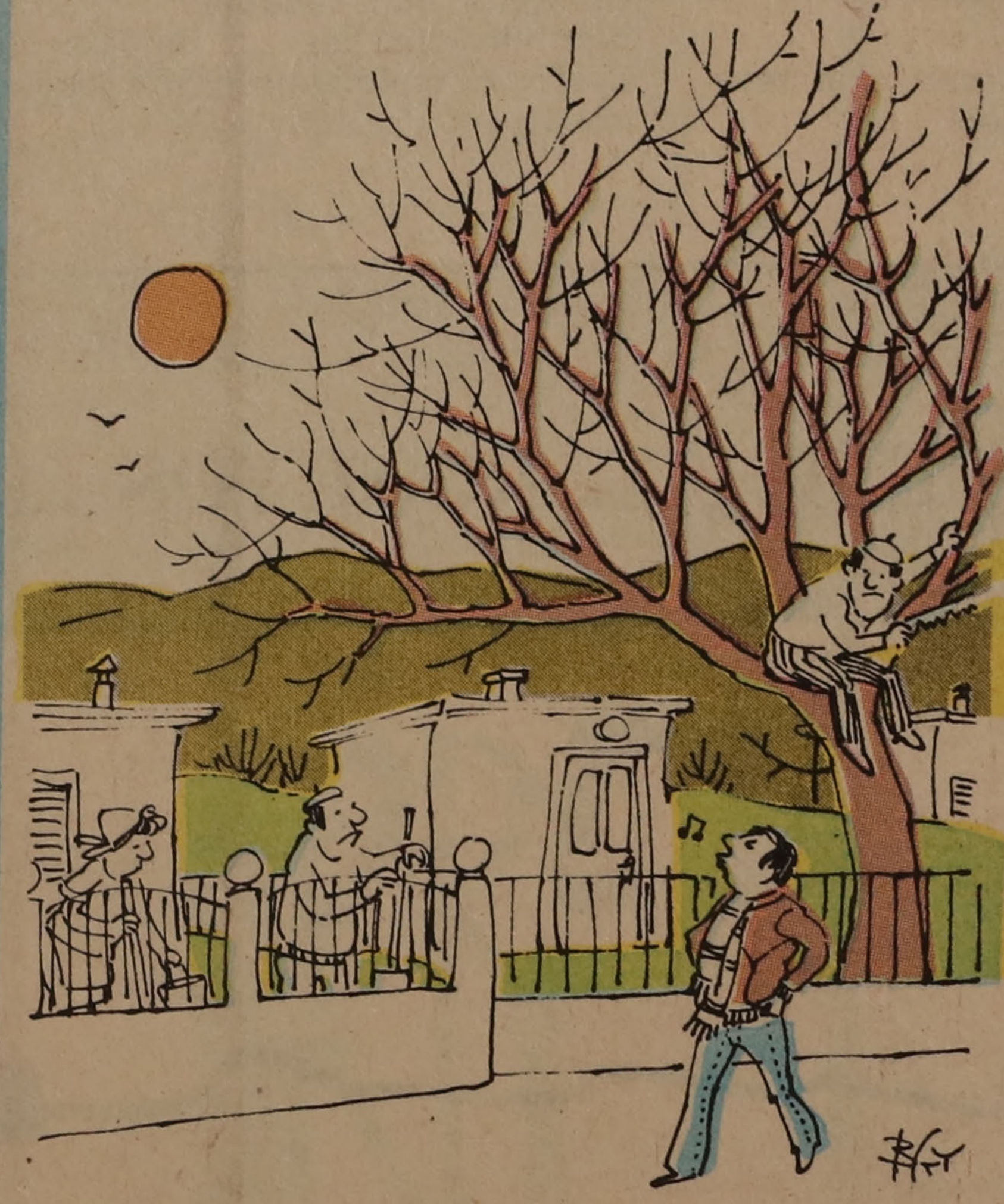

– Szabadidő-parkokba járok, mert nekem már nem jutott telek.

Szilágyi György:

Fenn az égen pufók felhők
úsznak, akár dagadt hattyúk,
küszöbön a tavasz, ezt már
tovább nem is „tagadhattyuk"...

Ilyenkor reggel rímeim'
gereblyézem, (ez rigolyám),
miközben a meleg ágyból,
(s magából) kikel Ibolyám...

FELEKI LÁSZLÓ:

HOGYAN LEGYÜNK 75 ÉVESEK

Mivel a Ludas Matyi foglalkozott a legnagyobb szeretettel hetvenötödik születésnapommal (tapintatosan említést sem tett a kínos évfordulóról), hálából egy tudományos cikket írok számára. Hálám különben is régi keletű, hiszen 1954-ben, amikor egygólos vereséget szenvedtem a labdarúgó-világbajnokság döntőjében, e lap merő emberiességből befogadott, talán abból az elgondolásból kiindulva, hogy ha egy racionalizált sportszerkesztőnek nevetni nincs is kedve, nevettetni talán még tud. Hajlott korom ugyan ma már letörölte arcomról a mosolyt, hogy helyet adjon a tudományos elmélyültségnek, de az élet nagy kérdéseihez még mindig hozzá tudok szólni. Nyugaton rendkívül divatosak az ún. „Hogyan kell . . .” (How to . . .) című és jellegű könyvek, amelyek eligazítják a tapasztalatlan embereket mindennapi gondjaik között. Ezekből a könyvekből megtudhatjuk, hogyan kell szépnek, karcsúnak és okosnak lenni, törött széklábat házilag megjavítani, barátokra szert tenni, borfoltot kivenni frakkingünkből és hidat robbantani. Én az életnek egy nem kevésbé fontos területén szeretném szeretettel kalauzolni embertársaimat, amint az cikkem címéből is kitűnik. Helyszűke miatt nem is ismétlem meg a címet, teljesen fölösleges még egyszer leírni, amikor egyszer már megtettem, még hozzá nagyobb betűkkel, csak az időt és a helyet pocsékolnám vele, nemde? Friss tapasztalatokra támaszkodva tudok tanácsot adni a háromnegyed évszázados életkor gyors és könnyű elviselésére. Arra kérem kedves felebarátaimat és más olvasóimat, hogy fogadják meg tanácsaimat és értesítsenek engemet az eredményről, mert ha beválnak, magam is szeretném átültetni őket a gyakorlatba. Nos hát!

Sohase tagadjunk le éveinkből! Ne ugorjunk be olyan alattomos hízelgésnek, hogy tíz évet nyugodtan letagadhatunk életkorunkból! Aztán megkaphatjuk, hogy a hátunk mögött ilyesmiket suttognak rólunk: nézd a szerencsétlent, még csak hatvanöt éves és már úgy néz ki, mintha tulajdon édesapja lenne, persze, a mértéktelen italozás, dohányzás és egyéb kicsapongások . . .

Gondoljunk arra, hogy minden kornak megvan a maga fiatalsága. Voltaire írta, hogy az ember először fiatal, később fiatalos, végül örökifjú. (Aki kételkedik abban, hogy ez a mondás Voltairetől származik, forduljon bizalommal dr. Del Medico Imréhez!)

Tisztelni kell az idősebbeket! Köszönjünk előre mindazoknak, akik már elmúltak 90 évesek!

Ezzel kapcsolatban ne feledkezzünk meg egy másik fontos intelemről se: tiszteld gyermekeidet, hogy még hosszabb életű legyél a földön!

Minden életkorban fontos a futás, de a világcsúcsok megjavítását most már bízzuk Coe, Ovett és Cram sporttársakra!

A lépcsőn való járás nagyon fárasztó, ezért gyorsan kell fölfelé, lehetőleg kettesével venni a lépcsőfokokat, hogy az ember mielőbb letudja a kínos emeleteket.

Nem kell foglalkozni az elmúlt évekkel! Ha a tudomány az ősrobbanás időpontját néhány milliárd évnyi eltéréssel határozza meg, ugyan mit számít egy szerény emberöltő?

Le kell szokni minden káros szenvedélyről! Ha nincs miről leszokni, kis időre váljunk egy-két szenvedély rabjaivá!

Mivel egyre rövidebb az időnk, a kísérletezések kora lejárt. Újra el kell olvasni a már jól bevált könyveket!

Nem szabad új sportágat elkezdeni! Aki már megszokta a maratoni futást, az ne kezdjen el sakkozni!

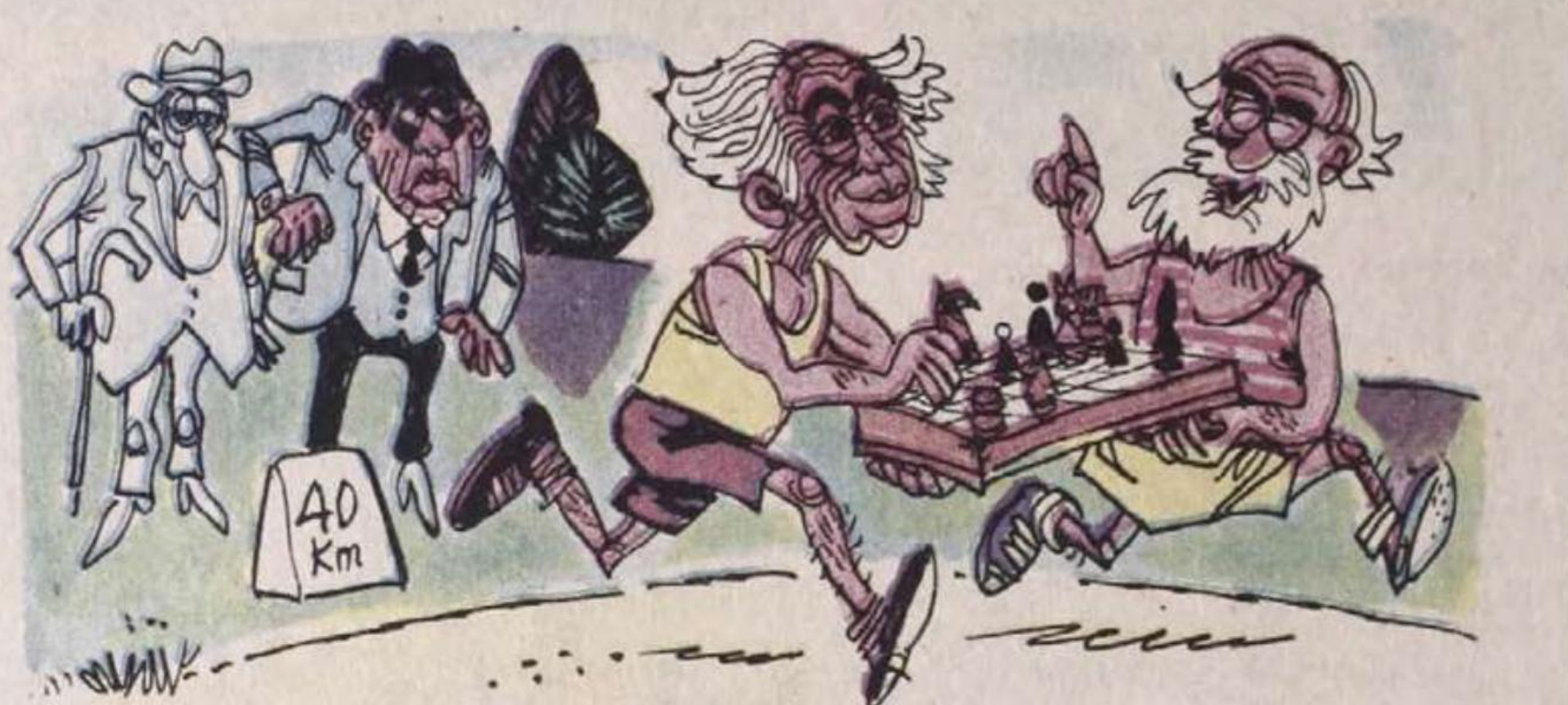

Tartsunk lépést a bel- és külpolitikai eseményekkel, a különféle háborúk eseményeivel, de kerüljünk minden izgalmat!

Vagy sokat együnk, de ritkán, vagy keveset, de állandóan!

Vigyázzunk fogainkra, mert emberi méltóságunkat kockáztatjuk, ha műfogsorral harapunk a fűbe.

Teljesen mindegy, hogy ebéd után lefekszünk-e aludni, vagy lefekvés előtt megebédelünk, a fontos az, hogy nappal is gyakoroljuk az alvást, s akkor éjszaka jól megy.

Új lakás, új szerelem, új ruha, új világnézet nincs jó hatással a keringési szervekre.

Okosan osszuk be időnket, erőnket és nyugdíjunkat!

Ne festesd a hajadat, csak ha van mit!

A parókát ne hordd el a tévébemondó lányok elől!

A korosztályharc elkerülése érdekében értsünk szót a fiatalokkal! Villamoson, autóbuszon adjuk át helyünket a fiataloknak, akiknek amúgy is kevés alkalmuk van pihenni!

Kerüljük az oktalan fiataloskodást! Például ne növesszünk szakállat!

Szeressük a modern zenét! Ehhez a muzikális élvezethez hozzásegít minket csökkenő hallásunk.

Ne nézzünk meg mindent a tévében, mert az idő drága! A monoszkópot és Wagnert nyugodtan kihagyhatjuk.

Iktasd ki beszédedből az ilyesfajta kifejezéseket: „Bezzeg valaha . . .”, „A mi időnkben . . .”, „Mit tudják a mai fiatalok . . .”, „Próbáltunk volna mi . .” Satöbbi. Az ilyen gerontológiai sóhajok erkölcsi kopásra vallanak.

Ne tiszteljük korunkat!

Hagyj mindig másokat beszélni, s akkor futótűzként terjed el, hogy milyen szellemes társalgó vagy!

Ne beszélj minduntalan vérnyomásodról, pulzusodról, ízületeidről! Az emberek idegenkednek a pletykáktól.

Légy fogékony minden új iránt! Magyaráztasd el magadnak általános iskolásokkal például a halmazelméletet!

Nem kell sietni! Villamos, vagy autóbusz elérése céljából elég egy rövid vágta.

Vigyázni kell a kiejtésre! Ha egy mód van rá, ne mondjuk a hamut mamunak, vagy fordítva!

Ha sohasem hibáztuk el az életünket, ne aggódjunk! Még van rá idő.

Ha utcai szóváltás során egy rövidlátó ember letaknyosoz minket, nem kell túlságosan elérzékenyedni! Elég ha melegen megszorítjuk a kezét.

Nem kell nagy dolgot csinálni abból, hogy az öregek majdnem olyan feledékenyek, mint a fiatalok. A fontos az, hogy legyen mit elfelejteni.

Tiltott gyümölcsbe vigyázva harapjunk, nehogy benne maradjon a protézis!

A további hosszú élet érdekében óvakodjunk a meghűléstől és a nukleáris háborútól!

Hidegben hordjuk kalapot, éjszakára hálósapkát!

Tiszteld a törvényt, ne kövess el bűncselekményt, ha már nem lehetsz fiatalkorú bűnöző!

Minden világnézeti kételkedésen túl a gyógyszerekben hinni kell!

Botot már csak sétához használjunk, semmiesetre se jégkorongozáshoz!

A szocializmus építését lehetőleg ne szociális otthonban végezzük!

Mint idősebbek elkezdhetjük a tévétornát, de inkább folytassuk!

Tartsuk szem előtt, hogy öreg ember nem vén ember, csak koros!

Minden öreg volt fiatal, de sajnos, nem minden fiatal lesz öreg.

Ha afölött kesergünk, hogy a fiatalság elmúlik, gondoljunk arra, hogy az öregség is!

Erős akarattal legyünk úrrá az öregkor derűjén!

Aki szenilis, még nem biztos, hogy tud latinul.

Nagy Frigyesnek nem volt igaza. Senki sem akar örökké élni, csak tovább.

Nem a MOKÉP-től hallottuk:

„ÉDES ÉLET” HELYETT „TE, RONGYOS ÉLET”

RÖGÖS PÁLYA

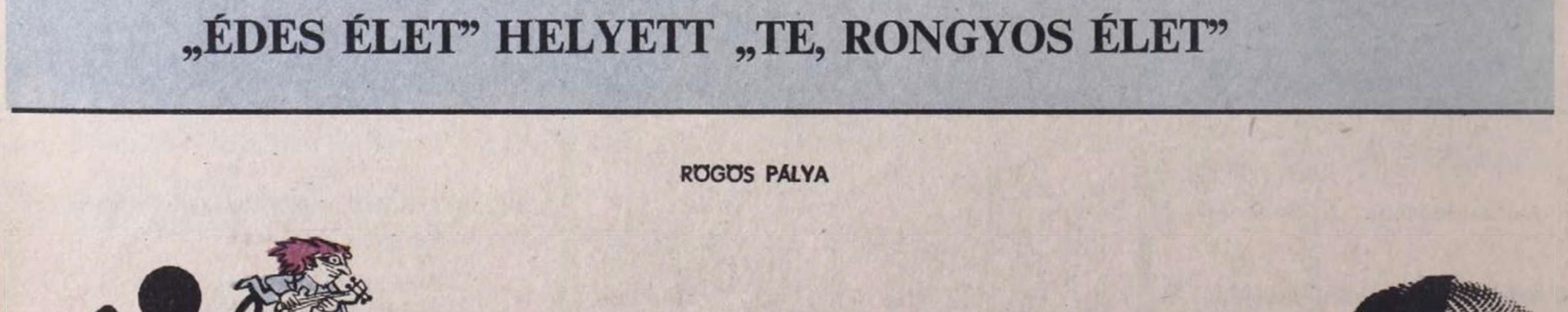

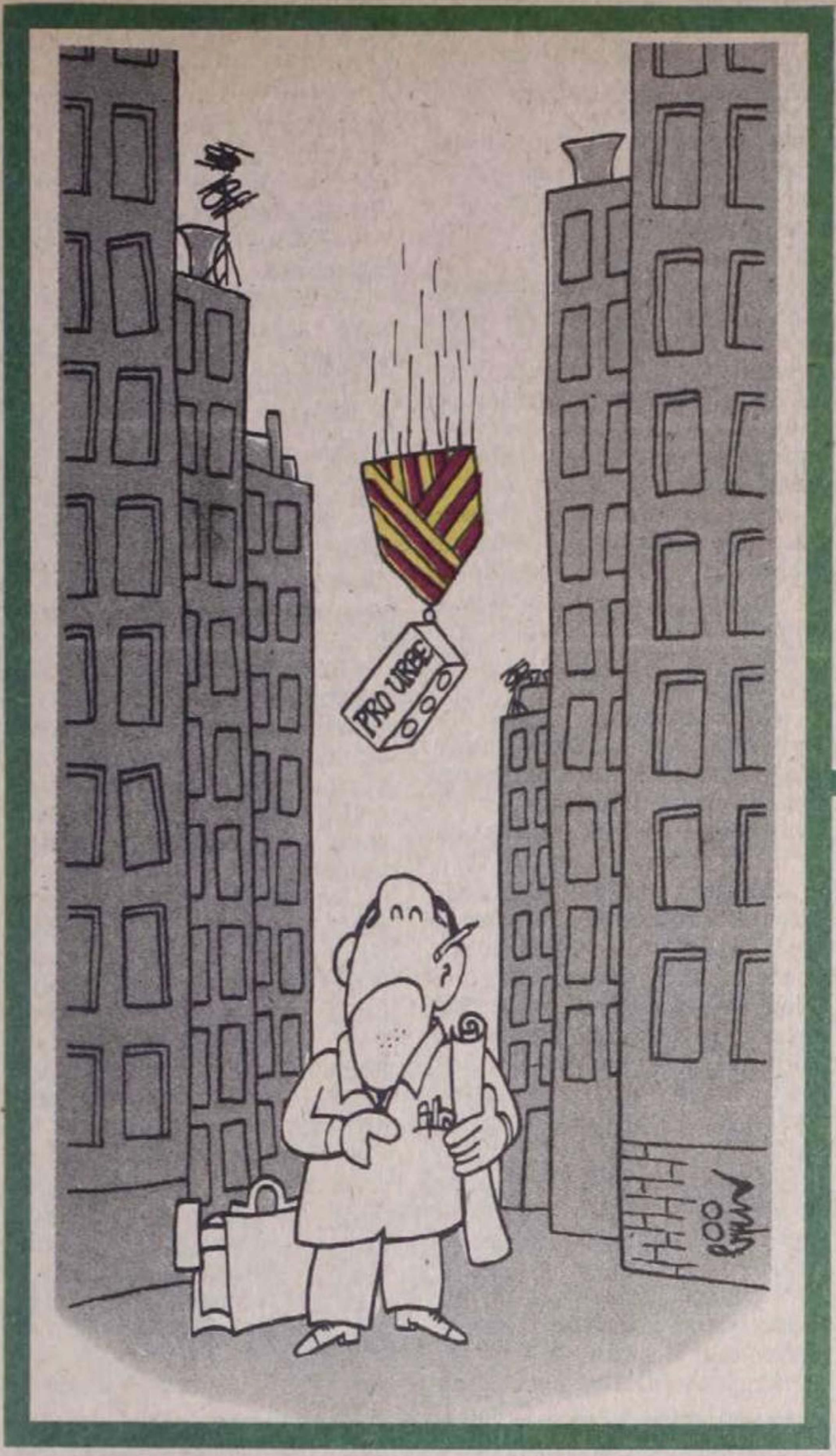

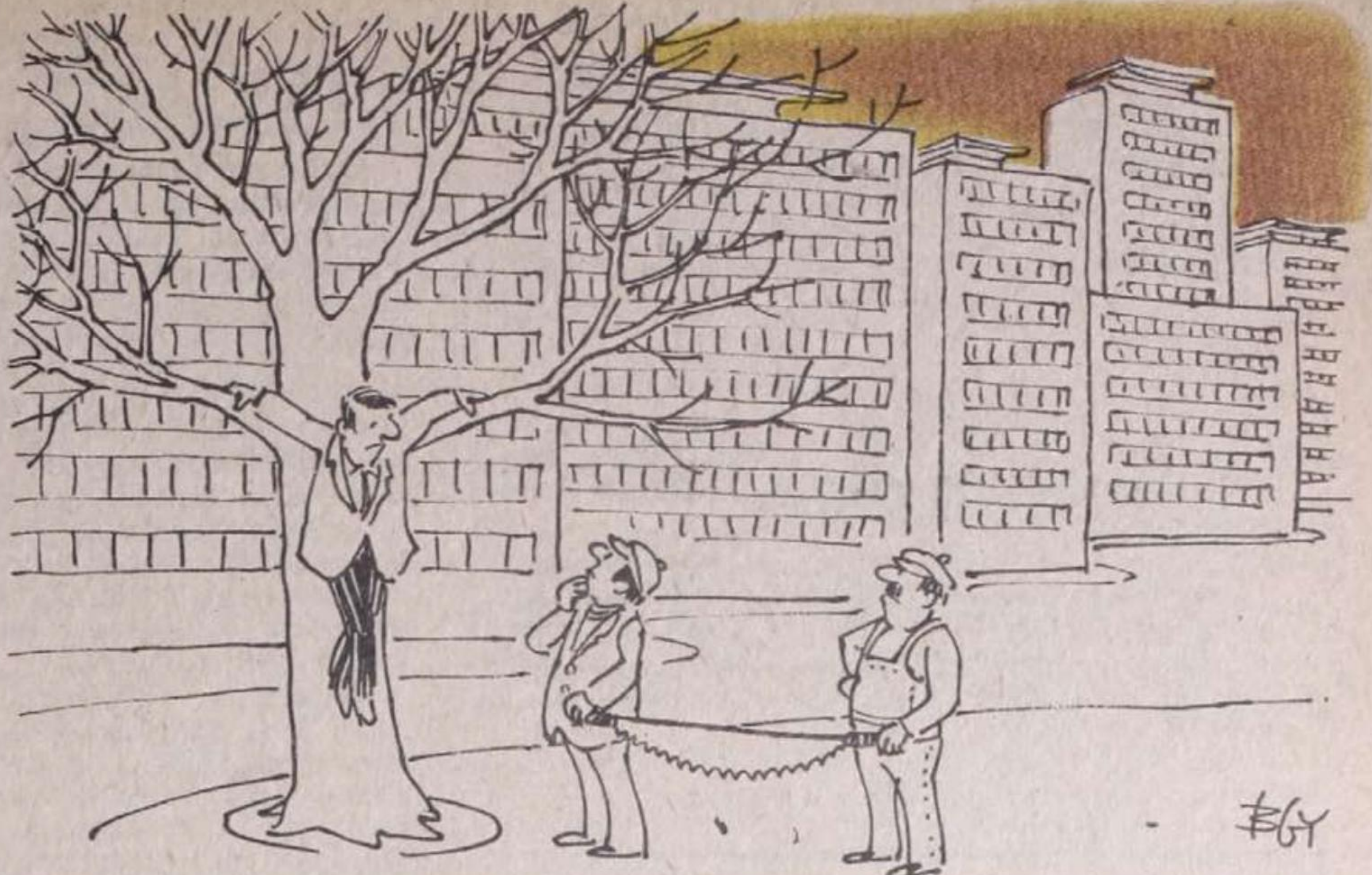

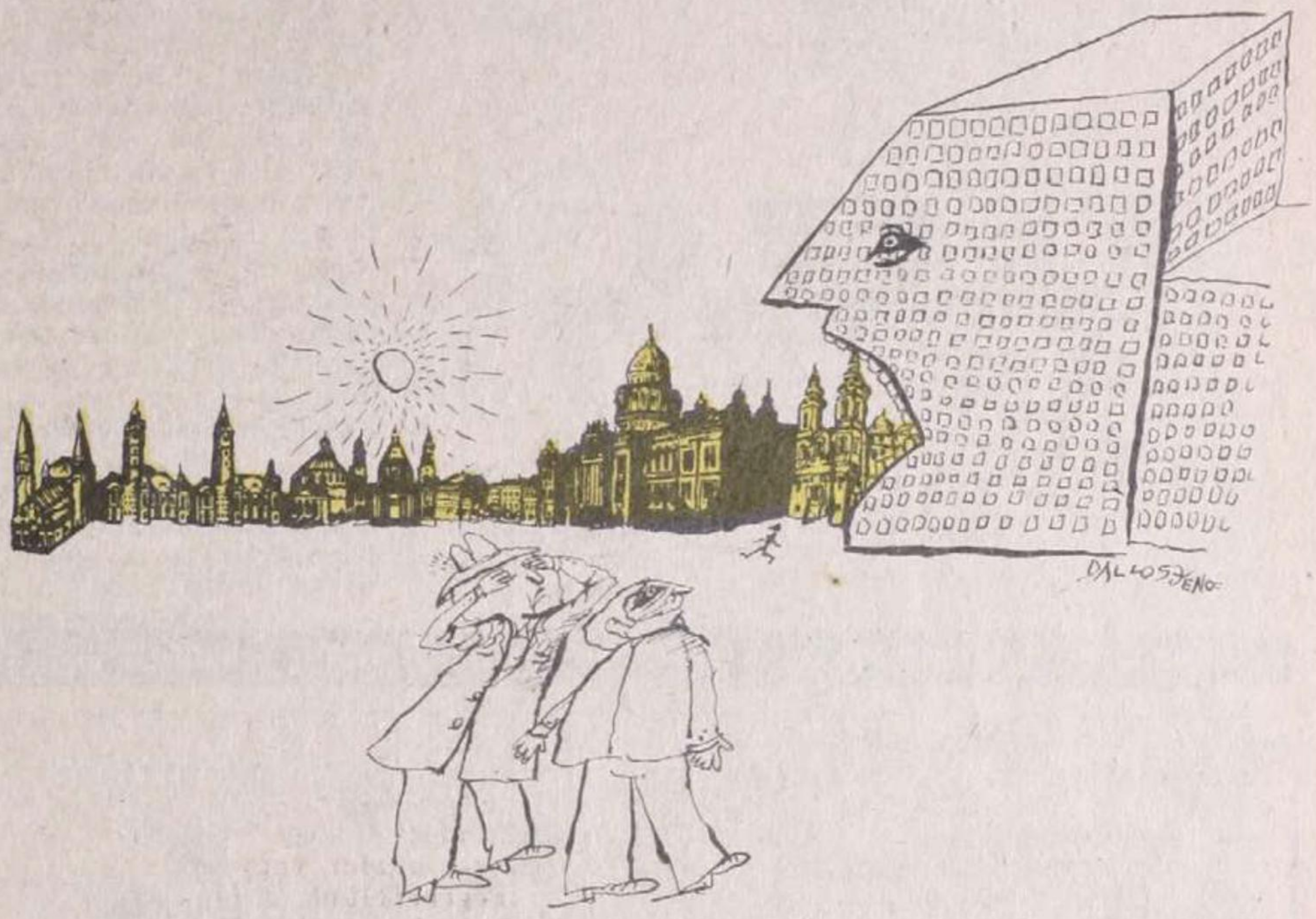
DALLOS JENŐ

BALÁZS-PIRI
BRENNER
DALLOS
FÜLÖP
HEGEDŰS

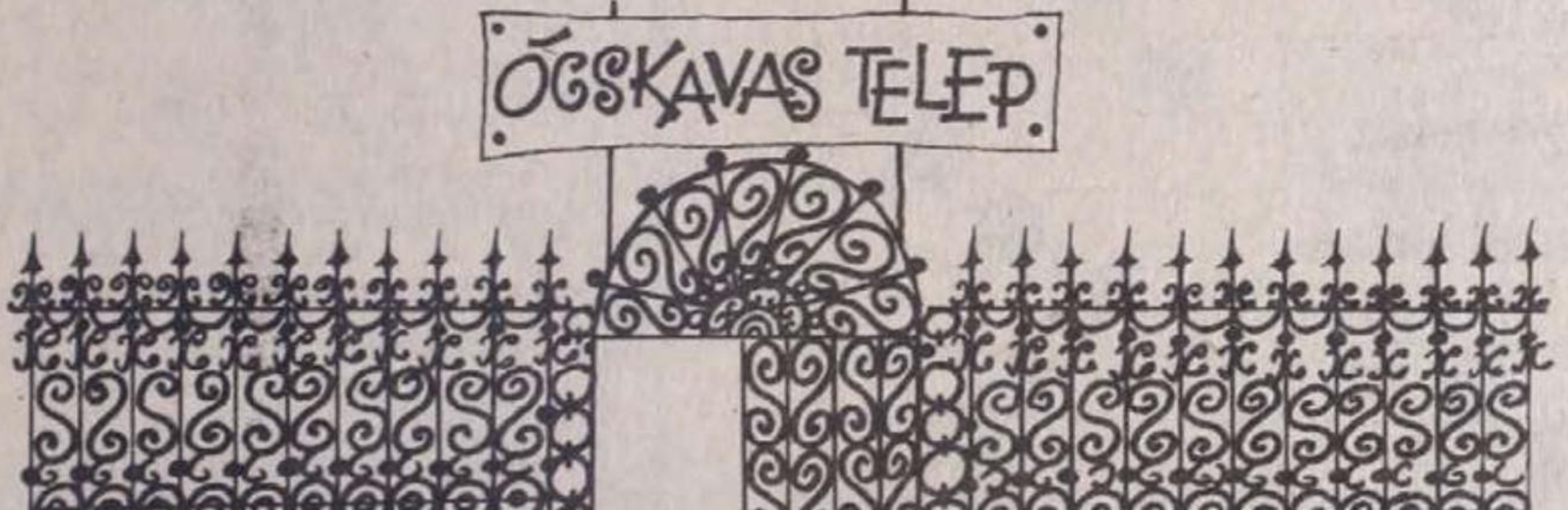
ÓCSKAVAS TELEP

PRO URBE

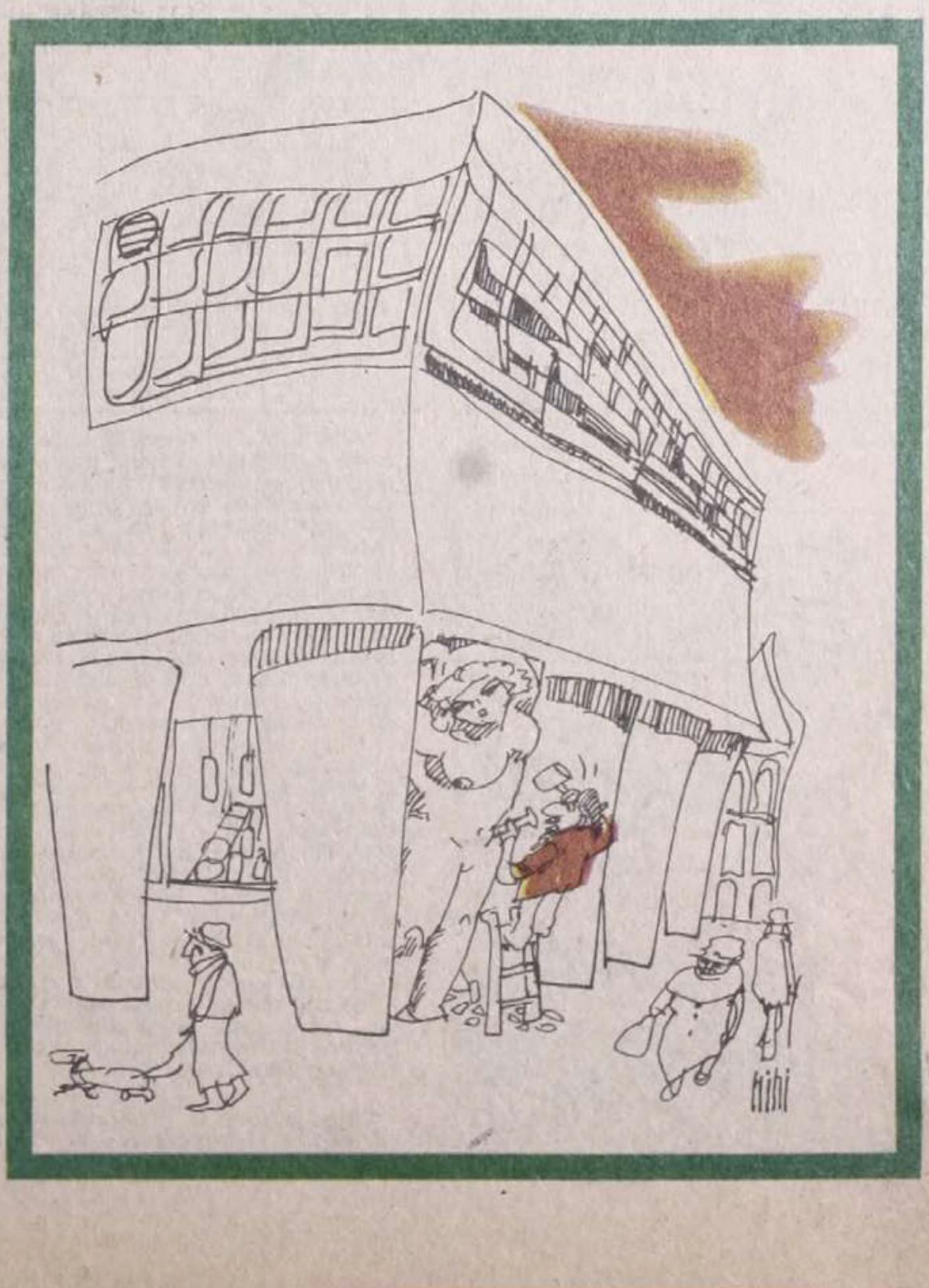

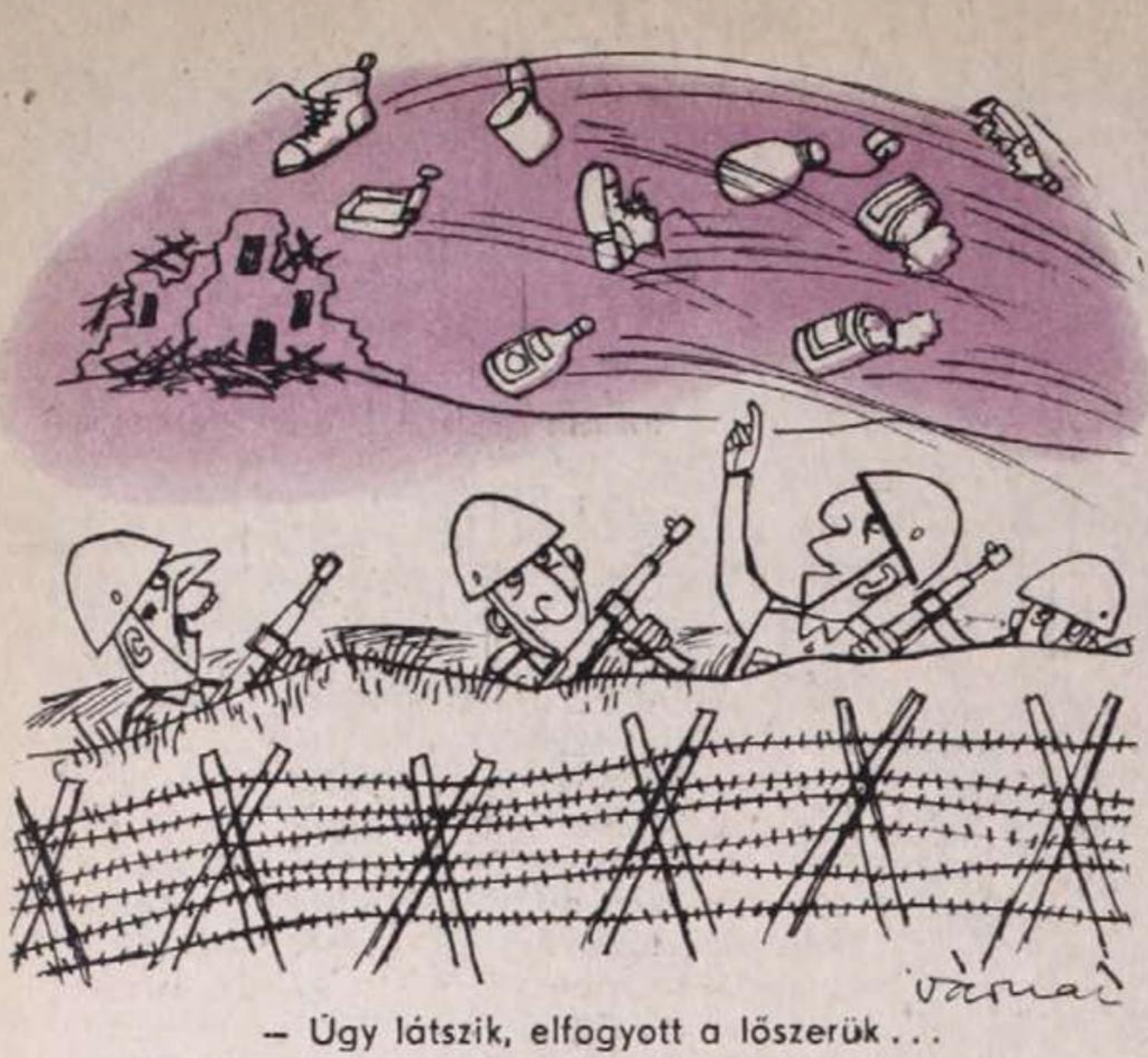

– Úgy látszik, elfogyott a lőszerük...

ELISMERÉS

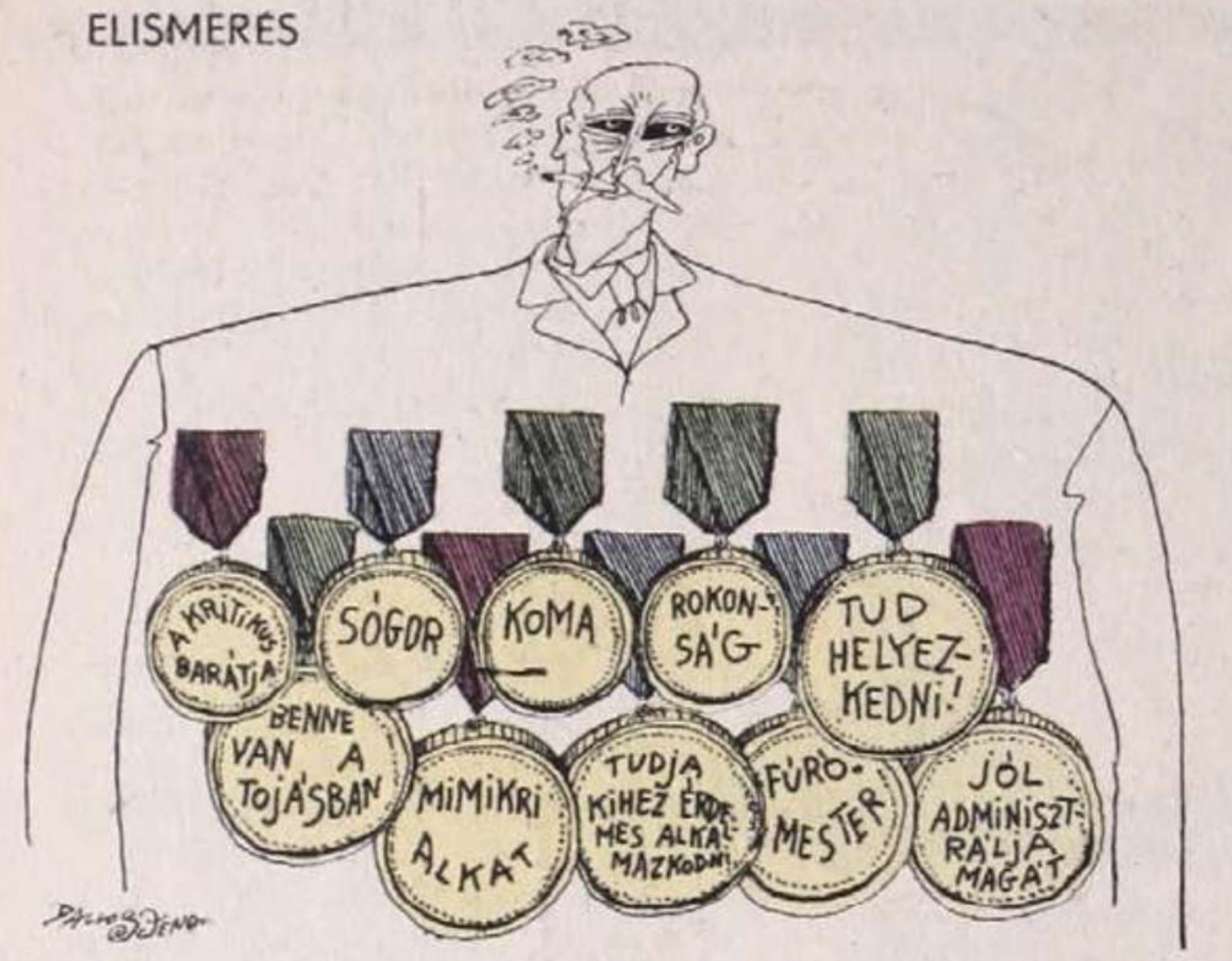

HOL AZ EZRES?

A tavaszi vasárnapon én is kinéztem az autópiacra, hogy mérik a Ladát, meg a Trabantot. A BNV környéki parkolóban egy hároméves, 1500-as Ladát már 160 ezerért hozzám vágtak volna, de én lehúztam a fejemet, hadd szálljon a kocsi, amerre akar. Aztán egy KV-s rendszámú Trabant kínálta fel nekem bájait csekély 100 ezerért, azonban elmenekültem egy Toyota mögé, amit már 720 ezerért magamévá tehettem volna.

Amikor a Toyota rám szólt, hogy ingyen ne fogdossam a drága kilincseit, fogtam magam és belevegyültem a kíváncsiskodó tömegbe, mint valami aprópénz. De nemcsak én bújtam ott, hanem egy regiment ezres bankó, amelyek a téli tollászkodás után várták az első tavaszi röptetést. Csakhogy senki sem akart röptetni a vakvilágba, amíg fel nem tűnt egy körözés előtt álló fiatalember, akinek a nagynénikéje varázsló volt Afrikában.

Az ügyes unokaöcs azt játszotta a bámészkodók között, hogy ide-oda rakosgatott a kezében egy ezrest, amíg az el nem tűnt. A tömeg butábbja rögtön lépre ment, mert megpróbálta ezer forint fogadási tétért kitalálni, hova dugta a kőbányai mágus a pénzt. Én egyből láttam, hogy a legszerencsésebb buta a fiatalember barátja, mert valahogy mindig kitalálta, tettestársának melyik tenyere alatt van a Bartók.

A népszerű meggazdagodási forma engem is annyira felvillanyozott, hogy elsompolyogtam egy kies helyre, ahol segédrendőr se járt. Aztán óvatosan elővettem zsebemből a leghűbb ezerforintosomat, s addig tettem-vettem egyik kezemből a másikba, amíg kilencszáz forint lett belőle.

— Heuréka! — kiáltottam fel ekkor. — Ez a trükk nekem is megy, még ha nem is tökéletes.

Ezért másnap reggel azzal kezdtem a napot, hogy fogadást kötöttem magammal, hol nem találják ki a városban, melyik kezemben van az ezres.

Mentem először a kisközértbe, üres bevásárlókosárral kerestem, amit nem lehetett kapni. Majd egy gondola mögött gyorsan a bal kezembe dugtam az ezrest. Bevittek a raktárba, mondták, hogy a bal kezembe dugtam, adjam elő. Eltalálták.

Mentem aztán a dohányboltba, megmutattam az ezrest a trafikos kisasszonynak, mondtam, hogy csiribi-csiribá, kérek egy doboz Marlborót, melyik kezemben van a pénz. A kisasszony azt felelte, ne izéljek itt, mert már két hete nem tud ezrest váltani. Pedig a jobb kezemben volt.

Mentem tovább az utcán, megálltam egy zöldséges pavilon előtt, megszólítottam a primőr paradicsom kilóját 248 forintért.

— Melyik kezemben van az ezres?

— Mindkettőben, mert csak olyan ember szólít le minket! — felelték a paradicsomok.

Mentem ezért még tovább, hiszen ilyen nagyképű zöldségfélékkel nem érdemes játszani. Beléptem egy ruházati boltba, kértem egy feszes nadrágot, de nem hoztak, mert egyik kezemben se volt pénz. Eltalálták.

Utána bementem az egyik boltba, kijöttem a másik üzletből, betettem az ezrest az egyik kezembe, kikaptam a másikból, nem vásároltam semmit, vettem egy mély levegőt, s a pénz magától eltűnt.

Bementem a kórházba, megvizsgálták a kezemet, nem volt benne semmi. Ezért bevittek a műtőbe, belenéztek a hasamba, bennem se volt. Bevarrtak, üres kézzel megköszöntem, hazaküldtek, otthon rám ordítottak.

— Hol az ezres?!

Mondtam örvendezve, hogy sikerült a trükk, most már gazdagok leszünk. Nem találtam el.

A következő ezresem úgy ment el hazulról, hogy nem is köszönt.

Tormai László

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

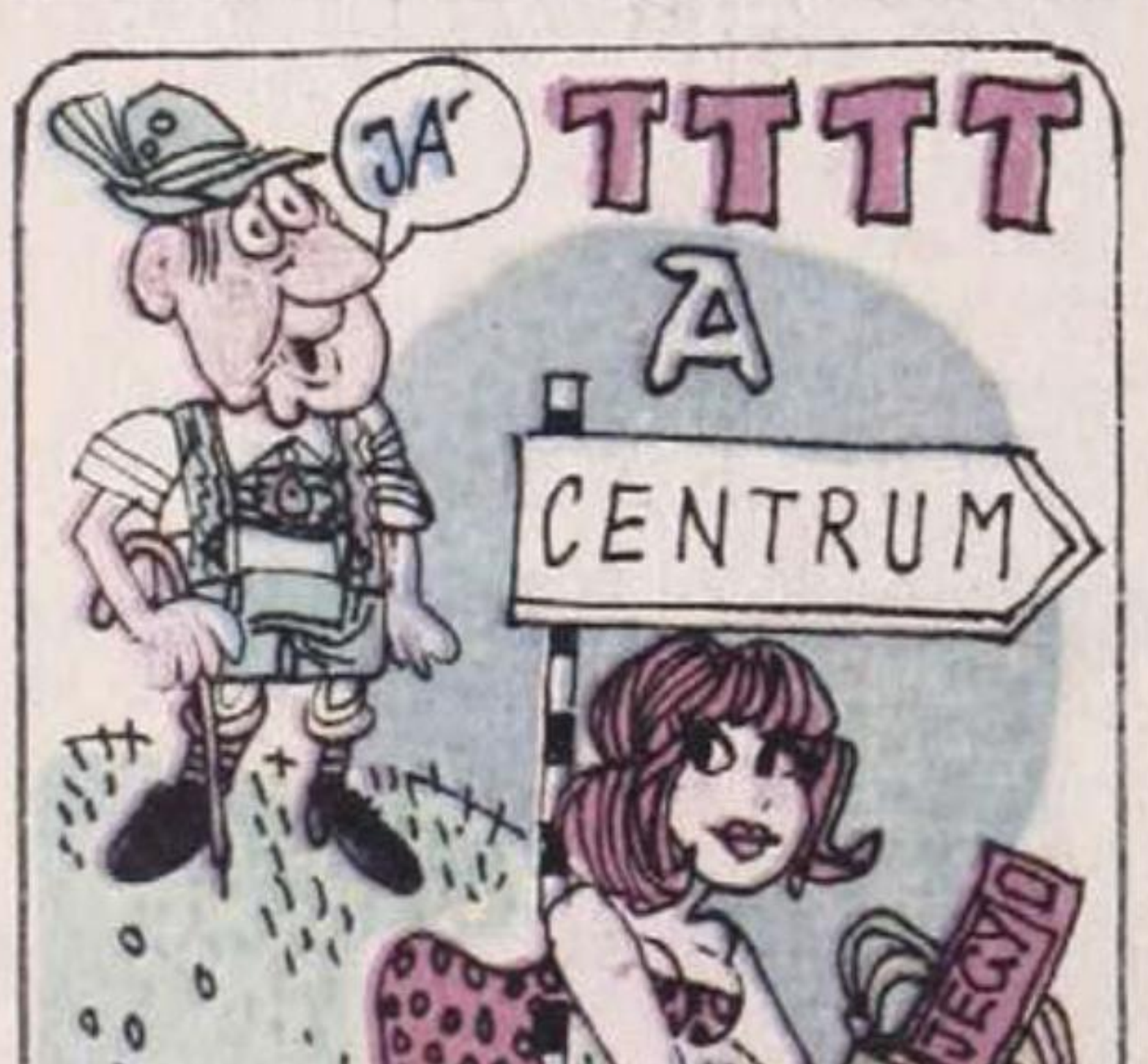

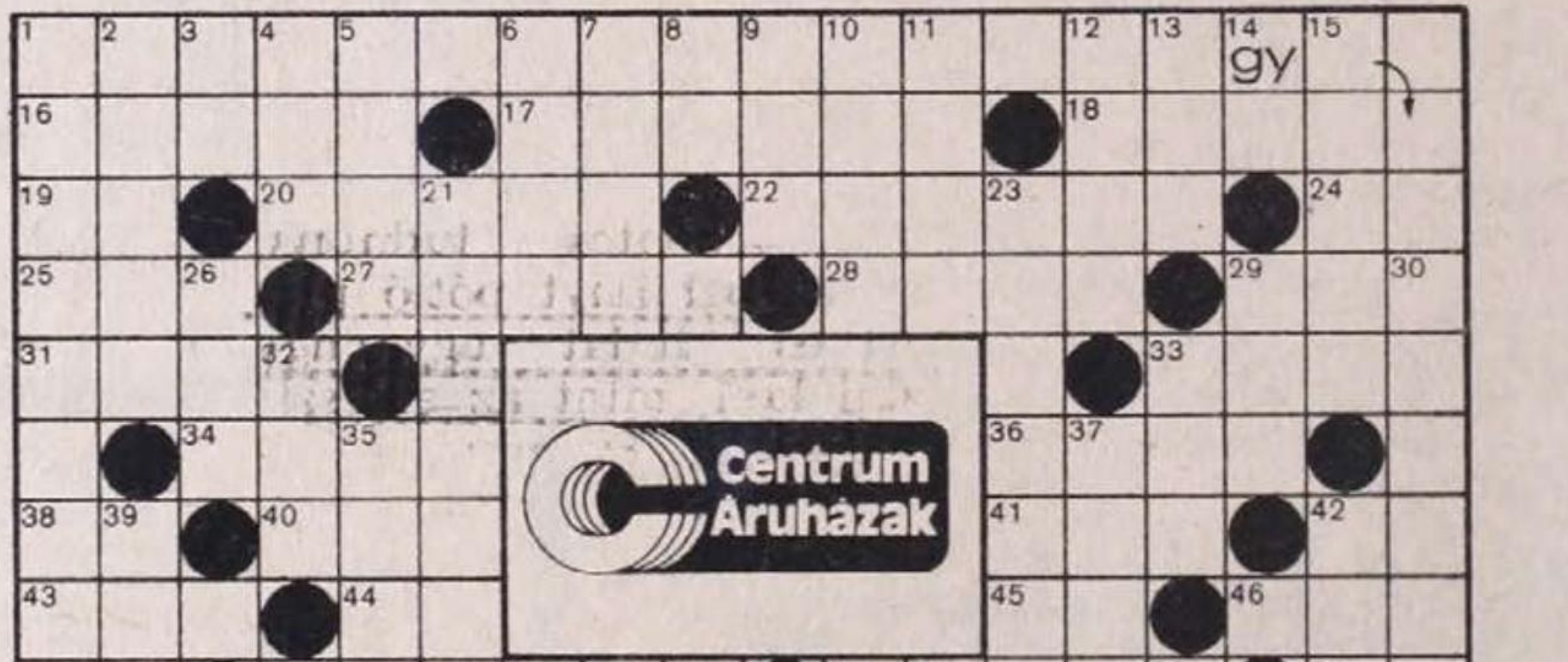

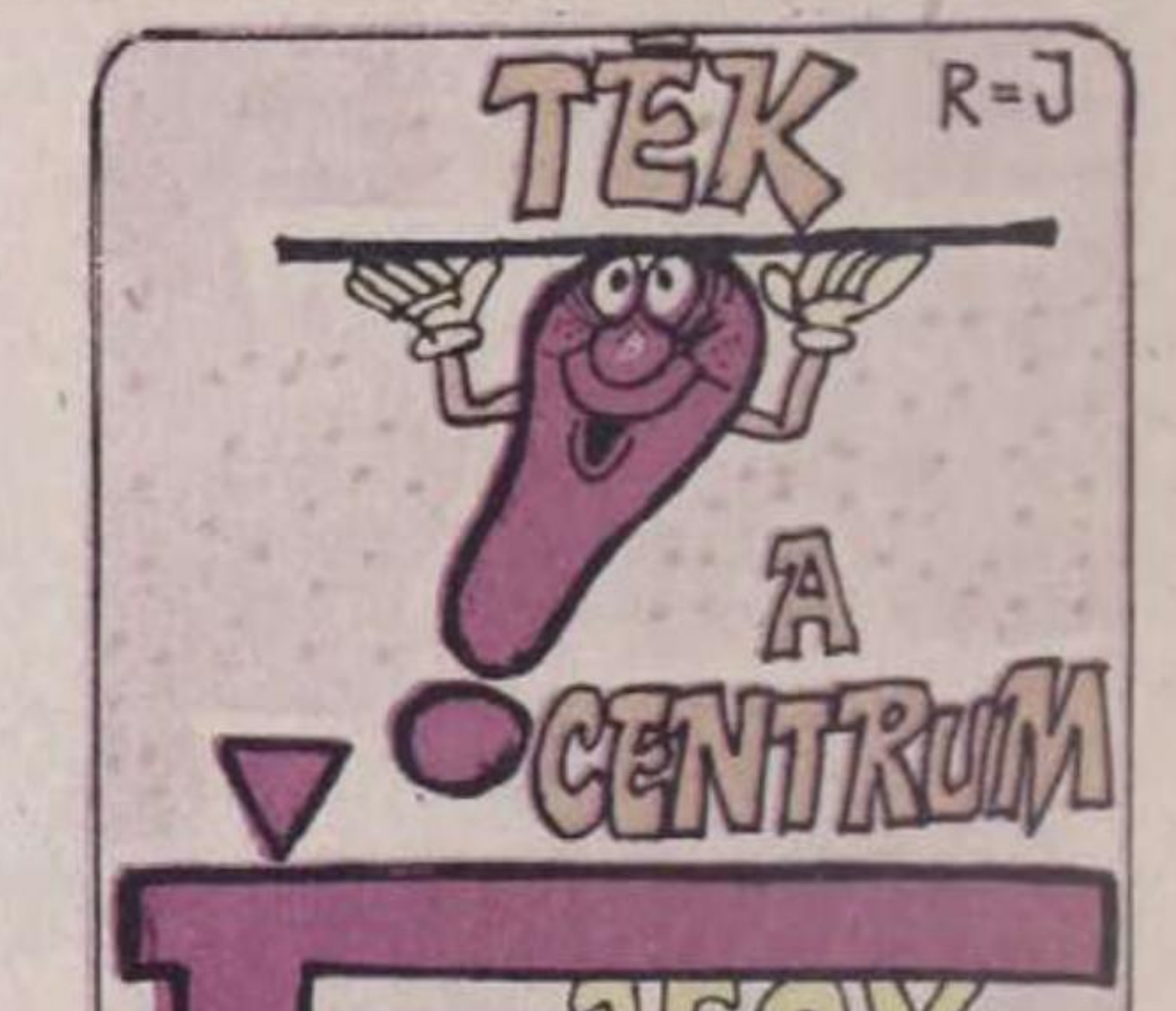

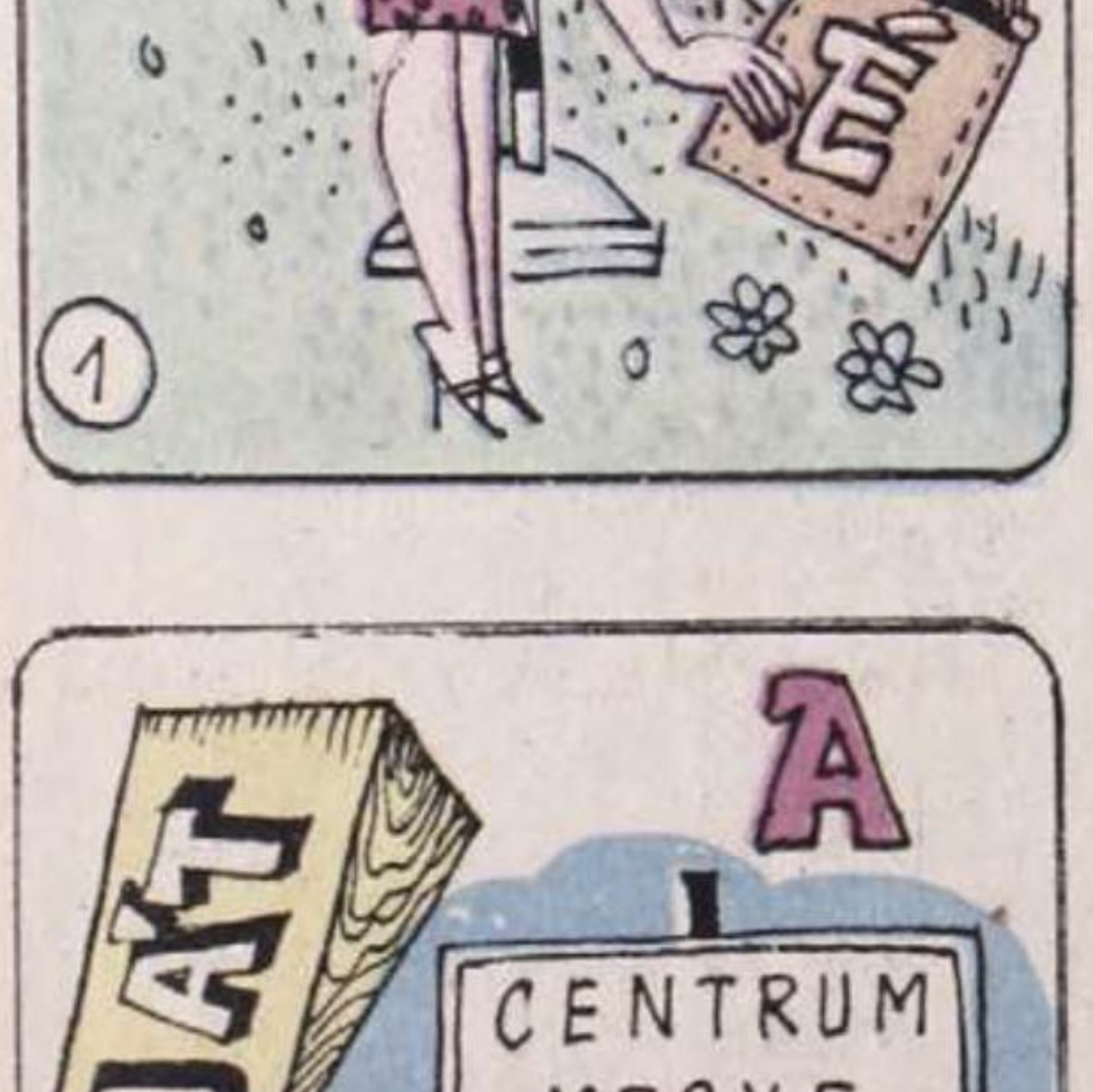

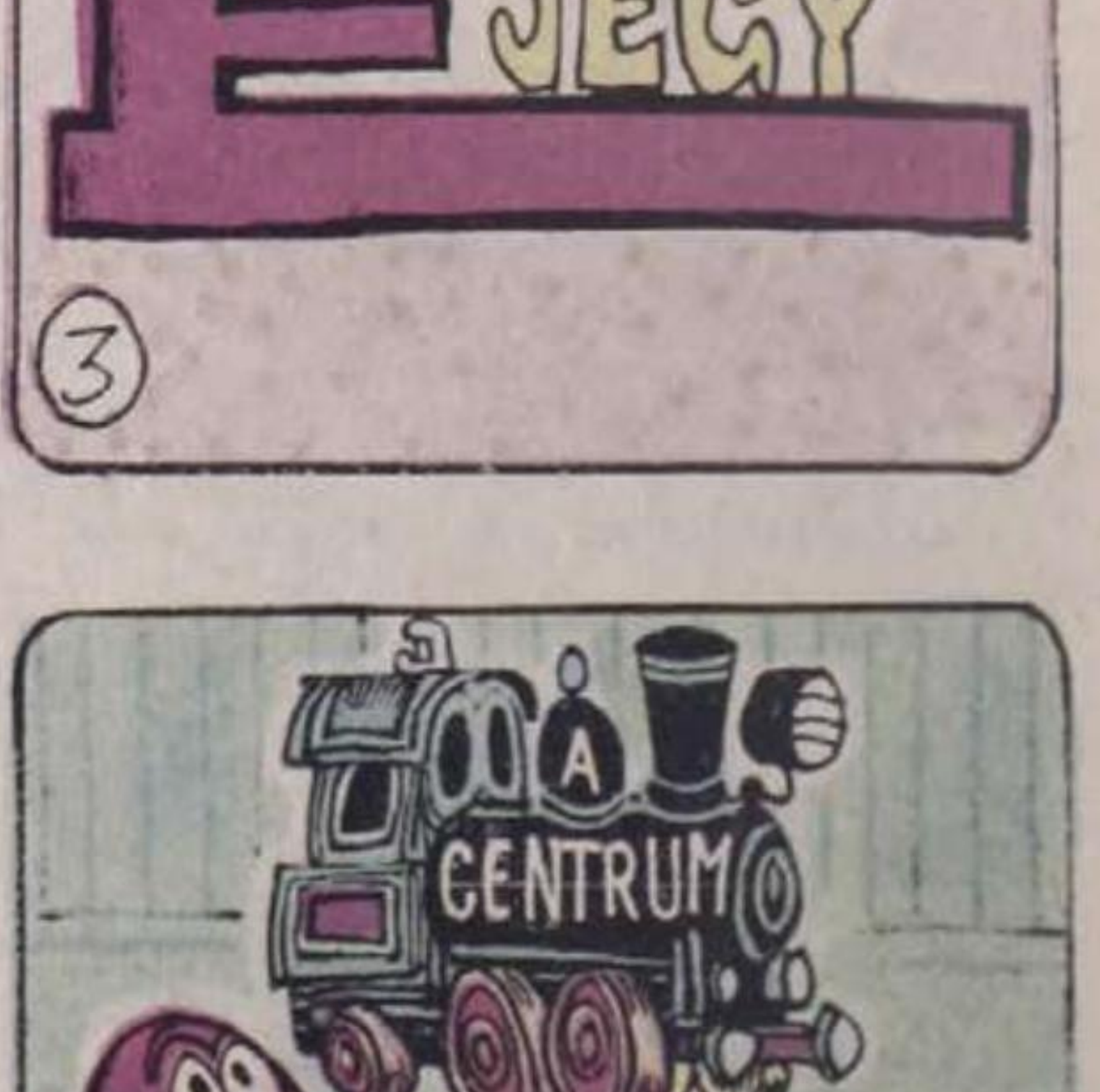

Vízszintes: 1. Játszani jó, játszva vásárolni még jobb. Ennek jegyében született meg a Centrum Áruházak március 21-én kezdődő és egy évig tartó kampánya, amelynek ez a jelszava. 16. Hitszegő. 17. Üdvözölni, franciául (SALUER, ejtsd szalue). 18. Város Olaszországban. 19. A tantál vegyjele. 20. Az áramerősség mértékegysége. 22. Szántóföld. 24. Személyes névmás. 25. A Három a kislány egyike. 27. Francia regényíró, a Két nap az élet című regény szerzője (Robert). 28. Az egyik szülő 29. Ország az amerikai kontinensen, röv. 31. Jó barát, pajtás. 33. Szerény kívánság. 34. Sorszámnév. 36. ... flázs álcázás. 38. ... ovo — kezdettől fogva. 40. A tűzifa egynemű hangzói. 41. Lírai költemény. 42. Az élet egynemű hangzói. 43. A norvég és a román autók nemzetközi jelzése. 44. Megfordított szamárhang! 45. RY. 46. A felező egynemű hangzói. 47. Latin é. 48. Annuska tulajdona. 51. És egy női név, rövidebben! 54. VK. 55. Fürkész. 57. Gazdag ... — Jókai egyik regényének címe. 60. Ez a finom (három szó). 61. Fényképezőgép-márka. 63. A görög ábécé egyik betűje. 64. Az ÁIB elődje, az Országos Ifjúsági Bizottság, röv.

Függőleges: 1. Centrum-szlogen — folytatása a függőleges 30. sorban. 2 Ömlő. 3. Repülőgéptípus. 4. „A" folyadék, fordítva. 5. Jöjj, németül. 6. Faféle. 7. Angol főnemesi cím. 8. A hollandiai autók jelzése. 9. Zuhany. 10. Mohammed ... Pahlavi. 11. Rádioaktív vegyi elem. 12. Hársféle kelet-indiai növény. 13. EDO. 14. Lónógatás. 15. .. kisöcsém. 21. Szendrey Júlia! 23. Kellemetlen hangot ad. 26. Lám. 29. Nagy fülesbagoly. **30. A függőleges 1. sor folytatása.** 32. A legmélyebb női énekhang. 33. Alma, népiesen. 35. Téli sporteszközöm. 37. Nagy költőnk és múzsája. 39. Város a Belorusz SZSZK-ban. 42. ... magát, leugrik. 48. Ismét fordítva! 49. Az UT elődjének, az Újságírók Szanatóriumi Egyesületének neve rövidítve. 50. Fél szonett! 51. Indián törzs. 52 Ingyen, argó. 53. Határozóragok. 56. Fül, angolul. 57. A sokára egynemű hangzói. 58. A gól betűi keverve. 59. A Déli-Bakony legmagasabb hegye. 62. Részvénytársaság, röv.

Beküldendő: a vízszintes 1., a függőleges 1. és 30. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése, március 31-ig.

Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Centrum".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

AKIK LÁTTÁK HAJNAL CSABÁT

1983 augusztusában egy vízparton leltem rá e különös lényre, aki nyárban-sárban fekve meditálva észre sem vette, hogy lefényképeztem. Amikor a fotózás végeztével megkérdeztem tőle, kicsoda, legnagyobb meglepetésemre azt válaszolta: Hajnal Csaba. Elmondta, hogy bár gondjai többnyire világméretűek, valami állandóan arra készteti, hogy időnként a hazai aprócseprő dolgok szélesebb összefüggéseivel is foglalkozzék.

Arra a kérdésre, vajon miért sározta be magát, közölte, hogy a rajta levő sár tulajdonképpen egy iszapkompozíció, amelynek révén meglehetős biztonsággal megvédheti magát a támadó nőkkel szemben — akár nudista, akár rucista strandon éri is a támadás.

Rézné Lesz Gabriella
Budapest, Bulcsu u. 18. 1134

Sokat olvastam már Hajnal Csabáról, családommal együtt több alkalommal is töprengtünk azon, vajon milyen ember lehet közelről? A múltkor egy különös véletlen során sikerült kapcsolatba kerülnöm vele. Nagy volt a forgalom, s már-már teljesen letettem arról, hogy átmenjek az úttest másik oldalára — 67 éves asszony vagyok —, amikor egy erős kéz határozott szorítását éreztem a karomon. Egy zöld kalapot viselő férfi lépett mellém, erőteljesen, de mégis emberi mozdulatokkal leállította a forgalmat és átkísért az utca másik oldalára. Meglepetésemben csak annyit tudtam kérdezni: ki maga? A válasz: Hajnal Csaba.

Sok ilyen emberre lenne még szükségünk.

Nagy Béláné
Kisújszállás, Petőfi u. 15. 5310

KI AD TÁJÉKOZTATÁST?

Mint szorgalmas újságolvasó, én is értesültem arról, hogy az IKV 1984. január 1-től szerződést köt a házfelügyelőkkel. A televízióban futólag még egy szerződésmintát is megtekinthettünk. Ezek után vártam, hátha velünk is közli valaki, hogy a mi házunkban is megköttetett a szerződés, amelyből megtudhatjuk: mik a házfelügyelő teendői, amiért a bérét kapja? De a magasabb lakbérünkön kívül semmit nem közöltek velünk. Kérdezem: nem tartozik a lakókra, melyek a házfelügyelő feladatai, időbeosztása, a szerződés szerint? Mikor mondhatja, hogy lejárt a munkaideje és mikor nem? Az újságokban említett készenléti díjazás a nap melyik szakára értendő? Milyen esetekben lehet a házfelügyelőt zavarni? Hogy történik a ház takarítása?

Sok kérdés merül fel, melyekről a lakók úgy érzik, hogy rájuk is tartozik. Ismét csak az újságból tudtuk meg, hogy a liftdíj személyenként 15 forint lesz havonta. A lelkiismeretes újságolvasók már tavaly májustól fizették a liftdíjat, jóllehet, hívólift esetén csak a második emeleti lakásoktól felfelé kötelező a liftdíj. Kinek lett volna kötelessége, hogy az első emeleti lakókkal ismertesse ezt a régi, de még érvényes rendeletet?

Pákay Jánosné
Budapest, Lenin krt. 25—27. 1073

NEM ÜZLET A BOLT

Ki tudná megmondani, vajon hány nagyforgalmú üzlet van zárva a legkülönfélébb okok miatt hosszabb-rövidebb ideje, kárt okozva ezzel az üzemeltető vállalatnak, nem is szólva a környéken lakók bosszúságáról, akik kénytelenek lakóhelyüktől távolabb beszerezni a szükséges árukat. Az árusítás szüneteltetése olyan luxus, melyet manapság már csak kevés vállalat engedhet meg magának. A jelek szerint e gazdag cégek között van az Angyalföldi Közért Vállalat is, melynek 13456 sz., a Hegedűs Gyula utca és Radnóti Miklós utca sarkán levő üzlete már december óta zárva tart. A bejáratnál tábla hirdeti, hogy az egykor jobb napokat látott kereskedelmi egység — amely több mint harminc éve szolgálta jól-rosszul a környék lakóinak ellátását — betegség miatt nem fogadja a vásárlókat.

Ennek már három hónapja, s bár az üzlet az elmúlt év utolsó napjaiban ismét kinyitott, úgy tűnik, a bolti betegség ismét erősebbnek bizonyult, mert három nap elteltével ismét bezárták. Azóta csak a bent levő áru biztonságát szavatoló rácsokban gyönyörködhetnek az arra járók. Az egykori vásárlók közül többen úgy tudják, hogy a boltot — ismételt bezárása előtt egy nappal — telerakták áruval. Hogy ezt azóta elszállították-e vagy sem, nem tudni, mindenesetre a ráccsal védett függöny résein keresztül roskadásig zsúfolt polcokra lehet látni.

Bárhogy is legyen, a kerületnek ezen a részén lakók — többségükben idős — embereknek egyáltalán nem mindegy, mennyit kell gyalogolniuk, hogy mindennapi szükségleteiket megszerezzék. Csupán az Angyalföldi Közért nem lát üzletet ebben a boltban.

(föld s.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Márciustól felveszünk:
vegyipari gyógyszergyártó, vagy rokon szakmabeli szak-, betanított és segédmunkásokat, 3 műszakos munkakakörbe.
Átlagkereset: 5500–8500 Ft.

Fafaramuci kis szaszakma!
(A Népszavából nyírta Kovács M. István)

tassuk. Fontos tudnunk, hogy a foghiányt pótló protézist és hidat ugyanúgy ápolni kell, mint az elveszített fogakat. Ez mind egészségi, mind esztétikai szempontból nélkülözhetetlen.

Akinek netán harminckét különböző fogorvos húzta ki a harminckét fogát, ugyancsak rohangálhat, amíg valamennyit ápolni tudja.
(A Szolnok megyei Néplapból ollózta Séra Béla)

elfogta. A Győri Járásbíróság elsőfokon erőszakos közösülés bűntettéért hat évi fegyházbüntetést kapott. Fellebbezés után került az ügy

Szép kis bíróság!
(A Kisalföldben fedezte fel Balogh Csilla, mosonmagyaróvári olvasónk)

ROBI 52 robbanómotoros rotációs kapa pótkocsival. Az ellátás folyamatos.

Egy külön pótkocsira igényt tartanánk. Folyamatosan.
(A Gazdasági Magazinban találta Kovács János, putnoki olvasónk)

17.55 Nemzetközi tévészakácskönyv
Ménes a hegyekben
Forgatókönyvíró-műsorvezető: Molnár Margit. Szerkesz-

A lovakat lesütik, ugye?
(Az RTV újságból ollózta Rakovszky Gáborné, solymári olvasónk)

OH, DIANA . . .

A Ludas Matyi 1961. január 12-i számában már közölték panaszomat, amely most ismét aktuálissá vált: csak nagy üveg Diana sósborszeszt lehet kapni. Miért fogyott el mindenhol a féldecis Diana, amikor az ezt fogyasztóknak egy hónapig is elég? (Tovább pedig nem jó tárolni.)

Kácsor László
Budapest, Báthory u. 7/b.
1205

TÁRSBÉRLET

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— De hiszen te harmonikázol.

— Ez igaz, de egy gitárossal lakom együtt.

200—200 forintot nyert:

Nemecsek Mihály, Bp., Teszársz K. u. 3. 1032

Póti Lászlóné, Bp., Fogarasi út 27/b. 1148

Rákóczi Ferenc, Felsőmocsolád, Pf. 296. 7456

A nyereményeket postán küldjük el.

Mesék az erdőből

AZ ERDŐ FOGORVOSA

kereken tagadta a bíróság előtt, –
ahova a betegek tömeges feljelentése
juttatta őt –, hogy az egyetem bármelyik
professzora megtanította volna rá:
melyik a kígyó méregfoga?!

UNTA MÁR

a sok hintát az ágon. Lakást cserélt
a mókus, és a kis vakond. Örült a
a mókus: nyugalma lesz végre! Annyi a
gondja csupán, hogy kilóg a farka vége!

KINYITOTTA KAPUJÁT

a „Pályaválasztási Tanácsadó" –, az
erdő új intézete. Fürge kis tapsifülesek
tömege keresi fel. Tanácsot kérnek, kapnak
is, hogy az oroszlánképző iskolát: hol?
– és hány év alatt végezhetik el?!

ÖNÁLLÓ EXPORT-IMPORT

jogot kapott az erdő! Nem kell a sok
hivatallal ezután semmit sem egyeztetnie.
A vadhúst önállóan exportálja,
és a vadászokat is ő hozza be!

Borbély Tibor

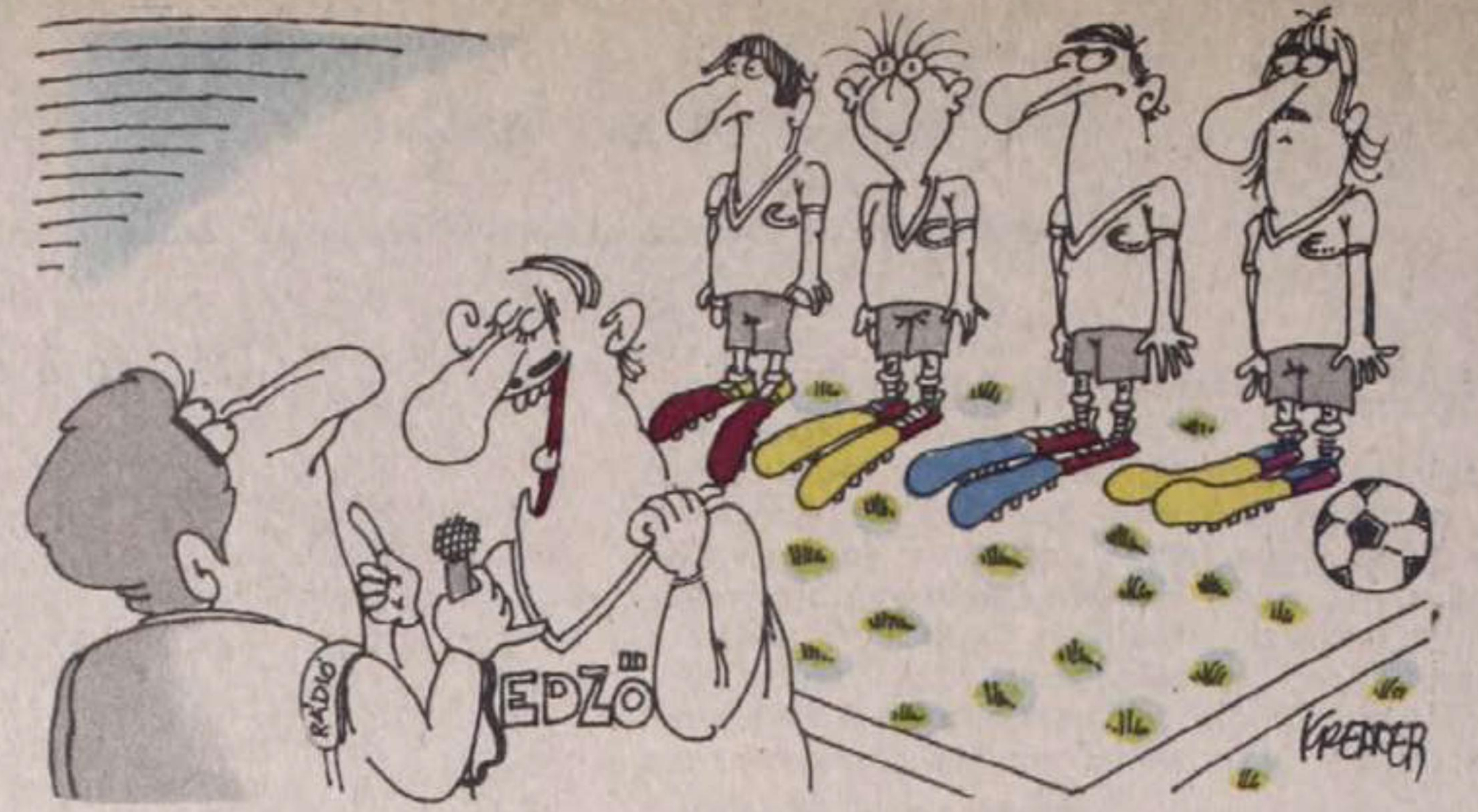
RÁDIÓ
EDZŐ
KREMER

INDUL A BAJNOKSÁG

– Így talán jobban elérik a hosszú labdákat is...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Férfiak egymást közt:

– Bajban ismered meg a barátodat!

– Milyen igaz! Amikor randevúzni akartam egy kislánnyal, a barátomat kértem meg, hogy helyettesítsen addig a feleségemnél...

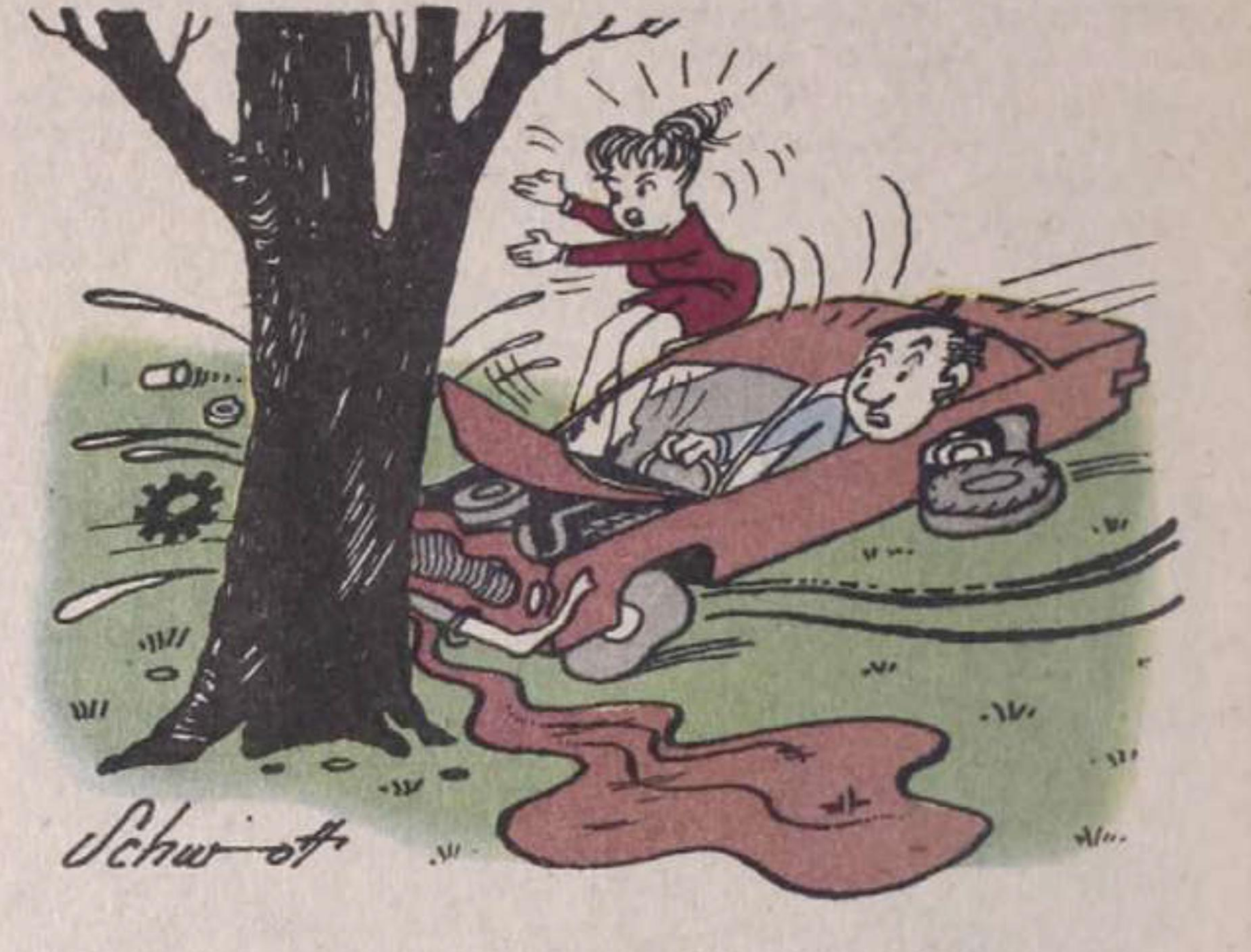

– Istenem! Elfolyt az a drága benzin!

ŐSZINTESÉG

A nyiladozó értelmű Pistike így faggatja apukáját: – Apu, te mindig mindenkinek megmondod az igazat? A szülő meglepő válaszát a rejtvény megfejtése után ismerheti meg. Ezt a – három részből álló – mondatot kell beküldeni – kizárólag levelezőlapon – legkésőbb március 12-ig, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

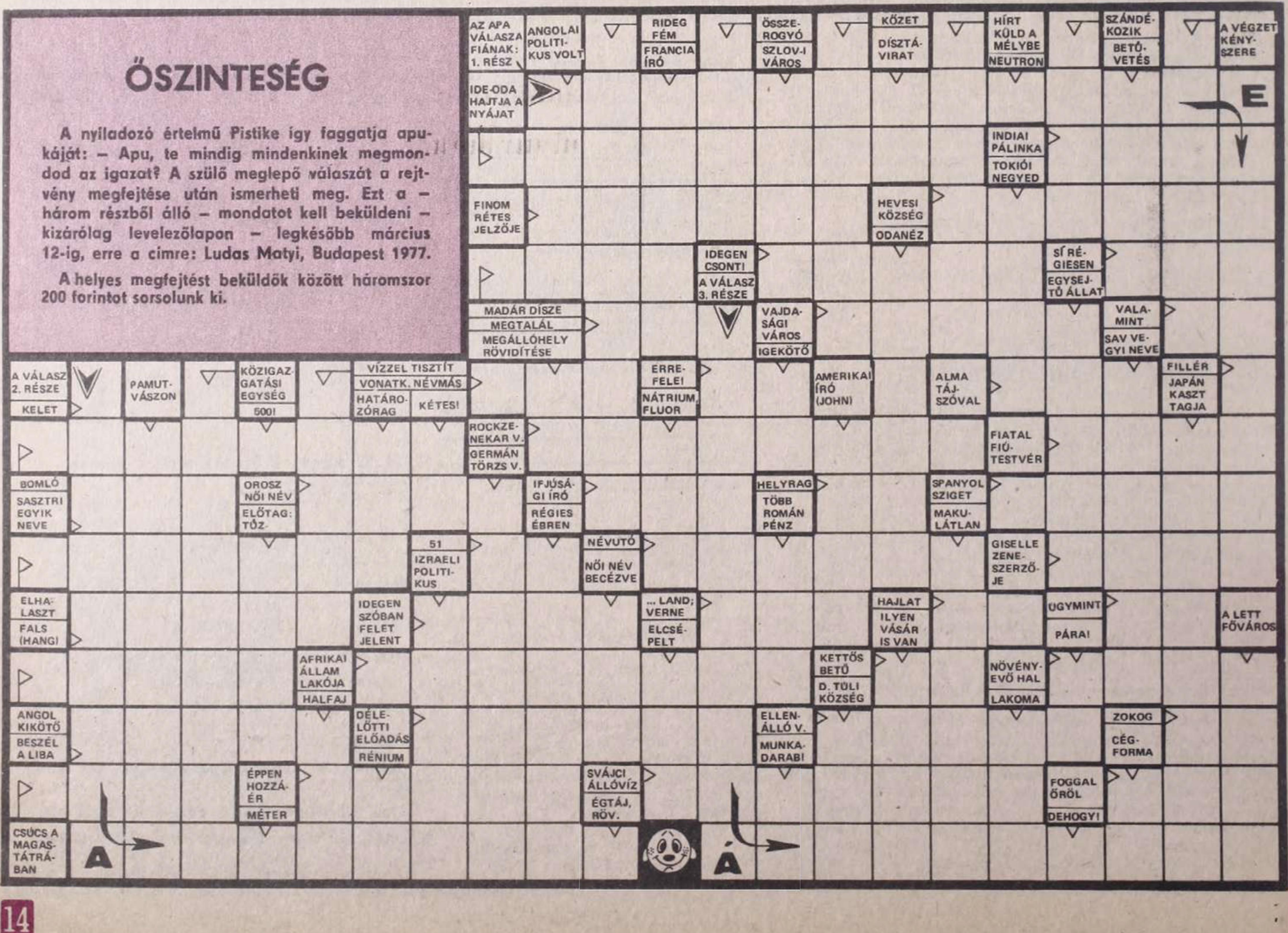
AZ APA VÁLASZA FIÁNAK: 1. RÉSZ
ANGOLAI POLITIKUS VOLT
RIDEG FÉM
FRANCIA ÍRÓ
ÖSSZEROGYÓ
SZLOV-I VÁROS
KŐZET
DÍSZTÁVIRAT
HÍRT KÜLD A MÉLYBE
NEUTRON
SZÁNDÉKOZIK
BETŰVETÉS
A VÉGZET KÉNYSZERE
IDE-ODA HAJTJA A NYÁJAT
E
INDIAI PÁLINKA
TOKIÓI NEGYED
FINOM RÉTES JELZŐJE
HEVESI KÖZSÉG
ODANÉZ
IDEGEN CSONT!
A VÁLASZ 3. RÉSZE
SÍ RÉGIESEN
EGYSEJTŰ ÁLLAT
MADÁR DÍSZE
MEGTALÁL
MEGÁLLÓHELY RÖVIDÍTÉSE
VAJDASÁGI VÁROS
IGEKÖTŐ
VALAMINT
SAV VEGYI NEVE
A VÁLASZ 2. RÉSZE
KELET
PAMUTVÁSZON
KÖZIGAZGATÁSI EGYSÉG
500!
VÍZZEL TISZTÍT
VONATK. NÉVMÁS
HATÁROZÓRAG
KÉTES!
ERREFELE!
NÁTRIUM, FLUOR
AMERIKAI ÍRÓ (JOHN)
ALMA TÁJSZÓVAL
FILLÉR
JAPÁN KASZT TAGJA
ROCKZENEKAR V.
GERMÁN TÖRZS V.
FIATAL FIÚTESTVÉR
BOMLÓ
SASZTRI EGYIK NEVE
OROSZ NŐI NÉV
ELŐTAG: TŐZ-
IFJÚSÁGI ÍRÓ
RÉGIES ÉBREN
HELYRAG
TÖBB ROMÁN PÉNZ
SPANYOL SZIGET
MAKULÁTLAN
51
IZRAELI POLITIKUS
NÉVUTÓ
NŐI NÉV BECÉZVE
GISELLE ZENESZERZŐJE
ELHALASZT
FALS (HANG)
IDEGEN SZÓBAN FELET JELENT
... LAND; VERNE
ELCSÉPELT
HAJLAT
ILYEN VÁSÁR IS VAN
ÚGYMINT
PÁRA!
A LETT FŐVÁROS
AFRIKAI ÁLLAM LAKÓJA
HALFAJ
KETTŐS BETŰ
D. TÚLI KÖZSÉG
NÖVÉNYEVŐ HAL
LAKOMA
ANGOL KIKÖTŐ
BESZÉL A LIBA
DÉLELŐTTI ELŐADÁS
RÉNIUM
ELLENÁLLÓ V.
MUNKADARAB!
ZOKOG
CÉGFORMA
ÉPPEN HOZZÁÉR
MÉTER
SVÁJCI ÁLLÓVÍZ
ÉGTÁJ, RÖV.
FOGGAL ŐRÖL
DEHOGY!
CSÚCS A MAGAS-TÁTRÁBAN
A
Á

IMPORT HUMOR

LAKATLAN SZIGET

(Rajzok a Neue Illustrierte Revue című NSZK-lapból)

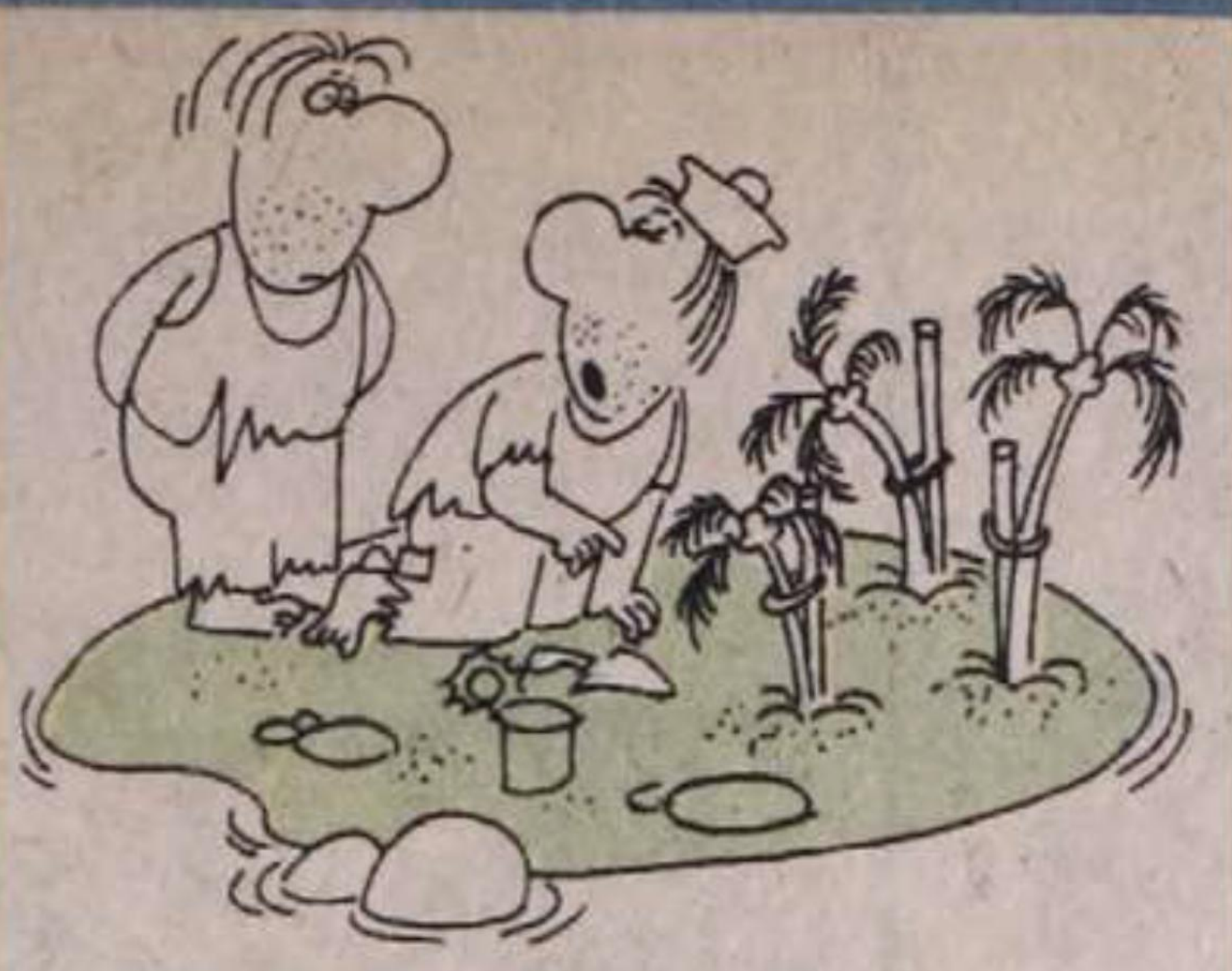

– Húsz év múlva ezekből a fákból remek hajót építhetünk majd.

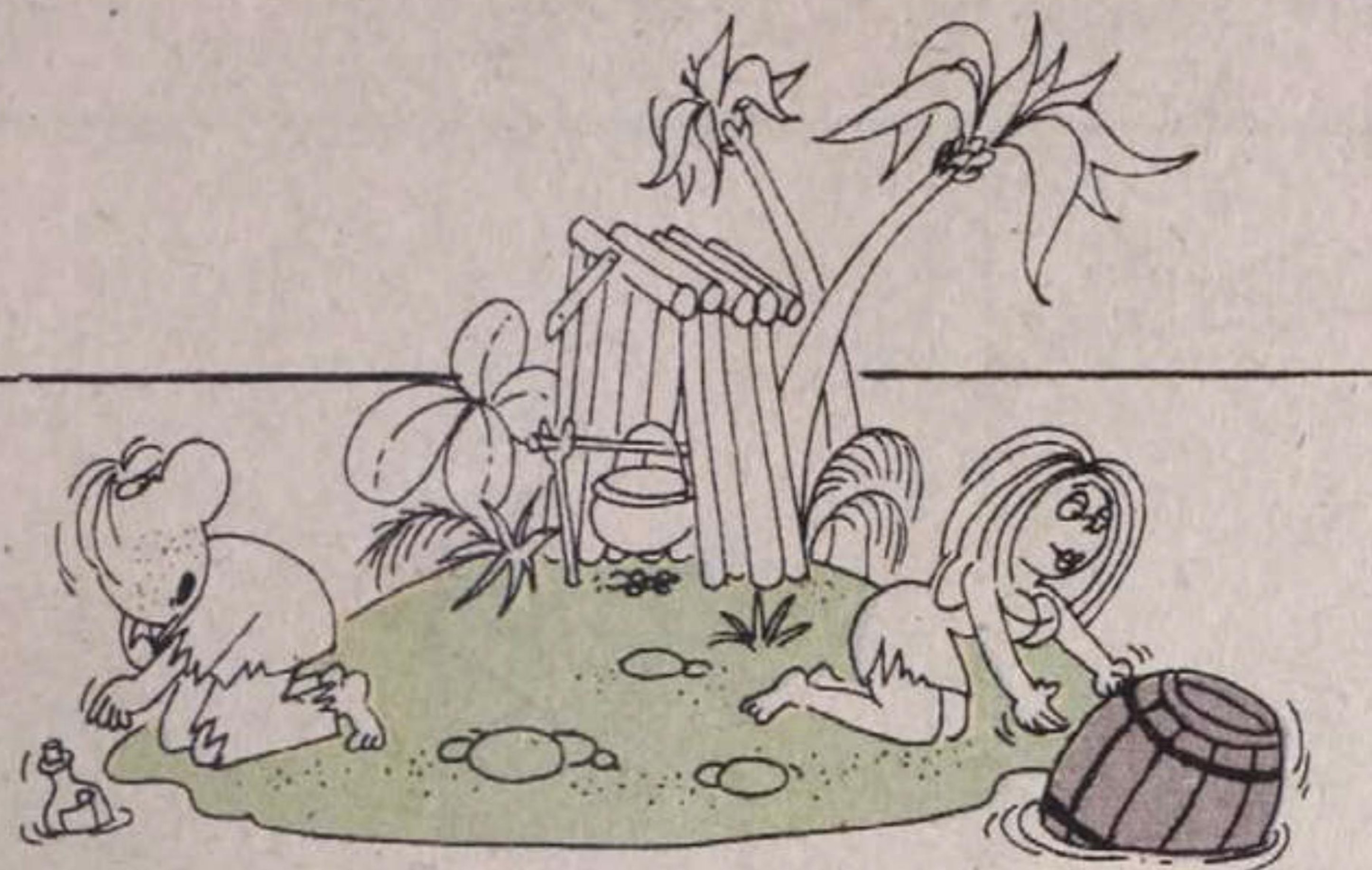

– Szeretném tudni, miről tudsz ennyit írni az anyádnak?!

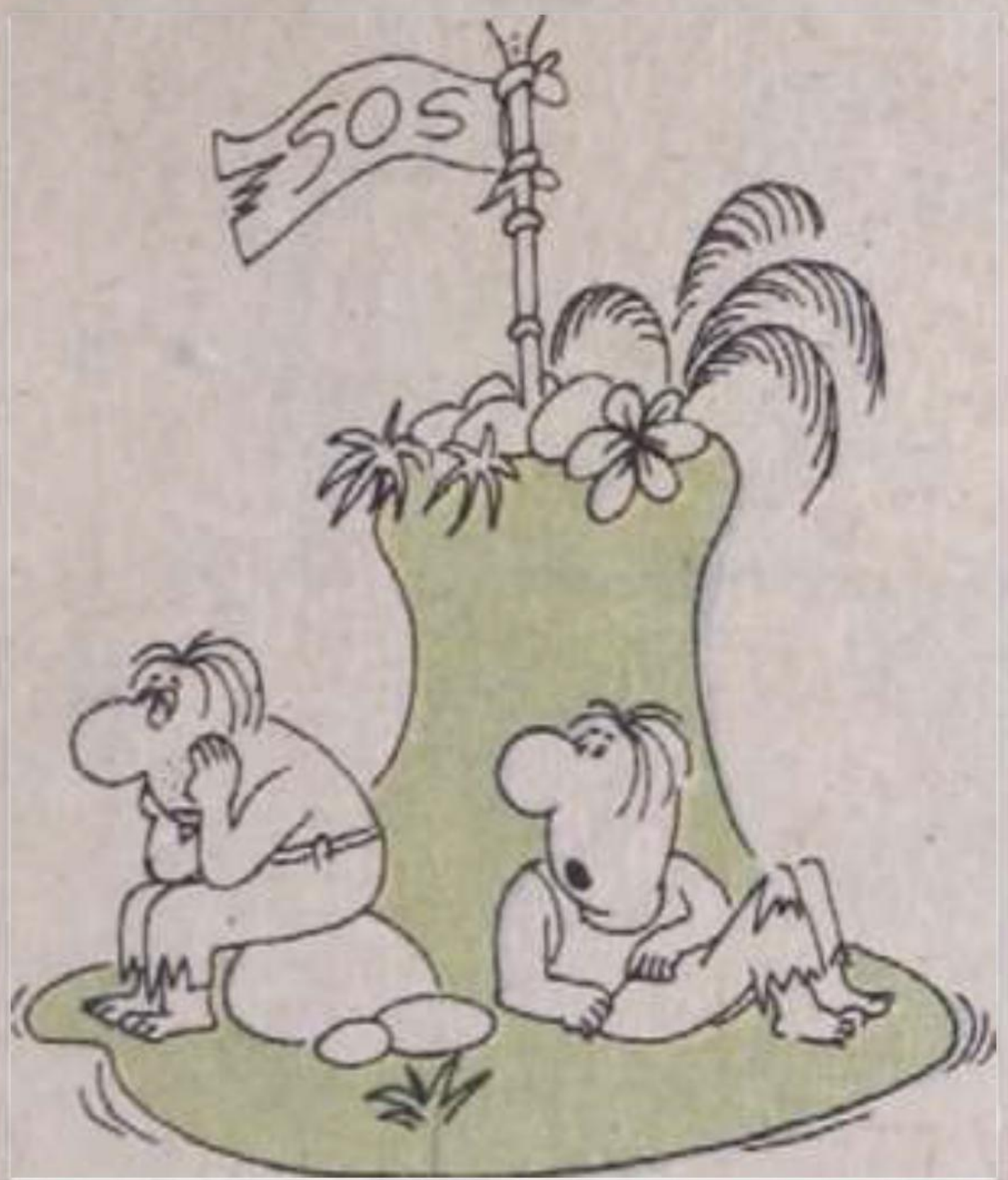

– Bezzeg az adóhivatal mindig megtalált bennünket!

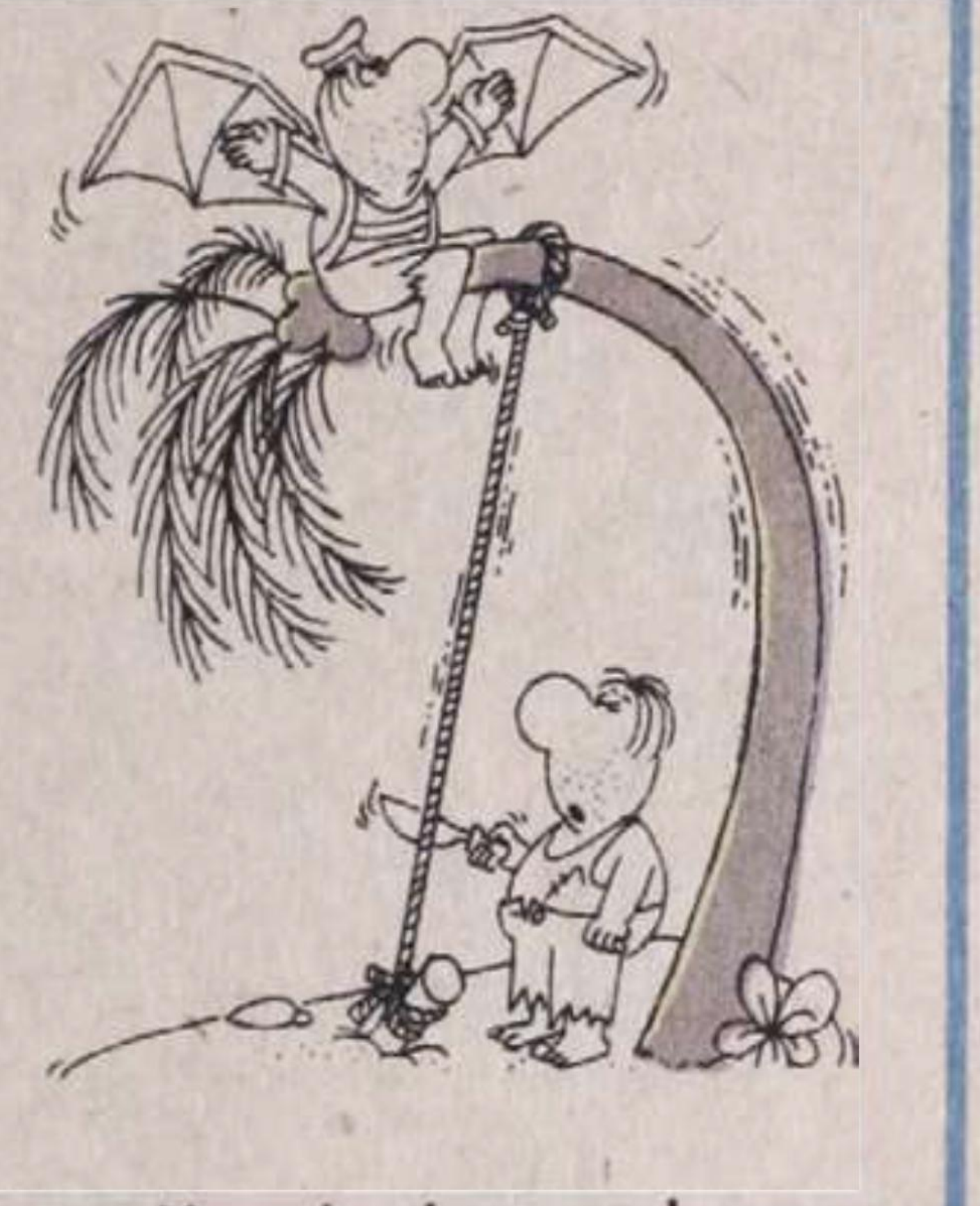

– Nos, barátom, sok szerencsét!

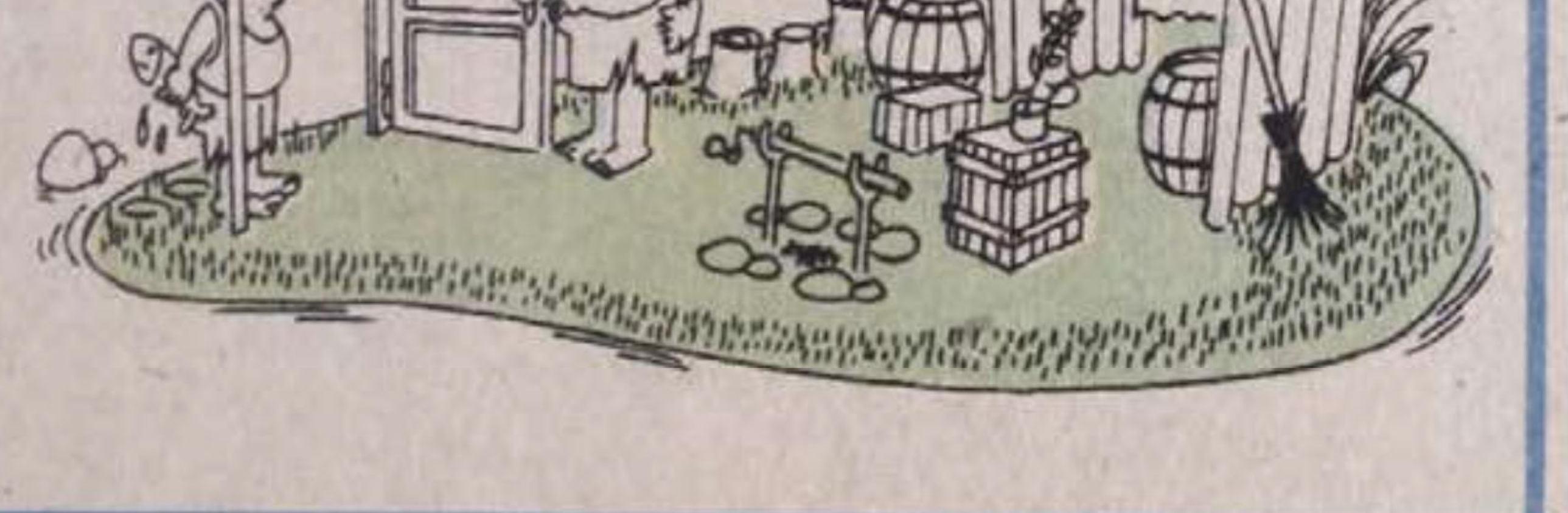

– Töröld le a lábad, Hugó, most takarítottam ki!

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-10
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

TRIBÜN

Az argentin Pachado együttese csapnivalóan szerepelt a tavalyi bajnokságban. Ezért a csapat tagjai különös önbüntetést róttak magukra. A Pachado minden egyes játékosa két számot tetováltatott a mellére: 16-149!

Ez volt a gólkülönbségük...

* * *

Egy bajnoki mérkőzés során sűrű köd ereszkedett a gothenborgi pályára. A játékvezető félbeszakította a játékot, hogy a két csapat vezetőivel értekezzék: folytassák-e a mérkőzést. A pályáról kifelé menet a tartalékok padjába botlott. A pad — legnagyobb csodálkozására — üres volt.

Az összes tartalék is benn focizott a pályán.

* * *

A modern óriássáncokról már 180 méter körüli távolságokra is elrepülnek a csuda merész síugrók.

— Ez még semmi — mondta múltkoriban egyikük a riporternek. — Én tudok egy sáncot, ahonnét még 880 métert is ugorhat az ember.

— Jóságos ég, melyik az?

— A Csomolungma.

* * *

Az angol szaklap főszerkesztője mindig a legnagyobb pontosságra serkentette a munkatársait. Az egyik tudósításban aztán a következőket olvashatta:

— A 83. perc 12. másodpercében Ken Wagstaff 22 yard 3 hüvelykről bombázott, de a 93,2 mérföld/óra sebességgel száguldó labda 1 1/8 inch-csel elkerülte a kaput...

* * *

Diego Maradonát megkérdezték, ki a kedvenc színésznője. A kérdés nem volt túlságosan eredeti, a válasz már inkább.

— Nézzék, ha egy magányos szigeten kéne élnem, először is egy labdát vinnék magammal. Aztán egy színes tévét. Utána egy doboz C-vitamint. Negyediknek pedig Bo Dereket.

(p. p.)

A februári (2. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

„A hasonlóak tetszenek egymásnak, a különbözőek untatják egymást."

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Csavajda Pálné, Lajoskomárom, Jókai u. 21. 8136
Viszlavszki Istvánné, Tornabarakony, Petőfi u. 10. 3765
Aggott Károlyné, Füzesgyarmat, Széchenyi u. 15. 5525

A nyereményeket postán küldjük el.

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

MÜVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

A Könyvszolgálat ajánlata a házi könyvtárakba:
ÉRTÉKES VÁLOGATÁS — KEVÉS PÉNZÉRT

J. C. Oates: ÁLDATLAN SZERELMEK (Árkádia, 1983)
E. M. Remarque: SZERELEM ÉS HALÁL ÓRÁJA (Árkádia, 1983)
J. Voldán: EGY ÚR AZ Y ÜGYOSZTÁLYRÓL (Zrínyi, 1983)
I. Möller: VERMEER VAN DELFT ÉLETREGÉNYE (Corvina, 1983)
J. Fowles: A FRANCIA HADNAGY SZERETŐJE (Árkádia, 1983)
Benedek István: A LEDÖNTÖTT OSZLOP G. Courbet életregénye (Corvina, 1983)
Surányi Miklós: A NÁPOLYI ASSZONY (Szépirodalmi, 1983)
M. Korda: A SZERENCSE FIAI A Korda testvérek regényes élete (Európa, 1983)
J. Uszicsenko: FEGYVERCSEMPÉSZEK (Zrínyi—Kárpátia, 1983)
R. Rendell: A FESTETT ÖRDÖG (Európa, 1983)
Timár György: NEVETŐ LEXIKON A—Z (Gondolat, 1983)
Berkesi András: JÁTÉK A TISZTESSÉGGEL (Magvető, 1983)
L. L. Lawrence: SINDZSE SZEME (Albatrosz, 1983)

A felsorolt kiadványok 1983 sikerkönyveit tartalmazzák. A 13 kötetből álló sorozatot a Könyvszolgálat egy csomagban, 667 forintért küldi el megrendelőinek, utánvéttel készpénzfizetésre.

A válogatást részletfizetésre is árusítjuk, amíg a készlet tart.
Részletfizetés (4 havi) esetén, szíveskedjék a következő rovatokat kitölteni.

Név: ....

Cím (irányítószámmal): ....

....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....

....

Személyi ig. száma: ....

....

Munkahelye: ....

....

Kérjük, ha egyéb könyvekre is igényt tartanak, írják meg a Könyvszolgálatnak. Minden forgalomban levő könyv megrendelése esetén igyekszünk kielégíteni a megrendelők kívánságait.

Címünk:
MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT Könyvszolgálat
Budapest, 5. Pf.: 370. 1370

MÁRCIUS 8.

NŐKRŐL NŐKNEK — NŐNAPRA

ÜNNEPI KOCCANÁS

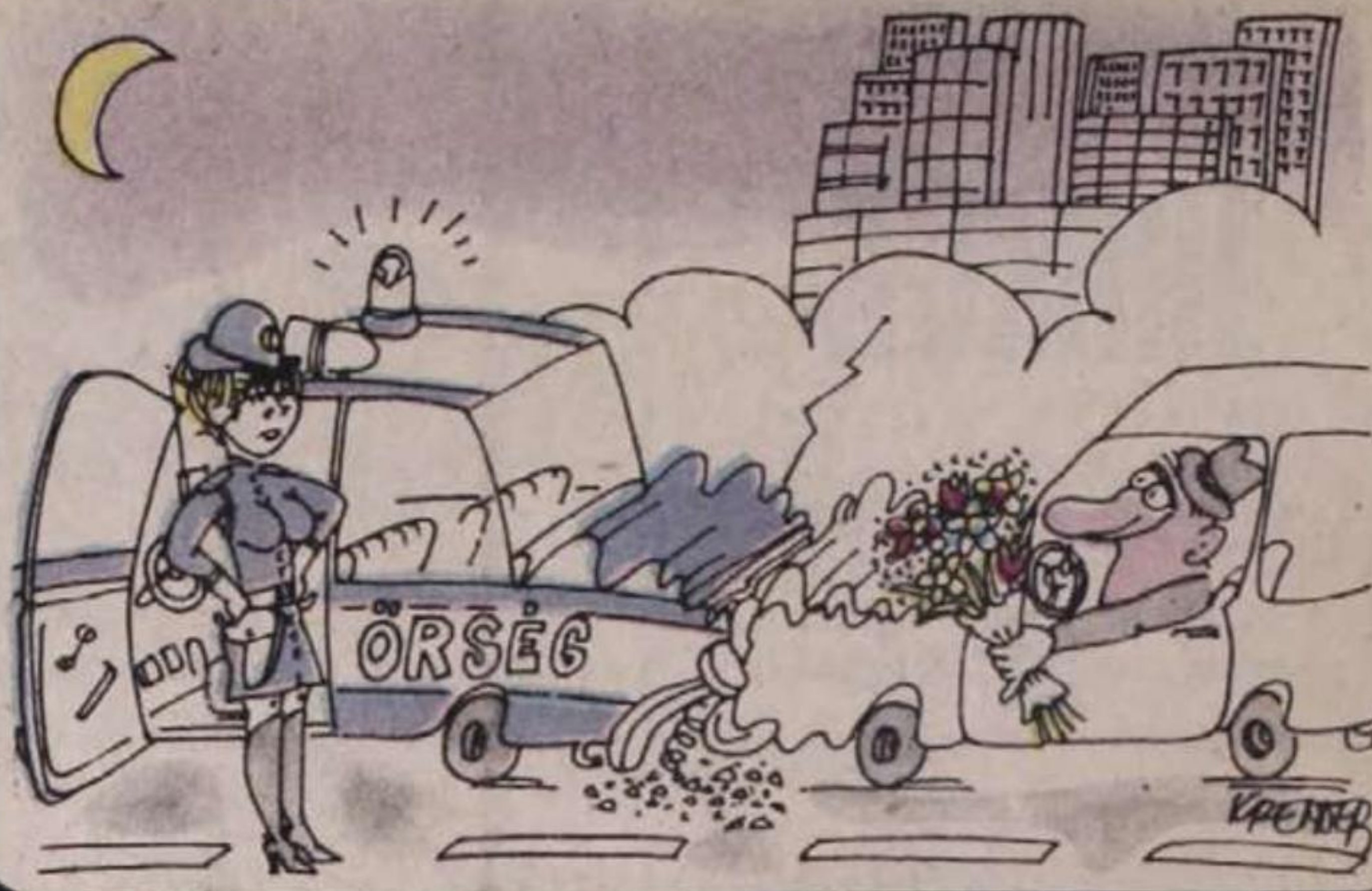
ŐRSÉG
KRENNER

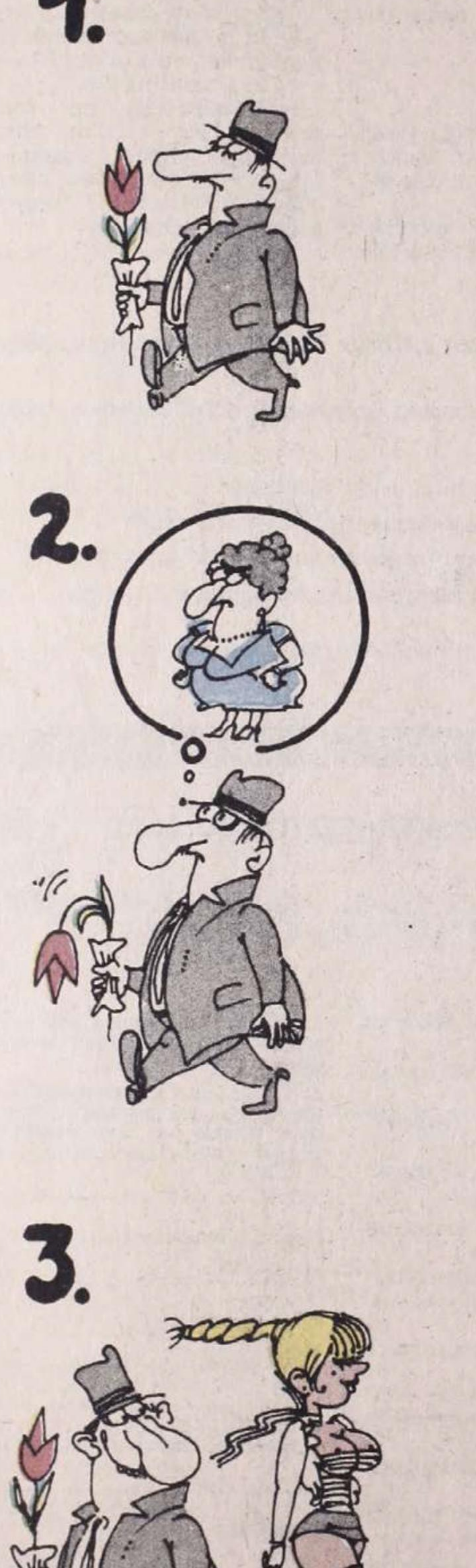
1.
2.
3.
KRENNER

FIGYELMESSÉG

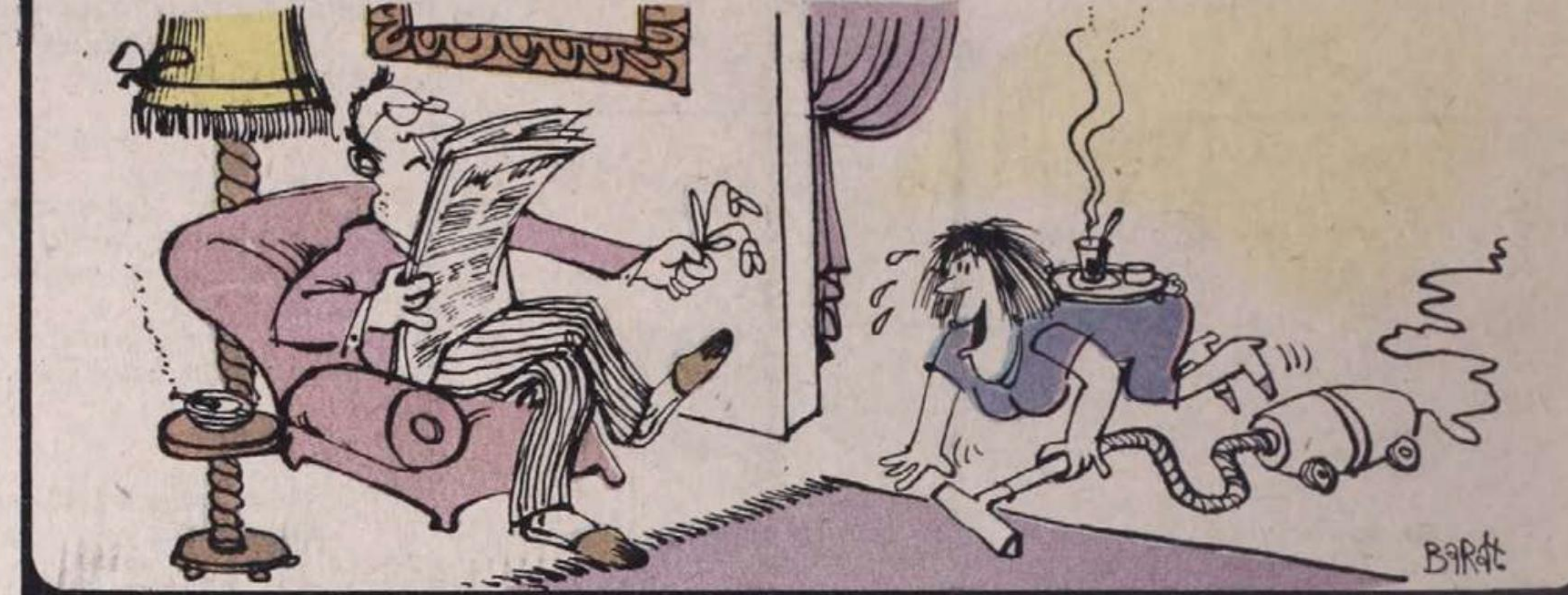

– Mondd, drágám, hogy tudsz mindig ilyen fantasztikusan izgalmas hétvégi programot találni magadnak?

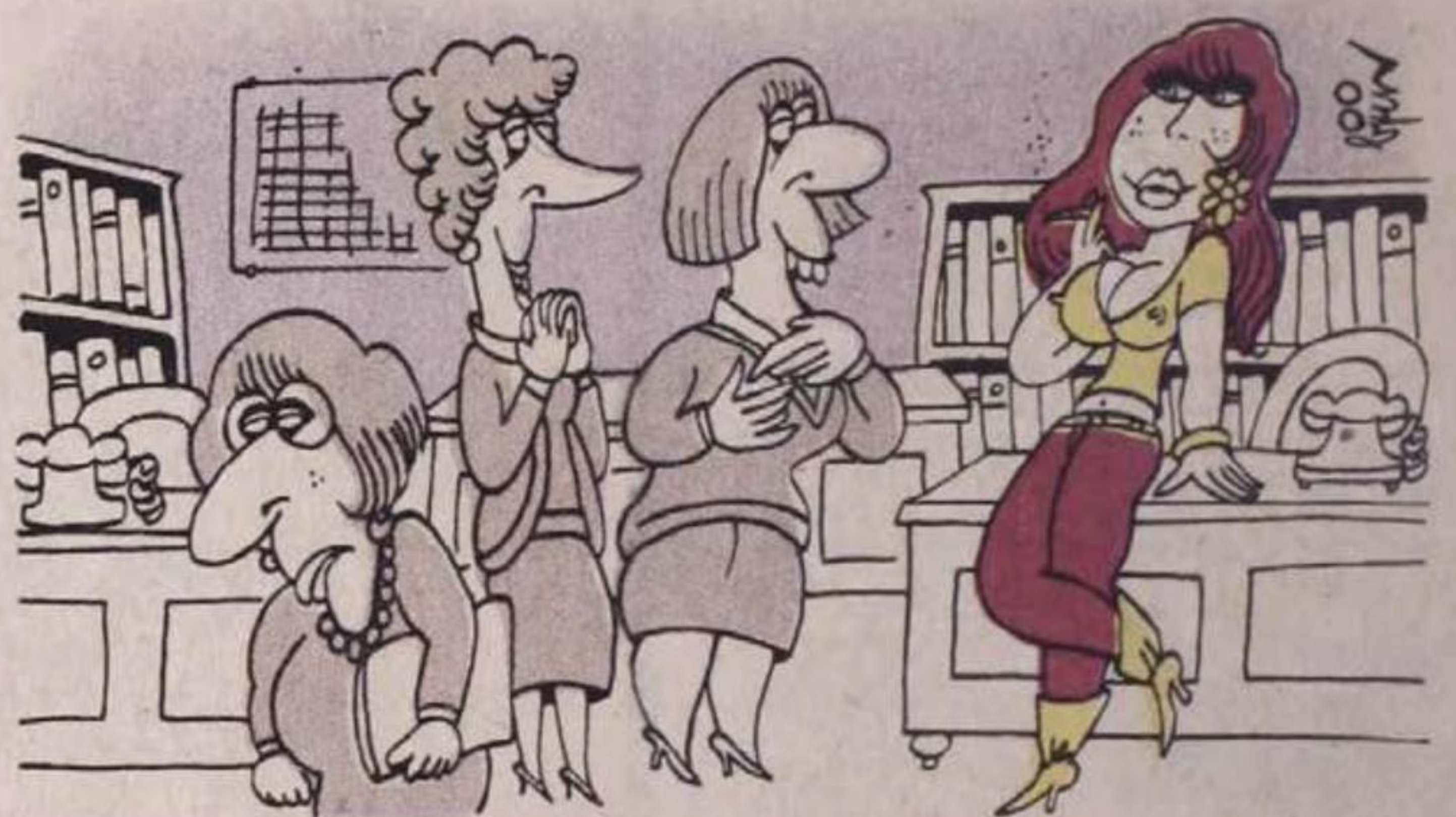

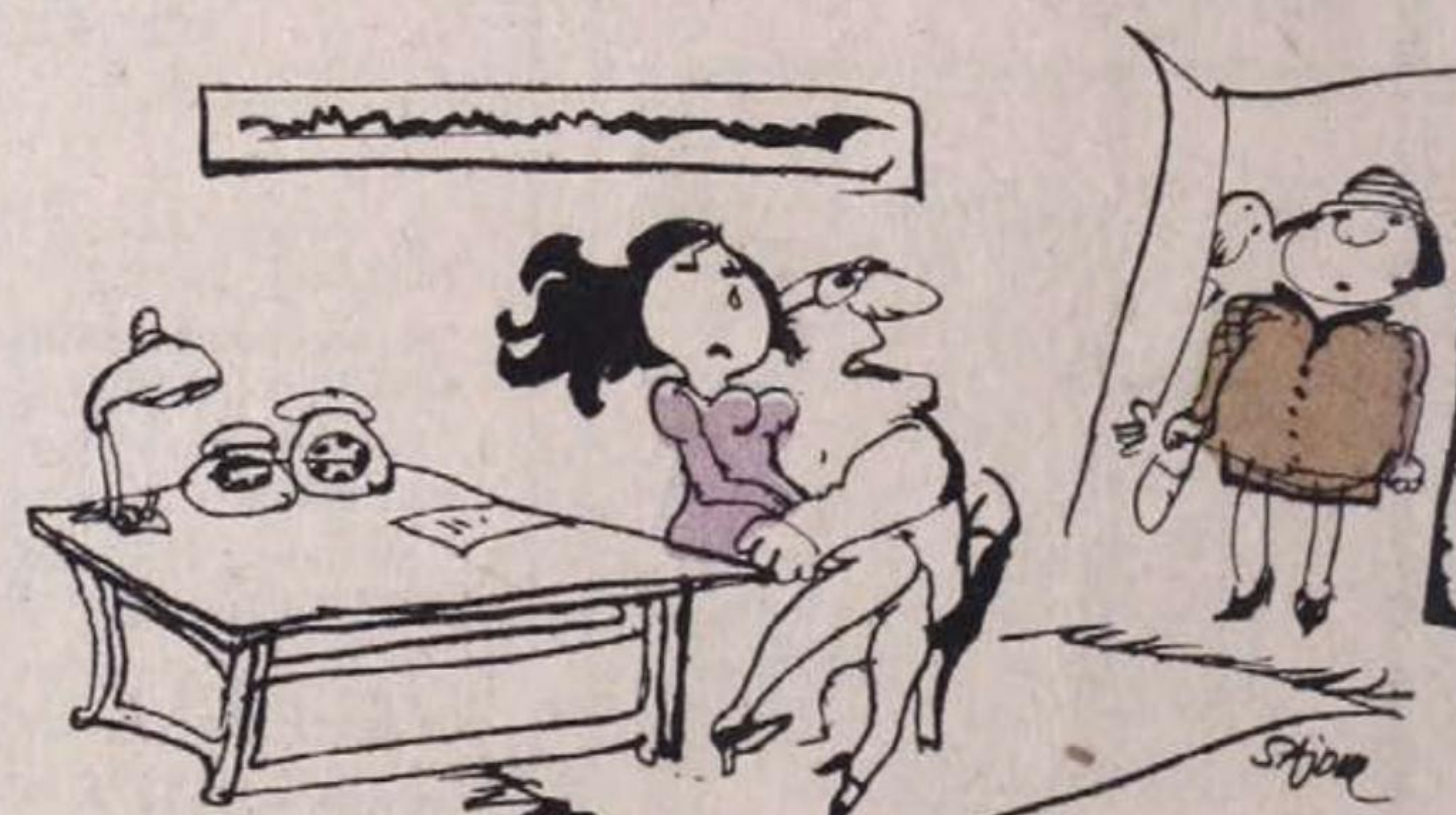

– Ne értsd félre fiam, hozzám mindenki bejöhet a panaszával. Egy órája a Kovács kartárs ült ugyanitt . . .

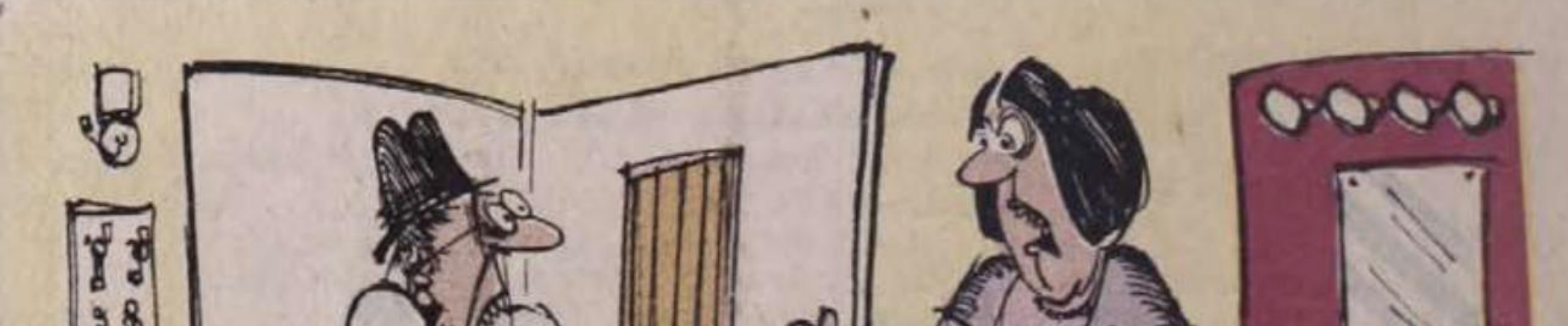– A kollégonőknek vettem virágot.